

משניות סדר מועד

על פי מהדורת הרב דוד אלטאראס ז"ל
שהודפס בשנת ה'תק"ע בעיר פיסא

פה ירושלים יע"א
שנת סוד יי ליראיו ובריתו להודיעם לפ"ק

הוצאת חטף-סגול

2023

הובא לדפוס באמצעות \LaTeX ע"י שמעון מונטגיו

תפלת ר' נחוניא בן הקנה שחייב לאומרה כל הנכנס לבית המדרש ללמוד
יהי רצון מלפניך יי אלהי שלא יאָרע דְבַר תְּקֻלָּה עַל יָדִי וְלֹא אֶכְשֹׁל
בְּדַבֵּר הַלְכָּה וַיִּשְׁמַח בִּי חֲבִירִי וְלֹא אֹמֵר עַל טְהוֹר טָמֵא וְלֹא עַל
טָמֵא טְהוֹר וְלֹא עַל מִתֵּר אֶסוּר וְלֹא עַל אֶסוּר מִתֵּר וְלֹא יִכְשְׁלוּ חֲבִירִי
בְּדַבֵּר הַלְכָּה וְאַשְׁמַח בָּהֶם:

והאר"י צוק"ל היה אומר אחר תפלה זו שני פסוקים אלו

כִּי יִי יִתֵּן חֲכָמָה מִפִּי דַעַת וְתְבוּנָה:
גַּל עֵינֵי וְאַבִּיטָה נִפְלְאוֹת מִתּוֹרָתְךָ:

קודם הלימוד

כתוב בספר תוצאות חיים כשפותח הספר ללמוד בו יאמר

הִנְנִי רוֹצֶה לְלַמֹּד כְּדִי שֶׁיֵּבִיאֵנִי תִלְמוּד זֶה לִידי מַעֲשֶׂה וְלִידי מִדּוֹת
יִשְׁרׁוֹת וְלִידי יְדִיעַת הַתּוֹרָה וְהִרְיֵנִי עוֹשֶׂה לְשֵׁם יְחִיד קֹדֶשׁא בְּרִיךְ
הוא וּשְׁכִינָתוֹ בְּדַחֲלוֹ וּרְחִימוּ וְיֵהִי נֹעֵם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֶׂה
יְדִינוּ כּוֹנֵנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֶׂה יְדִינוּ כּוֹנֵנָהוּ:

משניות סדר מועד

יש בו י"ב מסכתות וזהו סדורן

א שבת כד פרקים ב עירובין י פרקים ג פסחים י פרקים
ד חגיגה ג פרקים ה ביצה ה פרקים ו מועד קטן
ג פרקים ז ראש השנה ד פרקים ח יומא ה פרקים
ט סוכה ה פרקים י תענית ד פרקים יא שקלים
ח פרקים יב מגילה ד פרקים יג הכל פ"ח פרקים:

אבל כפי סדר תוספת יום טוב כך הוא שבת ערובין פסחים
שקלים יומא סוכה ביצה ראש השנה תענית מגילה מועד קטן
חגיגה ואלו ואלו דברי אלהים חיים:

מסכת שבת

פרק א

יציאות השבת שתיים שהן ארבע בפנים ושתיים שהן
ארבע בחוץ. כיצד העני עומד בחוץ ובעל
הבית בפנים. פשט העני את ידו לפנים ונתן לתוך ידו
של בעל הבית. או שנטל מתוכה והוציא. העני חייב ובעל
הבית פטור. פשט בעל הבית את ידו לחוץ ונתן לתוך
ידו של עני. או שנטל מתוכה והכניס. בעל הבית חייב
והעני פטור. פשט העני את ידו לפנים ונטל בעל הבית
מתוכה. או שנתן לתוכה והוציא. שניהם פטורים. פשט
בעל הבית את ידו לחוץ ונטל העני מתוכה. או שנתן
לתוכה והכניס. שניהם פטורים:

ב לא ישב אדם לפני הספר סמוך למנחה. עד שיתפלל.
לא יכנס אדם למרחץ. ולא לבורסקי. ולא לאכול ולא
לדון. ואם התחילו אין מפסיקין. מפסיקין לקריאת שמע.
ואין מפסיקין לתפלה:

ג לא יצא החייט במחטו סמוך לחשכה. שמא ישכח
ויצא. ולא הלבלר בקלמוסו. ולא יפלה את כליו. ולא
יקרא לאור הנר. באמת אמרו. החזן רואה היכן תיגזרות
קוראים. אבל הוא לא יקרא. כיוצא בו לא יאכל הזב עם
הזבה. מפני הרגל עברה:

ד ואלו מן ההלכות שאמרו בעלי חנניה (בן) חזקיה בן גוריון כשעלו לבקרו נמנו ורבו בית שמאי על בית הלל ושמונה עשר דברים גזרו בו ביום:

ה בית שמאי אומרים אין שורין דיו וסממנים וכרשינים אלא כדי שישורו מבעוד יום ובית הלל מתירין:

ו בית שמאי אומרים אין נותנין אונין של פשתן לתוך התנור אלא כדי שיהבילו מבעוד יום ולא את הצמר ליזרה אלא כדי שיקלוט העין ובית הלל מתירין בית שמאי אומרים אין פורשין מצודות חיה ועופות ודגים אלא כדי שיצודו מבעוד יום ובית הלל מתירין:

ז בית שמאי אומרים אין מוכרין לנכרי ואין טוענין עמו ואין מגביהין עליו אלא כדי שיגיע למקום קרוב ובית הלל מתירין:

ח בית שמאי אומרים אין נותנין עורות לעבדן ולא כלים לכובס נכרי אלא כדי שיעשו מבעוד יום ובכלל בית הלל מתירין עם השמש:

ט אמר רבן שמעון בן גמליאל נוהגין היו בית אבא שהיו נותנין כלי לבן לכובס נכרי שלשה ימים קודם לשבת ושזין אלו ואלו שטוענין קורות בית הבד ועגולי הגת:

י אין צולין בשר בצל וביצה אלא כדי שיצולו מבעוד יום אין נותנין פת לתנור עם חשכה ולא חררה על גבי

גַּחְלִים אֵלָא כְּדִי שִׁיקְרָמוּ פְּנִיָּה מִבְּעוּד יוֹם רַבִּי אֱלִיעֶזֶר
(בֶּן יַעֲקֹב) אוֹמֵר כְּדִי שִׁיקְרוּם הַתַּחֲתוֹן שְׁלָה:

^א מִשְׁלָשְׁלִין אֶת הַפֶּסַח בַּתְּנוּרָה עִם חֲשִׁיכָה וּמֵאַחֲזִין אֶת
הָאוֹר בַּמְדוּרָה בֵּית הַמוֹקֵד וּבִגְבוּלֵין כְּדִי שֶׁתֵּאָחֹז הָאוֹר
בְּרֶבֶן רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר (אָף) בִּפְחָמִין כָּל שֶׁהוּא:

פרק ב

בַּמָּה מְדָלִיקִין וּבַמָּה אֵין מְדָלִיקִין אֵין מְדָלִיקִין לֹא
בְּלֶכֶשׁ וְלֹא בְּחוּסָן וְלֹא בְּכֶלֶד וְלֹא בַּתִּילַת
הָאֵידִן וְלֹא בַּתִּילַת הַמִּדְבָּר וְלֹא בִירוּקָה שְׁעַל פְּנֵי
הַמַּיִם לֹא בְזָפֶת וְלֹא בְשַׁעוּה וְלֹא בְשֶׁמֶן קִיק וְלֹא
בְשֶׁמֶן שְׂרָפָה וְלֹא בְּאַלְיָה וְלֹא בַחֲלָב נָחוּם הַמְּדִי אוֹמֵר
מְדָלִיקִין בַּחֲלָב מְבָשֵׁל וְחֲכָמִים אוֹמְרִים אַחַד מְבָשֵׁל
וְאַחַד שְׂאִינוּ מְבָשֵׁל אֵין מְדָלִיקִין בּוֹ:

^ב אֵין מְדָלִיקִין בְּשֶׁמֶן שְׂרָפָה בְּיוֹם טוֹב רַבִּי יִשְׁמַעֵאל
אוֹמֵר אֵין מְדָלִיקִין בְּעֵטְרִין מִפְּנֵי כְבוֹד הַשַּׁבָּת וְחֲכָמִים
מִתִּירִין בְּכָל הַשְּׂמָנִים בְּשֶׁמֶן שְׂמִשְׁמִין בְּשֶׁמֶן אֲגוּזִים
בְּשֶׁמֶן צְנוּנוֹת בְּשֶׁמֶן דָּגִים בְּשֶׁמֶן פִּקְעוֹת בְּעֵטְרִין וּבִנְפֹט
רַבִּי טַרְפוֹן אוֹמֵר אֵין מְדָלִיקִין אֵלָא בְשֶׁמֶן זֵית בְּלֶבֶד:

^ג כָּל הַיּוֹצֵא מִן הָעֵץ אֵין מְדָלִיקִין בּוֹ אֵלָא פֶּשֶׁתָן וְכָל
הַיּוֹצֵא מִן הָעֵץ אֵינוֹ מִטְמֵא טוֹמְאָת אֱהָלִים אֵלָא פֶּשֶׁתָן
פֶּתִילַת הַבֶּגֶד שֶׁקִּפְלָה וְלֹא הַבִּהְבָּה רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר

טמאה ואין מדליקין בה. רבי עקיבא אומר טהורה
ומדליקין בה:

ד לא יקוב אדם שפופרת של ביצה. וימלאנה שמן ויתגנה
על פי הנר. בשביל שתהא מנטפת. אפילו היא של חרס.
ורבי יהודה מתיר. אבל אם חברה היוצר מתחלה מותר.
מפני שהוא כלי אחד. לא ימלא אדם קערה שמן ויתגנה
בצד הנר. ויתן ראש הפתילה בתוכה. בשביל שתהא
שואבת. ורבי יהודה מתיר:

ה המכבה את הנר. מפני שהוא מתירא. מפני גזים. מפני
לסטים. מפני רוח רעה. ואם בשביל החולה שיישן פטור.
כחם על הנר. כחם על השמן. כחם על הפתילה חייב.
ורבי יוסי פוטר בכלן. חוץ מן הפתילה מפני שהוא עושה
פחם:

ו על שלש עבירות נשים בשעת לדתן. על שאינן
זהירות. בנדה. ובחלה. ובהדלקת הנר:

ז שלשה דברים צריך אדם לומר בתוך ביתו ערב שבת
עם חשכה. עשרתן. ערבתן. הדליקו את הנר. ספק
חשכה ספק אין חשכה. אין מעשרין את הודאי. ואין
מטבילין את הכלים. ואין מדליקין את הנרות. אבל
מעשרין את הדמאי. ומערבין. וטומנין את החמין:

פרק ג

בִּירָה שֶׁהִסִּיקוּהָ בְּקֶשׁ וּבִגְבָבָא. נֹתֵנִין עָלֶיהָ תְּבִשִּׁיל.
בִּגְפָת וּבַעֲצִים. לֹא יִתֵּן עַד שְׁיִגְרוּף. אוֹ עַד שְׁיִתֵּן
אֶת הָאֵפֶר. בֵּית שְׁמַאי אוֹמְרִים חֲמִין אָבֵל לֹא תְּבִשִּׁיל.
וּבֵית הַלֵּל אוֹמְרִים חֲמִין וְתְּבִשִּׁיל. בֵּית שְׁמַאי אוֹמְרִים
נוֹטְלִין אָבֵל לֹא מַחְזִירִין. וּבֵית הַלֵּל אוֹמְרִים אֵף מַחְזִירִין:

ב תַּנּוּר שֶׁהִסִּיקוּהוּ בְּקֶשׁ וּבִגְבָבָא. לֹא יִתֵּן בֵּין מֵתוֹכוֹ
בֵּין מַעַל גָּבִיו. כֶּפֶח שֶׁהִסִּיקוּהוּ בְּקֶשׁ וּבִגְבָבָא. הָרִי הוּא
כְּכִירִים. בִּגְפָת וּבַעֲצִים הָרִי הוּא כְּתַנּוּר:

ג אֵין נֹתֵנִין בִּיצָה בְּצַד הַמִּיחָם בְּשִׁבִּיל שֶׁתִּתְּגַלְּגַל. וְלֹא
יִפְקִיעָנָה בְּסוּדְרִים. וְרַבִּי יוֹסִי מִתִּיר. וְלֹא יִטְמִינָנָה בְּחוּל
וּבְאֵבֶק דְּרָכִים. בְּשִׁבִּיל שֶׁתִּצָּלָה:

ד מַעֲשֶׂה שֶׁעָשׂוּ אֲנָשֵׁי טְבֵרְיָא. וְהֵבִיאוּ סֵלֶן שֶׁל צוֹנֵן לְתוֹךְ
אִמָּה שֶׁל חֲמִין. אָמְרוּ לָהֶן חֲכָמִים. אִם בְּשִׁבְתָּ. כְּחֲמִין
שֶׁהוּחֵמוּ בְּשִׁבְתָּ. אֲסוּרִין בְּרַחֲצָהּ וּבִשְׂתִּיָּהּ. וְאִם בְּיוֹם
טוֹב כְּחֲמִין שֶׁהוּחֵמוּ בְּיוֹם טוֹב. אֲסוּרִין בְּרַחֲצָהּ וּמִתְרִין
בִּשְׂתִּיָּהּ. מוֹלִיאָר הַגְּרוּף שׁוֹתֵין הֵימָנוּ בְּשִׁבְתָּ. אֲנִטִּיכִי אֵף
עַל פִּי שְׁגֻרופָה אֵין שׁוֹתֵין מִמָּנָה:

ה הַמִּחָם שֶׁפָּנָהוּ לֹא יִתֵּן לְתוֹכוֹ צוֹנֵן. בְּשִׁבִּיל שֶׁיֵּחֲמוּ. אָבֵל
נֹתֵן הוּא לְתוֹכוֹ. אוֹ לְתוֹךְ הַכּוֹס. כְּדִי לְהַפְשִׁירָן. הָאֵלֶּפֶס
וְהַקֹּדֶרֶה שֶׁהֵעֲבִירָן מִרְתָּחִין. לֹא יִתֵּן לְתוֹכָן תְּבִלִּין. אָבֵל

נותן הוא לתוך הקערה. או לתוך התמחוי. רבי יהודה
אומר לכל הוא נותן. חוץ מדבר שיש בו חמץ וציר:

אין נותנין כלי תחת הגר לקבל בו את השמן. ואם נתנו
מבעוד יום מתר. ואין נאותין ממנו לפי שאינו מן המוכן.
מטלטלין גר חדש. אבל לא ישן. רבי שמעון אומר כל
הגרות מטלטלין חוץ מן הגר הדולק בשבת. נותנין כלי
תחת הגר לקבל נצוצות. ולא יתן לתוכו מים מפני שהוא
מכבה:

פרק ד

במה טומנין ובמה אין טומנין. אין טומנין לא בגפת.
ולא בזבל. ולא במלח. ולא בסיד. ולא בחול. בין
לחים ובין יבשים. לא בתבן. ולא בזגים. ולא במוכים.
ולא בעשבים בזמן שהן לחים. אבל טומנין בהן כשהן
יבשין. טומנין בכסות. ובפירות. בכנפי יונה. ובנסורת
של חרשים. ובנעורת של פשתן דקה. רבי יהודה אוסר
בדקה ומתיר בגסה:

טומנין בשלחין. ומטלטלין אותן. בגזי צמר. ואין
מטלטלין אותן. כיצד הוא עושה. נוטל את הכסוי והן
נופלות. רבי אלעזר בן עזריה אומר קפה מטה על צדה
ונוטל. שמא יטול ואינו יכול להחזיר. וחכמים אומרים
נוטל ומחזיר. לא כשהו מבעוד יום. לא יכסנו משתחשך.

כִּסְהוּ וְנִתְגַּלָּהּ מִתֵּר לְכִסּוֹתָיו מִמֶּלֶא אֶת הַקִּיתוֹן וְנוֹתָן
לְתַחַת הַכֶּרֶ אוֹ תַּחַת הַכֶּסֶת:

פרק ה

בַּמָּה בִּהְמָה יוֹצֵאָהּ וּבַמָּה אֵינָה יוֹצֵאָהּ יוֹצֵא הַגָּמֶל
בְּאַפְסָר וְנֹאקָה בְּחָטָם וְלִבְדָּקִים בְּפֶרוֹמְכִיָּא
וְסוֹס בְּשִׁיר וְכֹל בְּעֵלֵי הַשִּׁיר יוֹצֵאִים בְּשִׁיר וְנִמְשָׁכִים
בְּשִׁיר וּמִזִּין עָלֶיהֶן וְטוֹבְלִין בַּמָּקוֹמָן:

^ב חֲמוֹר יוֹצֵא בְּמִרְדַּעַת בְּזִמָּן שֶׁהִיא קְשׁוּרָה לוֹ זָכָרִים
יוֹצֵאִין לְבוֹבִין רַחֲלוֹת יוֹצֵאוֹת שְׁחוּזוֹת כְּבוֹלוֹת וְכַבּוּנוֹת
הָעֵזִים יוֹצֵאוֹת צְרוּרוֹת רַבִּי יוֹסִי אוֹסֵר בְּכֶלֶן חוּץ מִן
הַרְחֵלִין הַכְּבוּנוֹת רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר עֵזִים יוֹצֵאוֹת צְרוּרוֹת
לִיָּבֶשׁ אֲבָל לֹא לַחֲלָב:

^ג וּבַמָּה אֵינָה יוֹצֵאָהּ לֹא יֵצֵא גָמֶל בְּמִטּוֹטְלָתָּ לֹא עֶקֶד
וְלֹא רָגוּל וְכֵן שָׂאֵר כָּל הַבְּהֵמוֹת לֹא יִקְשׁוּר גָּמְלִים זֶה
בְּזֶה וְיִמְשׁוּךְ אֲבָל מִכְנִיס חֲבָלִים לְתוֹךְ יָדוֹ וְיִמְשׁוּךְ וּבִלְבַד
שֶׁלֹא יִכְרוֹךְ:

^ד אֵין חֲמוֹר יוֹצֵא בְּמִרְדַּעַת בְּזִמָּן שֶׁאֵינָה קְשׁוּרָה לוֹ וְלֹא
בְּזוּג אֶף עַל פִּי שֶׁהוּא פָּקוּק וְלֹא בְּסֶלֶם שֶׁבְּצוּאָרוֹ וְלֹא
בְּרִצּוּעָה שֶׁבְּרָגְלוֹ וְאֵין הַתְּרַנְגּוּלִין יוֹצֵאִין בְּחוּטִין וְלֹא
בְּרִצּוּעוֹת שֶׁבְּרָגְלֵיהֶם וְאֵין הַזָּכָרִים יוֹצֵאִין בְּעִגְלָה שֶׁתַּחַת
הָאֵלֶּיָּה שֶׁלֶּהֶן וְאֵין הַרְחֵלִים יוֹצֵאוֹת חֲנוּנוֹת וְאֵין הָעֵגֶל

יוצא בגימזון. ולא פרה בעזר הקופד. ולא ברצועה שבין
קרניה. פרתו של רבי אלעזר בן עזריה היתה יוצאה
ברצועה שבין קרניה. שלא ברצון חכמים:

פרק ו

במה אשה יוצאה. ובמה אינה יוצאה. לא תצא אשה
לא בחוטי צמר. ולא בחוטי פשתן. ולא ברצועות
שבראשה. ולא תטבול בהן עד שתתרחם. ולא בטוטפת.
ולא בסנבוטין בזמן שאינן תפורין. ולא בכבול לרשות
הרבים. ולא בעיר של זהב. ולא בקטלא. ולא בגזמים. ולא
בטבעת שאין עליה חותם. ולא במחט שאינה נקובה.
ואם יצאה אינה חייבת חטאת:

ב לא יצא האיש בסנדל המסמר. ולא ביחיד בזמן שאין
ברגלו מכה. ולא בתפלין. ולא בקמיע בזמן שאינה מן
הממחה. לא בשריון. ולא בקסדא. ולא במגפים. ואם
יצא אינו חייב חטאת:

ג לא תצא אשה במחט הנקובה. ולא בטבעת שיש
עליה חותם. ולא בכוליארא. ולא בכובלת. ולא בצלוחית
של פלייטון. ואם יצאה חייבת חטאת. דברי רבי מאיר.
וחכמים פוטרין בכובלת ובצלוחית של פלייטון:

ד לא יצא האיש לא בסיף. ולא בקשת. ולא בתריס. ולא
באלה. ולא ברומח. ואם יצא חייב חטאת. רבי אליעזר

אומר תכשיטין הן לו וחכמים אומרים אינן אלא לגנאי.
שנאמר וכתתו חרבותם לאתים וחניתותיהם למזמרות.
לא ישא גוי אל גוי חרב ולא ילמדו עוד מלחמה. בירית
טהורה ויוצאים בה בשבת. כבלים טמאין ואין יוצאין
בהן בשבת:

ה יוצאת אשה בחוטי שער בין משלה בין משל חברתה.
בין משל בהמה בטוטפת ובסנבוטין בזמן שהם תפורין.
בכבול ובפאה נכרית לחצר. במזוך שבאזנה ובמזוך
שבסנדלה ובמזוך שהתקינה לנדתה. בפלפל ובגרגיר
מלח. ובכל דבר שתתן לתוך פיה. ובלבד שלא תתן
לכתחלה בשבת. ואם נפל לא תחזיר. שן תותבת. ושן
של זזה. רבי מתיר. וחכמים אוסרים:

י יוצאין בסלע שעל הצינית. הבנות (קטנות). יוצאות
בחוטין. ואפילו בקסמין שבאזניהם. ערביות יוצאות
רעולות. ומדינות פרופות. וכל אדם. אלא שדברו חכמים
בהוה:

י פורפת על האבן. ועל האגוז. ועל המטבע. ובלבד שלא
תפרוץ לכתחלה בשבת:

ה הקטע יוצא בקב שלו. דברי רבי מאיר. ורבי יוסי אוסר.
ואם יש לו בית קבול פתותים טמא. סמוכות שלו טמאין
מדרס. ויוצאין בהן בשבת. ונכנסין בהן בעזרה. כסא

וסמוכות שלו טמאין מדרס. ואין יוצאין בהן בשבת. ואין נכנסין בהן בעזרה. אנקטמין טהורים. ואין יוצאין בהן:

ט הבנים יוצאים בקשרים. ובני מלכים בזוגין. וכל אדם. אלא שדברו חכמים בהווה:

י יוצאין בביצת החרגול. ובשן שועל. ובמסמר מן הצלוב. משום רפואה. דברי רבי מאיר. וחכמים אומרים אף בחול אסור. משום דרכי האמורי:

פרק ז

כלל גדול אמרו בשבת. כל השוכח עקר שבת. ועשה מלאכות הרבה בשבתות הרבה. אינו חייב אלא חטאת אחת. היודע עקר שבת. ועשה מלאכות הרבה בשבתות הרבה. חייב על כל שבת ושבת. היודע שהוא שבת. ועשה מלאכות הרבה. בשבתות הרבה. חייב על כל אב מלאכה ומלאכה. העושה מלאכות הרבה מעין מלאכה אחת. אינו חייב אלא חטאת אחת:

ב אבות מלאכות ארבעים חסר אחת. הזורע. והחורש. והקוצר. והמעמר. הדש. והזורה. הבורר. הטוחן. והמרקד. והלש. והאופה. הגוזז את הצמר. המלבנו. והמנפצו. והצובעו. והטווה. והמסד. והעושה שתי בתי גירין. והאורג שני חוטין. והפוצע שני חוטין. והקושר והמתיר. והתופר שתי תפירות. הקורע על מנת לתפור

שְׁתֵּי תַפְּירוֹת־הַצֵּד צָבִי־הַשּׁוֹחֲטִין וְהַמְּפַשְׁטִין־הַמּוֹלְחוֹ־
וְהַמַּעֲבֵד אֶת עֹזְרוֹ־וְהַמּוֹחֲקוֹ־וְהַמַּחֲתֹכוֹ־הַכּוֹתֵב שְׁתֵּי
אוֹתִיּוֹת־וְהַמּוֹחֵק עַל מְנַת לְכַתּוֹב שְׁתֵּי אוֹתִיּוֹת־הַבּוֹנֶה־
וְהַסּוֹתֵר־הַמְּכַבֶּה־וְהַמְּבַעֵר־הַמְּכֶה בַּפִּטִּישׁ־הַמוֹצִיא
מִרְשׁוֹת לְרִשּׁוֹת־הָרִי אֱלוֹ אָבוֹת מְלָאכּוֹת אַרְבָּעִים חֹסֵר
אַחַת:

ג וְעוֹד כָּלֵל אַחֵר אָמְרוּ כָּל הַכָּשֶׁר לְהַצְנִיעַ וּמַצְנִיעִין
כְּמוֹהוּ־וְהוֹצִיאוֹ בַּשַּׁבָּת חֵיִיב עָלָיו חֲטָאת־וְכָל שְׂאִינוֹ
כָּשֶׁר לְהַצְנִיעַ־וְאִין מַצְנִיעִין כְּמוֹהוּ־וְהוֹצִיאוֹ בַּשַּׁבָּת־אִינוֹ
חֵיִיב אֱלָא הַמַּצְנִיעַ:

ד הַמוֹצִיא תֵּבֶן כְּמֵלֶא פִי פָּרָה־עֵצָה כְּמֵלֶא פִי גָמֶל־
עֹמֵר כְּמֵלֶא פִי טָלָה־עֹשְׁבִים כְּמֵלֶא פִי גְדִי־עָלִי שׁוֹם
וְעָלִי בְּצָלִים־לֶחִים כְּגִרוּגְרָת־יְבֵשִׁים כְּמֵלֶא פִי גְדִי־וְאִין
מַצְטָרְפִין זֶה עִם זֶה־מִּפְּנֵי שְׁלֹא שׁוּוּ בְּשִׁיעוּרֵיהֶן־הַמוֹצִיא
אוֹכְלִים כְּגִרוּגְרָת חֵיִיב־וּמַצְטָרְפִין זֶה עִם זֶה־מִּפְּנֵי
שְׁשׁוּוּ בְּשִׁיעוּרֵיהֶן־חוּץ מִקְלִיפֵיהֶן־וְגִרְעִינֵיהֶן־וְעוֹקְצֵיהֶן־
וְסוֹכְנִין וּמִרְסָּנִין רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר חוּץ מִקְלִיפֵי עֲדָשִׁים־
שֶׁמֶת בְּשִׁלּוֹת עֲמֶהֶן:

פרק ח

הַמוֹצֵיא יֵזֵן כְּדֵי מְזִיגַת הַכּוֹס. חֵלֶב כְּדֵי גְמִיעָה. דְּבִשׁ
כְּדֵי לִיתֵן עַל הַפֶּתִית. שֶׁמֶן כְּדֵי לְסוּךְ אֶבֶר
קָטָן. מִים כְּדֵי לְשׁוּף בָּהֶם אֶת הַקִּילּוֹר. וּשְׂאֵר כָּל הַמְּשָׁקִין
בְּרַבִּיעִית. וְכָל הַשּׁוֹפְכִין בְּרַבִּיעִית. רַבִּי שְׁמַעוֹן אוֹמֵר
כֹּלֵן בְּרַבִּיעִית. וְלֹא אָמְרוּ כָּל הַשִּׁיעוּרִין הֵלָלוּ. אֶלֶּא
לְמַצְנִיעִיהֶן:

^ב הַמוֹצֵיא חֵבֶל כְּדֵי לַעֲשׂוֹת אֶזֶן לְקָפָה. גָּמִי כְּדֵי לַעֲשׂוֹת
תְּלָאִי לְנֶפֶה וְלִכְבֶּרֶה. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר כְּדֵי לְטוֹל מִמֶּנּוּ
מִדַּת מְנַעַל לְקָטָן. נֵיִיר כְּדֵי לְכַתּוֹב עָלָיו קֶשֶׁר מוֹכְסִין.
וְהַמוֹצֵיא קֶשֶׁר מוֹכְסִין חֵיִיב. נֵיִיר מַחוּק כְּדֵי לְכַרוֹךְ עַל
פִּי צְלוּחִית קֶטְנָה שֶׁל פְּלִיטוֹן:

^ג עוֹר כְּדֵי לַעֲשׂוֹת קָמִיעַ. קֶלֶף כְּדֵי לְכַתּוֹב עָלָיו פְּרָשָׁה
קֶטְנָה שֶׁבִּתְּפִלִּין. שֶׁהִיא שְׁמַע יִשְׂרָאֵל. (דּוֹכְסוֹסְטוֹס כְּדֵי
לְכַתּוֹב מְזוּזָה.) דִּין כְּדֵי לְכַתּוֹב שְׁתֵּי אוֹתִיּוֹת. כָּחוֹל כְּדֵי
לְכַחוֹל עֵין אַחַת:

^ד דָּבֶק כְּדֵי לִתֵּן בְּרֹאשׁ הַשֶּׁבִּשְׁבֶּת. זָפֶת וְגַפְרִית כְּדֵי
לַעֲשׂוֹת נֶקֶב. שַׁעוּה כְּדֵי לִתֵּן עַל פִּי נֶקֶב קָטָן. חֲרִסִּית
כְּדֵי לַעֲשׂוֹת פִּי כּוֹר שֶׁל צוֹרְפֵי זָהָב. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר כְּדֵי
לַעֲשׂוֹת פֶּטְפוּט. סוֹבִין כְּדֵי לִתֵּן עַל פִּי כּוֹר שֶׁל צוֹרְפֵי זָהָב.
סִיד כְּדֵי לְסוּד אֶצְבַּע קֶטְנָה שֶׁבִּבְנוֹת. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר
כְּדֵי לַעֲשׂוֹת כִּלְכּוֹל. רַבִּי נַחֲמִיא אוֹמֵר כְּדֵי לְסוּד אֲנָדִיפִי:

ה' אַדְמָה כְּחוֹתָם הַמְרָצוּפִין. דְּבָרֵי רַבִּי עֲקִיבָא. וְחֲכָמִים
 אֹמְרִים כְּחוֹתָם הָאִיגְרוֹת. זָבֵל וְחוֹל הִדֵּק כְּדִי לְזַבֵּל קָלַח
 שֶׁל כְּרוּב. דְּבָרֵי רַבִּי עֲקִיבָא. וְחֲכָמִים אֹמְרִים כְּדִי לְזַבֵּל
 כְּרִישָׁא. חוֹל הֶגֶס כְּדִי לִתֵּן עַל מְלֵא כַף סִיד. קִנָּה כְּדִי
 לַעֲשׂוֹת קוֹלְמוֹס. וְאִם הָיָה עָב אוֹ מְרָסָס. כְּדִי לְבָשֵׁל בּוֹ
 בִיצָה קָלָה שְׁבִייעִים. טְרוּפָה וְנִתּוּנָה בְּאַלְפָס:

י' עֶצֶם כְּדִי לַעֲשׂוֹת תְּרוּדָה. רַבִּי יְהוּדָה אֹמֵר כְּדִי לַעֲשׂוֹת
 מִמֶּנּוּ חֵף. זְכוּכִית כְּדִי לִגְרוֹר בּוֹ רֹאשׁ הַכֶּרֶפֶר. צְרוֹר אוֹ
 אֶבֶן כְּדִי לְזָרוֹק בְּעוֹף. רַבִּי אֱלִיעֶזֶר בֶּן יַעֲקֹב אֹמֵר כְּדִי
 לְזָרוֹק בְּבֵהמָה:

י' חֶרֶס כְּדִי לִתֵּן בֵּין פָּעִים לְחִבְרֵיו. דְּבָרֵי רַבִּי יְהוּדָה. רַבִּי
 מֵאִיר אֹמֵר כְּדִי לְחַתּוֹת בּוֹ אֶת הָאוֹר. רַבִּי יוֹסִי אֹמֵר
 כְּדִי לְקַבֵּל בּוֹ רְבִיעִית. אָמַר רַבִּי מֵאִיר אֵף עַל פִּי שְׁאִין
 רְאִיָּה לְדַבֵּר זָכַר לְדַבֵּר. שְׁנֵאמַר וְלֹא יִמָּצֵא בְּמִכְתָּתוֹ חֶרֶשׁ
 לְחַתּוֹת אֵשׁ מִיָּקוּד. אָמַר לוֹ רַבִּי יוֹסִי מִשֵּׁם רְאִיָּה. וְלִחְשׁוֹף
 מִים מִגָּבָא:

פרק ט

אמר רבי עקיבא מנין לעבודה זרה שמטמאה במשא כנדה שנאמר תזרם כמו דוה צא תאמר לו מה נדה מטמאה במשא אף עבודה זרה מטמאה במשא:

ב מנין לספינה שהיא טהורה שנאמר דרך אניה בלב ים מנין לערוגה שהיא ששה על ששה טפחים שזורעין בתוכה חמשה זרעונין ארבעה בארבע רוחות הערוגה ואחד באמצע שנאמר כי כארץ תוציא צמחה וכגנה זרועיה תצמיח זרעה לא נאמר אלא זרועיה:

ג מנין לפולטת שכבת זרע ביום השלישי שהיא טמאה שנאמר היו נבונים לשלשת ימים מנין שמרחיצין את המילה ביום השלישי שחל להיות בשבת שנאמר ויהי ביום השלישי בהיותם בואבים מנין שקושרין לשון של זהורית בראש שער המשתלח שנאמר אם יהיו חטאיכם בשנים בשלג ילבינו:

ד מנין לסיכה שהיא כשתיה ביום הכיפורים אף על פי שאין ראיה לדבר זכר לדבר שנאמר ותבא כמים בקרבן וכשמן בעצמותיו:

ה המוציא עצים כדי לבשל ביצה קלה תבלין כדי לתבל ביצה קלה ומצטרפין זה עם זה קליפי אגוזים קליפי רמונים איסטיס ופואה כדי לצבוע בהן בגד

קִטָּן בַּסִּבְכָּה • מִי רִגְלִים • נִתְּר • וּבֹרִית • קְמוּלִיא • וְאַשְׁלָג •
כְּדִי לִכְבֵּס בָּהֶן בָּגַד קִטָּן בַּסִּבְכָּה • רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר כְּדִי
לְהַעֲבִיר עַל הַכֶּתֶם:

י פִּלְפֹּלֶת כָּל שֶׁהוּא • וְעֵטָרָן כָּל שֶׁהוּא • מִיָּנִי בְּשָׂמִים וּמִיָּנִי
מִתְּכוּת כָּל שֶׁהוּא • מֵאֲבָנֵי הַמִּזְבֵּחַ וּמֵעֵפֶר הַמִּזְבֵּחַ • מִקֶּקֶט
סָפְרִים • וּמִקֶּקֶט מִטְּפָחוֹתֵיהֶם • כָּל שֶׁהוּא • שְׂמֻצָּנִיעִים אוֹתָן
לְגֻזְזוֹן • רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר אֵף הַמוֹצִיא מִמֶּשֶׁמֶשׁ עֲבוֹדַת
אֱלִילִים כָּל שֶׁהוּא • שֶׁנֶּאֱמַר וְלֹא יִדְבֹק בִּידָד מֵאוֹמָה מִן
הַחֵרֶם:

י הַמוֹצִיא קֶפֶת הָרוֹכֵלִין • אֵף עַל פִּי שֵׁשׁ בָּה מִיָּנִין
הַרְבֵּה • אֵינֹ חַיִּיב אֲלָא חֲטָאת אַחַת • זֶרְעוֹנִי גְּנֵה פָחוֹת
מִכְּרוֹגֶרֶת • רַבִּי יְהוּדָה בֶּן בִּתְרִיה אוֹמֵר חֲמִשָּׁה • זֶרַע
קְשׁוּאִין שָׁנִים • זֶרַע דְּלוּעִין שָׁנִים • זֶרַע פּוֹל הַמִּצְרֵי שָׁנִים •
חֲגָב חֵי (טְהוֹר) כָּל שֶׁהוּא • מֵת כְּרוֹגֶרֶת • צְפוּרֶת כְּרָמִים
בֵּין חֵיה בֵּין מֵתָה כָּל שֶׁהוּא • שְׂמֻצָּנִיעִין אוֹתָה לְרִפּוּאָה •
רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר אֵף הַמוֹצִיא חֲגָב חֵי טָמֵא כָּל שֶׁהוּא •
שְׂמֻצָּנִיעִין אוֹתוֹ לִקְטָן לְשִׁחוּק בּוֹ:

פרק י

הַמְצַנֵּעַ לְזֶרַע וּלְדוֹגְמָא וּלְרְפוּאָה וְהוֹצִיאֻ בְּשַׁבָּת
חַיִּיב בְּכָל שֶׁהוּא וְכָל אָדָם אֵין חַיִּיב עָלָיו אֲלָא
כְּשִׁיעוּרוֹ חֲזַר וְהִכְנִיסֻ אֵינוֹ חַיִּיב אֲלָא כְּשִׁיעוּרוֹ:

ב הַמוֹצִיא אוֹכְלִין וְנִתְּנָן עַל הָאֶסְקָפָה בֵּין שְׁחֹזַר וְהוֹצִיאֻן
בֵּין שֶׁהוֹצִיאֻן אַחֵר פָּטוּר מִפְּנֵי שֶׁלֹּא עָשָׂה מְלָאכְתּוֹ בְּבֵית
אֶחָת קָפָה שֶׁהִיא מְלֵאָה פִּירוֹת וְנִתְּנָה עַל אֶסְקָפָה
הַחִיצוֹנָה אִף עַל פִּי שְׂרֹב הַפִּירוֹת מִבַּחוּץ פָּטוּר עַד
שִׁיוֹצִיא אֶת כָּל הַקָּפָה:

ג הַמוֹצִיא בֵּין בֵּימֵינוֹ בֵּין בְּשִׁמְאָלוֹ בְּתוֹךְ חִיקוֹ אוֹ עַל
כֶּתֶף אוֹ חַיִּיב שְׁכֵן מִשָּׂא בְּנֵי קָהֶת כְּלֹאֲחֵר יָדוֹ בְּרָגְלוֹ
בְּפִיו וּבִמְרָקוֹ בְּאֶזְנוֹ וּבִשְׁעָרוֹ וּבַפּוֹנְדָתוֹ וּפִיָּה לְמִטָּה
בֵּין פּוֹנְדָתוֹ לְחִלּוֹקוֹ וּבִשְׁפַת חִלּוֹקוֹ בְּמִנְעָלוֹ בְּסִנְדָּלוֹ
פָּטוּר שֶׁלֹּא הוֹצִיא כְּדֶרֶךְ הַמוֹצִיאֵין:

ד הַמִּתְכַּוֵּין לְהוֹצִיא לְפָנָיו וּבָא לוֹ לְאַחֲרָיו פָּטוּר
לְאַחֲרָיו וּבָא לוֹ לְפָנָיו חַיִּיב בְּאַמַּת אָמְרוֹ הָאִשָּׁה
הַחוֹגֶרֶת בְּסִינֵר בֵּין מִלְּפָנֶיהָ וּבֵין מִלְּאַחֲרֶיהָ חַיִּיבֶת שְׁכֵן
רְאוּי לְהִיּוֹת חוֹזֵר רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר אִף מִקִּבְּלֵי פֶתַח קֵין:

ה הַמוֹצִיא כֶּכֶר לְרִשּׁוֹת הָרָבִים חַיִּיב הוֹצִיאָוהוּ שְׁנַיִם
פָּטוּרִין לֹא יָכוֹל אֶחָד לְהוֹצִיאֻ וְהוֹצִיאָוהוּ שְׁנַיִם חַיִּיבִין
וְרַבִּי שְׁמַעוֹן פּוֹטֵר הַמוֹצִיא אוֹכְלִין פָּחוֹת מִכְּשִׁיעוּר בְּכָלִי:

פֶּטוּר אֶף עַל הַכְּלִי שֶׁהַכְּלִי טָפְלָה לוֹ אֶת הַחֵי בַּמָּטָה.
 פֶּטוּר אֶף עַל הַמָּטָה שֶׁהַמָּטָה טָפְלָה לוֹ אֶת הַמֵּת בַּמָּטָה
 חַיִּיב וְכֵן כְּזֵית מִן הַמֵּת וְכֵזֶית מִן הַנִּבְלָה וְכַעֲדָשָׁה מִן
 הַשָּׂרֵץ חַיִּיב וְרַבִּי שְׁמַעוֹן פּוֹטֵר:

י הַנוֹטֵל צִפְרָנָיו זֶה בְּזוֹ אוֹ בְּשֵׁנָיו וְכֵן שְׁעָרוֹ וְכֵן שְׁפִמּוֹ
 וְכֵן זָקְנוֹ וְכֵן הַגּוֹדֵלֶת וְכֵן הַכוֹחֶלֶת וְכֵן הַפּוֹקֶסֶת רַבִּי
 אֱלִיעֶזֶר מַחֲיִיב וַחֲכָמִים אוֹסְרִין מִשּׁוּם שְׁבוּת הַתּוֹלֵשׁ
 מֵעֵצִין נָקוֹב חַיִּיב וְשֹׁאֵינוֹ נָקוֹב פֶּטוּר וְרַבִּי שְׁמַעוֹן פּוֹטֵר
 בִּזְהָ וּבִזְהָ:

פרק יא

הַזּוֹרֵק מִרְשׁוֹת הַיָּחִיד לְרְשׁוֹת הָרַבִּים מִרְשׁוֹת הָרַבִּים
 לְרְשׁוֹת הַיָּחִיד חַיִּיב מִרְשׁוֹת הַיָּחִיד לְרְשׁוֹת
 הַיָּחִיד וְרְשׁוֹת הָרַבִּים בְּאִמְצָע רַבִּי עֲקִיבָא מַחֲיִיב
 וַחֲכָמִים פּוֹטְרִין:

ב כִּיצַד שְׁתֵּי גְזוּזָטְרָאוֹת זֶה כְּנֶגֶד זֶה בְּרְשׁוֹת הָרַבִּים
 הַמוֹשִׁיט וְהַזּוֹרֵק מִזֶּה לָזֶה פֶּטוּר הָיוּ שְׁתֵּיהֶן בְּדִיּוּטָא אַחַת
 הַמוֹשִׁיט חַיִּיב וְהַזּוֹרֵק פֶּטוּר שֶׁכֵּךְ הָיְתָה עֲבוּדַת הַלְוִיִּם
 שְׁתֵּי עֲגָלוֹת זֶה אַחֵר זֶה בְּרְשׁוֹת הָרַבִּים מוֹשִׁיטִין הַקָּרְשִׁים
 מִזֶּה לָזֶה אֲבָל לֹא זוֹרְקִין חוּלִית הַבּוֹר וְהַסֹּלַע שֶׁהֵן גְּבוּהִין
 עֹשֶׂהָ וְרַחֲבָן אֲרֻבָּעָה הַנוֹטֵל מֵהֶן וְהַנּוֹתֵן עַל גִּבָּן חַיִּיב
 פָּחוֹת מִכֵּן פֶּטוּר:

ג' הזורק ארבע אמות בפתל. למעלה מעשרה טפחים.
 בזורק באויר. למטה מעשרה טפחים. בזורק בארץ.
 הזורק בארץ ארבע אמות חייב זרק לתוך ארבע אמות.
 ונתגלגל חוץ לארבע אמות פטור. חוץ לארבע אמות.
 ונתגלגל לתוך ארבע אמות חייב:

ד' הזורק בים ארבע אמות פטור. אם היה רקק מים
 וירשות הרבים מהלכת בו. הזורק לתוכו ארבע אמות
 חייב. וכמה הוא רקק מים. פחות מעשרה טפחים. רקק
 מים וירשות הרבים מהלכת בו. הזורק בתוכו ארבע
 אמות חייב:

ה' הזורק מן הים ליבשה. ומן היבשה לים. ומן הים
 לספינה. ומן הספינה לים. ומן הספינה לחברתה. פטור.
 ספינות קשורות זו בזו. מטלטלין מזו לזו. אם אינן
 קשורות. אף על פי שמקפות. אין מטלטלין מזו לזו:

ו' הזורק ונזכר לאחר שייצתה מידו. קלטה אחר. קלטה
 כלב. או שנשרפה. פטור. זרק לעשות חבורה. בין באדם.
 ובין בבמה. ונזכר עד שלא נעשית חבורה פטור. זה
 הכלל. כל חייבי חטאות אינן חייבין. עד שתהא תחלתן
 וסופן שגגה. תחלתן שגגה וסופן זדון. תחלתן זדון וסופן
 שגגה. פטורין עד שתהא תחלתן וסופן שגגה:

פרק יב

הַבּוֹנָה • כַּמָּה יבִּנָּה וַיְהִי חַיִּיב הַבּוֹנָה כָּל שֶׁהוּא •
וְהַמְסִיתָ • וְהַמָּכָה בַּפֶּטִישׁ • וּבַמַּעֲצָד • וְהַקּוֹדֵחַ
כָּל שֶׁהוּא • חַיִּיב • זֶה הַכָּלִל • כָּל הָעוֹשֶׂה מְלָאכָה וּמְלָאכָתּוֹ
מִתְקַיֵּימָת בְּשַׁבָּת • חַיִּיב • רַבֵּן שְׁמַעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר
אִף הַמָּכָה בַּקּוֹרְנָס עַל הַסֵּדֶן בְּשַׁעַת מְלָאכָה חַיִּיב • מִפְּנֵי
שֶׁהוּא כַּמְתִּיק מְלָאכָה:

^א הַחוֹרֵשׁ כָּל שֶׁהוּא הַמְנַבֵּשׁ • וְהַמְקַרְסֵם • וְהַמְזָרֵר כָּל
שֶׁהוּא • חַיִּיב • הַמְלַקֵּט עֵצִים • אִם לְתִיקוֹן כָּל שֶׁהוּא • אִם
לְהַסִּיק כְּדֵי לְבַשֵּׁל בִּיצָה קֹלֶה • הַמְלַקֵּט עֲשָׂבִים • אִם לְתִיקוֹן
כָּל שֶׁהוּא • אִם לְבִהמָה • כַּמְלֵא פִי גְדִי:

^ב הַכּוֹתֵב שְׁתֵּי אוֹתִיּוֹת • בֵּין בִּימִינוֹ • בֵּין בְּשִׁמְאֵלוֹ • בֵּין מִשֵּׁם
אֶחָד • בֵּין מִשְׁתֵּי שְׁמוֹת • בֵּין מִשְׁתֵּי סִמְמָנוֹת • בְּכָל לָשׁוֹן
חַיִּיב • אָמַר רַבִּי יוֹסִי לֹא חִיבוּ שְׁתֵּי אוֹתִיּוֹת אֶלָּא מִשּׁוּם
רוּשָׁם • שֶׁכַּךְ הָיוּ כּוֹתְבִין עַל קֶרְשֵׁי הַמִּשְׁכָּן • לִידַע אִיזוֹ בֶּן
זוּגוֹ • אָמַר רַבִּי (יְהוּדָה) מְצִינוּ שֵׁם קָטָן מִשֵּׁם גָּדוֹל • שֵׁם
מִשְׁמַעוֹן וּשְׁמוּאֵל • נַח מִנְחוֹר • דִּן מִדְּנִיָּאל • גָּד מִגְּדִיָּאל:

^ג הַכּוֹתֵב שְׁתֵּי אוֹתִיּוֹת בְּהֶעֱלֵם אֶחָד • חַיִּיב • כָּתַב בְּדִיּוֹ •
בְּסֵם • בְּסִקְרָא • בְּקוֹמוֹס • וּבְקִנְקִנְתּוֹס • וּבְכָל דְּבַר שֶׁהוּא
רוּשָׁם • עַל שְׁנֵי כּוֹתְלֵי זָוִיּוֹת • וְעַל שְׁנֵי לוּחֵי פִנְקָס • וְהוּן
נִהְיִין זֶה עִם זֶה חַיִּיב • הַכּוֹתֵב עַל בִּשְׁרוֹ חַיִּיב • הַמְסִיר
עַל בִּשְׁרוֹ • רַבִּי אֱלִיעֶזֶר מְחַיִּיב חֲטָאֵת • וְרַבִּי יְהוֹשֻׁעַ פּוֹטֵר:

ה כתב במשקין. במי פירות. באבק דרכים. באבק הסופרים. ובכל דבר שאינו מתקיים. פטור. לאחר ידו. ברגלו. בפיו. ובמרפיקו. כתב אות אחת סמוך לכתב. וכתב על גבי כתב. נתפון לכתוב ח"ת וכתב שני זי"ן. אחת בארץ ואחת בקורה. כתב על שתי כותלי הבית. על שני דפי פנקס. ואין נהגין זה עם זה. פטור. כתב אות אחת נוטריקון. רבי יהושע בן בתירא מחייב וחכמים פוטרין:

י הכותב שתי אותיות בשתי העלמות. אחת שחרית ואחת בין הארבעים. רבן גמליאל מחייב וחכמים פוטרין:

פרק יג

רבי אליעזר אומר האורג שלשה חוטין בתחלה ואחת על האריגה חייב. וחכמים אומרים בין בתחלה בין בסוף שיעורו שני חוטין:

ב העושה שתי בתי גירין. בגירין. בקירוס. בגפה. בכברה. ובסל חייב. והתופר שתי תפירות. והקורע על מנת לתפור שתי תפירות:

ג הקורע בחמתו. ועל מתו. וכל המקלקלן פטורין. והמקלקל על מנת לתקן. שיעורו כמתקן:

ד שיעור המלבן. והמנפץ. והצובע. והטווה. כמלא רוחב הסיט כפול. והאורג שני חוטין. שיעורו כמלא הסיט:

ה רבי יהודה אומר. הצד צפור למגדל. וצבי לבית.
חייב. וחכמים אומרים. צפור למגדל. וצבי לבית. ולחצר
ולביבין. רבן שמעון בן גמליאל אומר לא כל הביבין
שוין. זה הכלל. כל המחסר צידה פטור. ושאינו מחסר
צידה חייב:

י צבי שנכנס לבית ונעל אחד בפניו. חייב. נעלו שנים
פטורין. לא יכול אחד לנעול. ונעלו שנים. חייבין. ורבי
שמעון פוטר:

י יושב האחד על הפתח ולא מלאהו. יושב השני ומלאהו.
השני חייב. יושב הראשון על הפתח ומלאהו. ובא השני
וישב בצדו. אף על פי שעמד הראשון והלך לו. הראשון
חייב. והשני פטור. הא למה זה דומה. לנועל את ביתו
לשמרו. ונמצא צבי שמור בתוכו:

פרק יד

שמנה שרצים האמורים בתורה. הצדן והחובל בהן
חייב. ושאר שרצים ורמשים. החובל בהן פטור.
הצדן לצורך. חייב. ושלא לצורך. פטור. חיה ועוף
שברשותו. הצדן פטור. והחובל בהן. חייב:

ב אין עושין הילמי בשבת. אבל עושה הוא את מי מלח.
וטובל בהן פתו. ונותן לתוך התבשיל. אמר רבי יוסי.

והלא הוא הילמי בין מרבה ובין מועט ואלו הן מי מלח
המתרין נותן שמן בתחלה לתוך המים או לתוך המלח:

^ג אין אוכלין איזוב יון בשבת לפי שאינו מאכל בריאים.
אבל אוכל הוא את יועזר ושזתה אבוב רועה כל
האוכלין אוכל אדם לרפואה וכל המשקין שזתה חוץ
ממי דקלים וכוס עקרים מפני שהן לירוקה אבל שזתה
הוא מי דקלים לצמא וסד שמן עקרין שלא לרפואה:

^ד החושש בשניו לא יגמע בהן את החמץ אבל מטביל
הוא כדרכו ואם נתרפא נתרפא החושש במתניו לא
יסוד יין וחמץ אבל סד הוא את השמן ולא שמן ורד.
בני מלכים סכין שמן ורד על מכותיהן שכן דרכם לסוד
בחול רבי שמעון אומר כל ישראל בני מלכים הם:

פרק טו

אלו קשרים שחייבין עליהן קשר הגמלין וקשר
הספגין וכשם שהוא חייב על קשורין כך הוא חייב
על התרין רבי מאיר אומר כל קשר שהוא יכול להתירו
באחת מידי אין חייבין עליו:

^ה יש לך קשרים שאין חייבין עליהן כקשר הגמלין
וכקשר הספגין קושרת אשה מפתח חלוקה וחוטי
סבבא ושל פסיקיא ורצועות מנעל וסנדל ונודות יין
ושמן וקדרה של בשר רבי אליעזר בן יעקב אומר

קוֹשְׁרִין לִפְנֵי הַבֵּהמָה בְּשִׁבִּיל שְׁלֹא תֵצֵא קוֹשְׁרִין דְּלִי
בְּפִסְקִיָּא אָבֵל לֹא בְּחֶבֶל רַבִּי יְהוּדָה מְתִיר כָּלֵל אָמַר
רַבִּי יְהוּדָה כָּל קֶשֶׁר שְׁאִינוּ שֶׁל קִימָא אֵין חֵיִיבִין עָלָיו:

^א מְקַפְּלִין אֶת הַכֵּלִים אֶפִּילוּ אַרְבָּעָה וַחֲמִשָּׁה פְּעָמִים
וּמַצִּיעִין אֶת הַמְטוֹת מִלִּילֵי שַׁבָּת לְשַׁבָּת אָבֵל לֹא מִשַּׁבָּת
לְמוֹצָאֵי שַׁבָּת רַבִּי יִשְׁמַעֵאל אוֹמֵר מְקַפְּלִין אֶת הַכֵּלִים
וּמַצִּיעִין אֶת הַמְטוֹת מִיּוֹם הַכַּפּוּרִים לְשַׁבָּת וְחֻלְבֵי שַׁבָּת
קֹרְבִין בְּיוֹם הַכַּפּוּרִים (אָבֵל לֹא שֶׁל יוֹם הַכַּפּוּרִים
בְּשַׁבָּת) רַבִּי עֲקִיבָא אוֹמֵר לֹא שֶׁל שַׁבָּת קֹרְבִין בְּיוֹם
הַכַּפּוּרִים וְלֹא שֶׁל יוֹם הַכַּפּוּרִים קֹרְבִין בְּשַׁבָּת:

פרק טז

כָּל כְּתָבִי הַקֹּדֶשׁ מִצִּילִין אוֹתָן מִפְּנֵי הַדְּלִיקָה בֵּין שְׁקוּרִין
בָּהֶן וּבֵין שְׁאִין קוּרִין בָּהֶן וְאֵף עַל פִּי שְׁכֶתוּבִים בְּכָל
לְשׁוֹן טְעוּנִים גְּנִיזָה וּמִפְּנֵי מָה אֵין קוּרִין בָּהֶם מִפְּנֵי בְטוּל
בֵּית הַמִּדְרָשׁ מִצִּילִין תִּיק הַסֵּפֶר עִם הַסֵּפֶר וְתִיק הַתְּפִלִּין
עִם הַתְּפִלִּין וְאֵף עַל פִּי שֵׁשׁ בְּתוֹכָן מְעוֹת וְלֵהִיכֵן מִצִּילִין
אוֹתָן לְמַבּוּי שְׁאִינוּ מְפָלֵשׁ בֶּן בְּתִירָא אוֹמֵר אֵף לְמַפְלָשׁ:

^ב מִצִּילִין מְזוֹן שְׁלֹשׁ סְעוּדוֹת הָרָאוּי לְאָדָם לְאָדָם הָרָאוּי
לְבֵהמָה לְבֵהמָה בִּיצֵד גִּפְלָה דְּלִיקָה בְּלִילֵי שַׁבָּת מִצִּילִין
מְזוֹן שְׁלֹשׁ סְעוּדוֹת בְּשַׁחֲרִית מִצִּילִין מְזוֹן שְׁתֵּי סְעוּדוֹת:

בַּמִּנְחָה מְזוֹן סְעוּדָה אַחַת. רַבִּי יוֹסִי אוֹמֵר לְעוֹלָם מְצִילִין
מְזוֹן שְׁלֹשׁ סְעוּדוֹת:

א מְצִילִין סֵל מֵלֹא כִכְרוֹת. וְאֵף עַל פִּי שֵׁישׁ בּוֹ מֵאָה
סְעוּדוֹת. וְעֵגוּל שֶׁל דְּבִילָה. וְחֻבִּית שֶׁל יִין. וְאוֹמֵר לְאַחֲרִים
בּוֹאוּ וְהָצִילוּ לָכֶם. וְאִם הָיוּ פְּקָחִין. עוֹשִׂין עִמּוֹ חֲשָׁבוֹן אַחֵר
הַשָּׁבֶת. לְהִיכֵן מְצִילִין אוֹתָן. לְחַצֵּר הַמְּעוֹרְבֶת. בֵּן בְּתִירָא
אוֹמֵר אֵף לְשֹׁאֵינָה מְעוֹרְבֶת:

ד וְלִשְׁם מוֹצִיא כָּל כָּלִי תִשְׁמִישׁוֹ. וְלוֹבֵשׁ כָּל מָה שֶׁיִּכּוֹל
לְלַבּוֹשׁ. וְעוֹטֵף כָּל מָה שֶׁיִּכּוֹל לְעֵטוֹף. רַבִּי יוֹסִי אוֹמֵר
שְׁמוֹנָה עָשָׂר בָּלִים. וְחוֹזֵר וְלוֹבֵשׁ וּמוֹצִיא. וְאוֹמֵר לְאַחֲרִים
בּוֹאוּ וְהָצִילוּ עִמִּי:

ה רַבִּי שִׁמְעוֹן בֶּן נָנָס אוֹמֵר. פּוֹרְסִין עוֹר שֶׁל גְּדִי. עַל גְּבִי
שִׂידָה תִּיבָה וּמִגְדָּל שְׂאֲחָז בָּהֶן אֶת הָאוֹר. מִפְּנֵי שֶׁהוּא
מִחֲרָד. וְעוֹשִׂין מַחִיצָה בְּכָל הַבָּלִים. בֵּין מְלֵאִים בֵּין רִיקָנִים.
בְּשִׁבִיל שֶׁלֹּא תַעֲבוֹר הַדְּלִיקָה. רַבִּי יוֹסִי אוֹסֵר בְּכָלִי חָרֵס
חֲדָשִׁים מְלֵאִים מִיָּם. לְפִי שֶׁאֵין יְכוּלִין לְקַבֵּל אֶת הָאוֹר.
וְהֵן מִתְּבַקְעִין וּמִכֻּבִּין אֶת הַדְּלִיקָה:

ו נִכְרִי שֶׁבֶּא לְכַבּוֹת. אֵין אוֹמְרִין לוֹ כֶּכָּה וְאֵל תְּכַבֶּה. מִפְּנֵי
שֶׁאֵין שְׁבִיתָתוֹ עֲלֵיהֶן. אֲבָל קָטָן שֶׁבֶּא לְכַבּוֹת. אֵין שׁוֹמְעִין
לוֹ. מִפְּנֵי שֶׁשְׁבִיתָתוֹ עֲלֵיהֶן:

י' כּוּפִין קְעָרָה עַל גְּבֵי הַנֵּר. בְּשִׁבִּיל שְׁלֹא תֵאָחוֹז בַּקּוֹרָה.
וְעַל צוּאָה שֶׁל קָטָן. וְעַל עֶקְרֵב שְׁלֹא תִשּׁוּךְ. אָמַר רַבִּי
יְהוּדָה מַעֲשֶׂה בָּא לִפְנֵי רַבִּן יוֹחָנָן בֶּן זִכְאִי בְּעֶרֶב. וְאָמַר
חֹזֵשֵׁנִי לוֹ מַחֲטָאת:

ח" נָכְרִי שֶׁהִדְלִיק אֶת הַנֵּר מִשְׁתַּמֵּשׁ לְאוֹרוֹ יִשְׂרָאֵל. וְאִם
בְּשִׁבִּיל יִשְׂרָאֵל. אָסוּר. מִלֹּא מִים לְהִשְׁקוֹת בְּהִמָּתוֹ.
מִשְׁקָה אַחֲרָיו יִשְׂרָאֵל. וְאִם בְּשִׁבִּיל יִשְׂרָאֵל. אָסוּר. עָשָׂה
גּוֹי כָּבֶשׂ לִירֵד בּוֹ. יוֹרֵד אַחֲרָיו יִשְׂרָאֵל. וְאִם בְּשִׁבִּיל
יִשְׂרָאֵל אָסוּר. מַעֲשֶׂה בְּרַבֵּן גְּמִלְיָאֵל וְזֻקְנִים שֶׁהָיוּ בָּאֵין
בְּסָפִינָה. וְעָשָׂה גּוֹי כָּבֶשׂ לִירֵד בּוֹ. וַיֵּרְדּוּ בּוֹ. רַבֵּן גְּמִלְיָאֵל
וְזֻקְנִים:

יום ו

פרק יז

כָּל הַבָּלִים נִיטְלִים בְּשַׁבָּת וְדִלְתוּתֵיהֶן עִמָּהֶן אֵף עַל פִּי
שְׁנַת־פָּרְקוֹ בְּשַׁבָּת שְׁאִינָן דּוֹמִין לְדִלְתוֹת הַבֵּית לְפִי
שְׁאִינָן מִן הַמוֹכֵן:

ב גוֹטֵל אָדָם קָרַנְס לְפַצֵּעַ בּוֹ אֶת הָאֲגוּזִים וְקָרְדוֹם לְחַתוֹךְ
בּוֹ אֶת הַדְּבִילָה מְגִירָה לְגִרּוֹר בָּהּ אֶת הַגְּבִינָה מְגִרִיפָה
לְגִרּוֹף בָּהּ אֶת הַגְּרוֹגְרוֹת אֶת הָרַחַת וְאֶת הַמְזֻלָּג לְתַת
עָלָיו (פֶּת) לְקַטֵּן אֶת הַכּוֹשׁ וְאֶת הַכַּרְכָּר לְתַחֲבֹב בּוֹ מַחֲט
שֶׁל יָד לְטוֹל בּוֹ אֶת הַקּוֹץ וְשֶׁל סְקָאִים לְפַתּוּחַ בּוֹ אֶת
הַדִּלְת:

א קָנָה שֶׁל זֵיתִים אִם יֵשׁ קֶשֶׁר בְּרֹאשׁוֹ מִקְבֵּל טְמֵאָה וְאִם
לֹא אֵינוֹ מִקְבֵּל טְמֵאָה בֵּין כֶּךָ וּבֵין כֶּךָ נִטֵּל בְּשַׁבָּת:

ד (רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר) כָּל הַבָּלִים נִטְלִין חוּץ מִן הַמָּסֶר
הַגָּדוֹל וַיִּתֵּד שֶׁל מַחֲרִישָׁה כָּל הַבָּלִים נִטְלִין לְצוֹרֵךְ וְשֶׁלֹּא
לְצוֹרֵךְ רַבִּי נַחֲמִיָּה אוֹמֵר אֵין נִטְלִין אֲלָא לְצוֹרֵךְ:

ה כָּל הַבָּלִים הַנִּטְלִין בְּשַׁבָּת שֶׁבְּרִיהֶן נִטְלִין (עִמָּהֶן)
וּבִלְבָד שֶׁיְהִיוּ עוֹשִׂין מַעֲיִן מִלֵּאכָה שֶׁבְּרִי עֲרֵבָה לְכִסּוֹת
בָּהֶן אֶת פִּי הַחֲבִית שֶׁבְּרִי זְכוּכִית לְכִסּוֹת בָּהֶן אֶת פִּי
הַפֶּךְ רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר וּבִלְבָד שֶׁיְהִיוּ עוֹשִׂין מַעֲיִן מִלֵּאכָתָן:

שְׁבִרֵי עֲרִיבָה לְצוּק לְתוֹכָן מִקֶּפֶה וְשִׁבְרֵי זְכוּכִית לְצוּק
לְתוֹכָן שָׁמֶן:

^י הָאֶבֶן שֶׁבִּקְרוּיָהּ אִם מְמַלְאִין בָּהּ וְאִינָה נּוֹפֶלֶת מְמַלְאִין
בָּהּ וְאִם לֹא אִין מְמַלְאִין בָּהּ זְמוּרָה שֶׁהִיא קְשׁוּרָה
בְּטַפִּיחַ מְמַלְאִין בָּהּ בַּשַּׁבָּת:

^י פֶּקֶק הַחֲלוּן רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר בְּזֶמֶן שֶׁהוּא קְשׁוּר וְתִלְוִי
פּוֹקֵקִין בּוֹ וְאִם לֹא אִין פּוֹקֵקִין בּוֹ וְחֻכָּמִים אוֹמְרִים בֵּין
כֶּךְ וּבֵין כֶּךְ פּוֹקֵקִין בּוֹ:

^ח כָּל כְּסוּיֵי הַפְּלִים שֵׁישׁ לָהֶם בֵּית אַחִיזָה נְטִלִים (עֲמָהֶן)
בַּשַּׁבָּת אָמַר רַבִּי יוֹסִי בַּמָּה דְּבָרִים אֲמוּרִים בְּכִסּוּיֵי
הַקְּרָקְעוֹת אֲבָל בְּכִסּוּיֵי הַפְּלִים בֵּין כֶּךְ וּבֵין כֶּךְ נְטִלִים
בַּשַּׁבָּת:

פרק יח

מִפְּנֵין אֶפִּילוֹ אַרְבַּע וְחֲמֵשׁ קוֹפּוֹת שֶׁל תֵּבָן וְשֶׁל תְּבוּאָה
מִפְּנֵי הָאוֹרְחִים וּמִפְּנֵי בְּטוּלַת בֵּית הַמְּדֻרָשׁ אֲבָל
לֹא אֶת הָאוֹצֵר מִפְּנֵין תְּרוּמָה טְהוֹרָה וּדְמָאִי וּמַעֲשֵׁר
רֵאשׁוֹן שֶׁנִּטְלָה תְּרוּמָתוֹ וּמַעֲשֵׁר שְׁנִי וְהַקֹּדֶשׁ שֶׁנִּפְדּוּ
וְהַתְּרֻמוֹס הַיָּבֵשׁ מִפְּנֵי שֶׁהוּא מֵאָכֵל לַעֲנִיִּים אֲבָל לֹא
אֶת הַטֶּבֶל וְלֹא אֶת מַעֲשֵׁר רֵאשׁוֹן שֶׁלֹּא נִטְלָה תְּרוּמָתוֹ
וְלֹא אֶת מַעֲשֵׁר שְׁנִי וְהַקֹּדֶשׁ שֶׁלֹּא נִפְדּוּ וְלֹא אֶת הַלּוֹף:

ולא את החרדל רבן שמעון בן גמליאל מתיר בלוף מפני
שהוא מאכל עורבין:

ב חבילי קש וחבילי עצים וחבילי זרדים אם התקינו
למאכל בהמה מטלטלין אותן ואם לאו אין מטלטלין
אותן כופין את הסל לפני האפרוחים כדי שיעלו וירדו
תרנגולת שברחה דוחין אותה עד שתכנס מדדין עגלין
וסייחין (ברשות הרבים) אשה מדדה את בנה אמר רבי
יהודה אימתי בזמן שהוא נוטל אחד ומניח אחד אבל
אם היה גורר אסור:

ג אין מילדין את הבהמה ביום טוב אבל מסעדין ומילדין
את האשה בשבת וקורין לה חכמה ממקום למקום
ומחללין עליה את השבת וקושרין את הטבור רבי יוסי
אומר אף חותכין וכל צרכי מילה עושין בשבת:

פרק יט

רבי אליעזר אומר אם לא הביא כלי מערב שבת מביא
בשבת מגלה ובסכנה מכסהו על פי עדים ועוד
אמר רבי אליעזר כורתים עצים לעשות פחמין לעשות
(כלי) ברזל כלל אמר רבי עקיבא כל מלאכה שאפשר
לעשותה מערב שבת אינה דוחה את השבת ושאי
אפשר לעשותה מערב שבת דוחה את השבת:

^ב עוֹשִׁין כָּל צָרְכֵי מִלָּה בַּשַּׁבָּת מוֹחֲלִין וּפּוֹרְעִין וּמוֹצְצִין וְנוֹתְנִין עָלֶיהָ אִיסְפְּלָגִית וְכֻמוֹן אִם לֹא שָׁחַק מֵעֶרֶב שַׁבָּת לֹעֵס בְּשֵׁנָיו וְנוֹתֵן אִם לֹא טָרַף יַיִן וְשֶׁמֶן מֵעֶרֶב שַׁבָּת יִנָּתֵן זֶה בַּעֲצָמוֹ וְזֶה בַּעֲצָמוֹ וְאֵין עוֹשִׂין לָהּ חֲלוּק לְכַתְּחֻלָּה אֲבָל כּוֹרֵךְ עָלֶיהָ סְמִרְטוּט אִם לֹא הִתְקִין מֵעֶרֶב שַׁבָּת כּוֹרֵךְ עַל אֶצְבָּעוֹ וּמֵבִיא וְאֵפִילוֹ מַחְצֵר אַחֲרָת:

^ג מְרַחֲצִין אֶת הַקָּטָן בֵּין לִפְנֵי הַמִּלָּה וּבֵין לְאַחֵר הַמִּלָּה וּמוֹזְלִפִּין עָלָיו בֵּיד אֲבָל לֹא בִכְלִי רַבִּי אֶלְעָזָר בֶּן עֲזַרְיָה אוֹמֵר מְרַחֲצִין אֶת הַקָּטָן בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי שְׁחַל לְהִיּוֹת בַּשַּׁבָּת שֶׁנֶּאֱמַר וַיְהִי בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי בְּהִיּוֹתָם כּוֹאֲבִים סִפֵּק וְאֶנְדְּרוּגִינוֹס אֵין מְחַלְלִין עָלָיו אֶת הַשַּׁבָּת וְרַבִּי יְהוּדָה מְתִיר בְּאֶנְדְּרוּגִינוֹס:

^ד מִי שֶׁהָיוּ לוֹ שְׁתֵּי תִינוּקוֹת אֶחָד לְמוֹל אַחֵר הַשַּׁבָּת וְאֶחָד לְמוֹל בַּשַּׁבָּת וְשָׁכַח וּמָל אֶת שֵׁל אַחֵר הַשַּׁבָּת בַּשַּׁבָּת חַיִּיב אֶחָד לְמוֹל בְּעֶרֶב שַׁבָּת וְאֶחָד לְמוֹל בַּשַּׁבָּת וְשָׁכַח וּמָל אֶת שֵׁל עֶרֶב שַׁבָּת בַּשַּׁבָּת רַבִּי אֶלְעָזָר מְחַיִּיב חֲטָאת וְרַבִּי יְהוֹשֻׁעַ פּוֹטֵר:

^ה קָטָן נִמּוֹל לְשִׁמוּנָהּ וּלְתַשְׁעָהּ וּלְעֶשְׂרָהּ וּלְאַחַד עָשָׂר וּלְשָׁנִים עָשָׂר לֹא פָחוֹת וּלֹא יוֹתֵר הָא פִּיּוּד כְּדַרְכּוֹ לְשִׁמוּנָהּ נוֹלָד לְבֵין הַשְּׁמָשׁוֹת נִמּוֹל לְתַשְׁעָהּ בֵּין הַשְּׁמָשׁוֹת שֵׁל עֶרֶב שַׁבָּת נִמּוֹל לְעֶשְׂרָהּ יוֹם טוֹב לְאַחֵר הַשַּׁבָּת נִמּוֹל לְאַחַד עָשָׂר שְׁנֵי יָמִים טוֹבִים שֵׁל רֹאשׁ

השנה. נמול לשנים עשר. קטן החולה. אין מזהלן אותו
עד שיבריא:

¹ יאלו הן ציצין המעכבין את המילה. בשור החופה את
רוב העטרה. ואינו אוכל בתרומה. ואם היה בעל בשור
מתקנו מפני מראית העין. מל ולא פרע את המילה. כאלו
לא מל:

פרק כ

רבי אליעזר אומר תולין את המשמרת ביום טוב.
ונותנין לתלויה בשבת. וחכמים אומרים אין תולין
את המשמרת ביום טוב. ואין נותנין לתלויה בשבת. אבל
נותנין לתלויה ביום טוב:

² נותנין מים על גבי שמרים בשביל שיצלו. ומצננין את
היין בסודרין. ובכפיפה מצרית. ונותנין ביצה במסנגת של
חרדל. ועושין אנומלין בשבת. רבי יהודה אומר בשבת
בכוס. ביום טוב בלגין. ובמועד בחבית. רבי צדוק אומר
הכל לפי האורחין:

³ אין שורין את החלתית בפושרין. אבל נותן לתוך החמץ.
ואין שורין את הפרשינין ולא שפין אותן אבל נותן לתוך
הכברה. או לתוך הכלכלה. אין כוברים את התבן בכברה.
ולא יתננו על גבי מקום גבוה. בשביל שירד המוץ. אבל
נוטל הוא בכברה. ונותן לתוך האבוס:

י גורפין מלפני הפטם ומסלקין לצדדין מפני הרעי דברי רבי דוסא וחכמים אוסרים נוטלין מלפני בהמה זו ונותנין לפני בהמה זו בשבת:

ה הקש שעל גבי המטה לא ינענענו בידו אבל מנענעו בגופו ואם היה מאכל בהמה או שהיה עליו כר או סדין מנענעו בידו מכבש של בעלי בתים מתירין אבל לא כובשין ושל כובסין לא יגע בו רבי יהודה אומר אם היה מותר מערב שבת מתיר את כלו ושומטו:

פרק כא

נוטל אדם את בנו והאבן בידו וכלכלה והאבן בתוכה ומטלטלין תרומה טמאה עם הטהורה ועם החולין רבי יהודה אומר אף מעלין את המדמע באחד ומאה:

ב האבן שעל פי החבית מטה על צדה והיא נופלת היתה בין החביות מגביהה ומטה על צדה והיא נופלת מעות שעל הכר נוער את הכר והן נופלות היתה עליו לשלשית מקנחו בסמרטוט היתה של עור נותנין עליה מים עד שתכלה:

ג בית שמאי אומרים מגביהין מן השלחן עצמות וקליפין ובית הלל אומרים נוטל את הטבלא פלה ומנערה מעבירין מעל השלחן פירורין פחות מביזת ושער של

אֶפּוֹנִים. וְשֹׁעַר עֲדָשִׁים. מִפְּנֵי שֶׁהוּא מֵאֵכֶל בְּהֶמָּה. סְפּוּג
אִם יֵשׁ לוֹ עוֹר בֵּית אֲחִיזָה. מְקַנְחִין בּוֹ. וְאִם לֹא אֵין
מְקַנְחִין בּוֹ. וְחֻכָּמִים אוֹמְרִים בֵּין כֶּד וּבֵין כֶּד נִטֵּל בְּשַׁבָּת.
וְאֵינוּ מְקַבֵּל טוֹמְאָה:

פרק כב

חֲבִית שֶׁנִּשְׁבְּרָה. מְצִילִין הֵימָנָה מִזֶּזֶן שֶׁלֹּשׁ סְעוּדוֹת
וְאוֹמֵר לְאַחֲרֵים בּוֹאוּ וְהַצִּילוּ לָכֶם. וּבִלְבָד שֶׁלֹּא
יִסְפּוּג. אֵין סוֹחֲטִין אֶת הַפִּירוֹת לְהוֹצִיא מֵהֶן מִשְׁקִין. וְאִם
יֵצְאוּ מִעֲצָמָן אֲסוּרִים. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר אִם לֹאֻכְלִים.
הַיּוֹצֵא מֵהֶן מוֹתֵר. וְאִם לְמִשְׁקִין. הַיּוֹצֵא מֵהֶן אֲסוּר. חֲלוֹת
דְּבַשׁ שֶׁרִסְקוֹן מִעֲרַב שַׁבָּת. וַיֵּצְאוּ מִעֲצָמָן אֲסוּרִים. וְרַבִּי
אֵלִיעֶזֶר מַתִּיר:

ב כָּל שֶׁבֶא בְּחֻמִּין מִעֲרַב שַׁבָּת. שׁוֹרִים אוֹתוֹ בְּחֻמִּין
בְּשַׁבָּת. וְכָל שֶׁלֹּא בָּא בְּחֻמִּין מִעֲרַב שַׁבָּת. מְדִיחִין אוֹתוֹ
בְּחֻמִּין בְּשַׁבָּת. חוּץ מִן הַמְּלִיחַ הַיָּשֵׁן (וְדָגִים מְלֻוּחִים
קִטְנִים). וְקוֹלִיס הָאֶסְפָּנִין שֶׁהִדְחָתָן זֶה הֵיא גִמְרָה מְלֹאכְתָּן:

ג שׁוֹבֵר אָדָם אֶת הַחֲבִית. לֹאֻכֹּל הֵימָנָה גְרוּגְרוֹת. וּבִלְבָד
שֶׁלֹּא יִתְכַּוֵּן לַעֲשׂוֹת כְּלִי. וְאֵין נֹקְבִים מְגוּפָה שֶׁל חֲבִית
דְּבָרֵי רַבִּי יְהוּדָה. וְחֻכָּמִים מַתִּירִין. וְלֹא יִקְבְּנָה מַצָּדָה. וְאִם
הִיתָה נְקוּבָה. לֹא יִתֵּן עָלֶיהָ שַׁעוּה. מִפְּנֵי שֶׁהוּא מְמַרְחֵה.
אָמַר רַבִּי יְהוּדָה מַעֲשֶׂה בָּא לִפְנֵי רַבִּין יוֹחָנָן בֶּן זִכְאִי בְּעֶרְבֵי.
וְאָמַר חוֹשֵׁשְׁנִי לוֹ מַחֲטָאָה:

י נֹתֵנִין תְּבַשִּׁיל לְתוֹךְ הַבּוֹר. בְּשֶׁבִיל שְׂיָהָא שְׁמוּר. וְאֵת
הַמַּיִם הַיָּפִים בָּרָעִים. בְּשֶׁבִיל שְׂיֻצָּנוּ. וְאֵת הַצּוֹנֵן בַּחֲמָה.
בְּשֶׁבִיל שְׂיַחֲמוּ. מִי שֶׁנִּשְׁרָו כָּלְיוּ בַּדֶּרֶךְ בַּמַּיִם. מְהֵלֶךְ בָּהֶן
וְאֵינוֹ חוֹשֵׁשׁ. הִגִּיעַ לְחֹצֵר הַחִיצוֹנָה. שׁוֹטְחֵן בַּחֲמָה אֲבָל
לֹא כִנְגַד הָעָם:

ה הָרוֹחֵץ בְּמֵי מַעְרָה. וּבְמֵי טְבֵרְיָא. וְנִסְתַּפֵּג אֶפְּלוֹ
בְּעֶשֶׂר אֲלַנְטִיאוֹת. לֹא יֵבִיאם בִּידּוֹ. אֲבָל עֲשֶׂרָה בְּנֵי
אָדָם מִסְתַּפְּגִין בְּאֲלַנְטִית אַחַת. פְּנִיָּהֶם יְדֵיהֶם וְרַגְלֵיהֶם.
וּמִבִּיאִין אוֹתָן בִּידּוֹ:

י סָכִין וּמִמְשָׁמֶשִׁין (בְּבְנֵי מַעִים) אֲבָל לֹא מִתַּעֲמָלִים וְלֹא
מִתְגַּרְדִּין. אֵין יוֹרְדִים לְקוֹרְדִימָה. וְאֵין עוֹשִׂין אֶפִיקְטוּזִין.
וְאֵין מַעֲצִבִין אֶת הַקָּטָן. וְאֵין מַחֲזִירִים אֶת הַשֶּׁבֶר. מִי
שֶׁנִּפְרָקָה יָדוֹ אוֹ רַגְלוֹ. לֹא יִטְרַפֵּם בְּצוֹנֵן. אֲבָל רוֹחֵץ הוּא
כְּדֶרְכּוֹ. וְאֵם נִתְרַפָּא נִתְרַפָּא:

פרק כג

שׁוֹאֵל אָדָם מִחֲבִירוֹ כְּדֵי יֵזֶן וְכְדֵי שְׁמֹן וּבִלְבָּד שְׁלֹא
 יֹאמֶר לוֹ הַלּוֹיֵנִי וְכֵן הָאִשָּׁה מִחֲבֵרְתָּהּ כְּכָרוֹת.
 וְאִם אֵינוּ מֵאֲמִינוּ מִנִּיחַ טְלִיתוֹ אֶצְלוֹ וְעוֹשָׂה עִמּוֹ חֶשְׁבֹּן
 לְאַחֵר שַׁבָּת וְכֵן עָרַב פֶּסַח בִּירוּשָׁלַיִם שָׁחַל לִהְיוֹת
 בְּשַׁבָּת מִנִּיחַ טְלִיתוֹ אֶצְלוֹ וְנוֹטֵל אֶת פֶּסָחוֹ וְעוֹשָׂה עִמּוֹ
 חֶשְׁבֹּן לְאַחֵר יוֹם טוֹב:

^ב מוֹנֶה אָדָם אֶת אוֹרְחָיו וְאֶת פְּרָפְרוֹתָיו מִפִּיּוֹ אֲבָל לֹא מִן
 הַכֶּתֶב וּמִפִּיס עִם בָּנָיו וְעִם בְּנֵי בֵיתוֹ עַל הַשְּׁלָחַן וּבִלְבָּד
 שְׁלֹא יִתְכַּוֵּן לַעֲשׂוֹת מְנָה גְדוֹלָה כְּנֶגֶד קִטְנָה מִשּׁוּם קִבְיָא
 וּמִטִּילִין חֲלָשִׁים עַל הַקִּדְּשִׁים בְּיוֹם טוֹב אֲבָל לֹא עַל
 הַמְּנוֹת:

^ג לֹא יִשְׁכּוֹר (אָדָם) פּוֹעֲלִים בְּשַׁבָּת וְלֹא יֹאמֶר אָדָם
 לְחֲבִירוֹ לִשְׁכּוֹר לוֹ פּוֹעֲלִים אֵין מִחֲשִׁיכִין עַל הַתְּחוּם
 לִשְׁכּוֹר פּוֹעֲלִים וּלְהִבִּיא פִּירוֹת אֲבָל מִחֲשִׁיד הוּא
 לְשִׁמּוֹר וּמִבִּיא פִּירוֹת בִּידוֹ כָּלֵל אָמַר אָבָא שְׂאוּל כָּל
 שְׂאֵנִי זָכָאִי בְּאִמְרֵתוֹ רְשָׁאִי אֲנִי לְהַחֲשִׁיד עָלָיו:

^ד מִחֲשִׁיכִין עַל הַתְּחוּם לְפָקַח עַל עֶסְקִי כֵּלָה וְעַל עֶסְקִי
 הַמֵּת לְהִבִּיא לוֹ אֶרֶז וְתַכְרִיכִין גּוֹי שֶׁהִבִּיא חֲלִילִין
 בְּשַׁבָּת לֹא יִסְפּוֹד בָּהֶן יִשְׂרָאֵל אֵלֹא אִם כֵּן בָּאוּ מִמָּקוֹם
 קְרוֹב עָשׂוּ לוֹ אֶרֶז וְחִפְרוּ לוֹ קֶבֶר יִקְבֵּר בּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאִם
 בְּשִׁבִּיל יִשְׂרָאֵל לֹא יִקְבֵּר בּוֹ עוֹלָמִית:

ה עוֹשִׂין כָּל צָרְכֵי הַמֶּת. סָכִין וּמְדִיחִין אוֹתוֹ. וּבִלְבָד שְׁלֹא יִזְזוּ בּוֹ אֲבָר. שׁוֹמְטִין אֶת הַכֶּר מִתַּחְתָּיו. וּמְטִילִין אוֹתוֹ עַל הַחוּל בְּשִׁבִּיל שְׁיִמְתִּין. קוֹשְׁרִין אֶת הַלְּחִי. לֹא שְׁיַעֲלֶה אֲלָא שְׁלֹא יוֹסִיף. וְכֵן קוֹרֶה שְׁנִשְׁבְּרָה. סוֹמְכִין אוֹתָהּ בְּסַפְסָל. אוֹ בְּאַרוֹכוֹת הַמָּטָה. לֹא שְׁתַּעֲלֶה. אֲלָא שְׁלֹא תוֹסִיף. אֵין מְאַמְצִין אֶת הַמֶּת בְּשִׁבְתָּ. וְלֹא בַחוּל עִם יְצִיאַת נֶפֶשׁ. וְהַמְאַמֵּץ עִם יְצִיאַת הַנֶּפֶשׁ. הֵרִי זֶה שׁוֹפֵךְ דָּמִים:

פרק כד

מִי שֶׁהֶחֱשִׁיד לֹו בְּדֶרֶךְ. נוֹתֵן כִּיסוֹ לַנֶּכְרִי. וְאִם אֵין עִמּוֹ נֶכְרִי מְנִיחוֹ עַל הַחֲמוֹר. הִגִּיעַ לְחָצֵר הַחִיצוֹנָה. נוֹטֵל אֶת הַכֵּלִים הַנֶּטְלִין בְּשִׁבְתָּ. וְשֹׁאֵינָן נֶטְלִין בְּשִׁבְתָּ. מִתִּיר אֶת הַחֲבָלִים וְהַשָּׁקִים נוֹפְלִין מֵאַלְיָהוֹן:

ב מִתִּירִין פָּקִיעֵי עָמִיר לִפְנֵי בְּהֵמָה. וּמִפְסָפְסִין אֶת הַכִּיפִין. אֲבָל לֹא אֶת הַזִּירִין. אֵין מְרַסְקִין לֹא אֶת הַשַּׁחַת. וְלֹא אֶת הַחֲרוּבִין. לִפְנֵי בְּהֵמָה בֵּין דָּקָה וּבֵין גָּסָה. רַבִּי יְהוּדָה מִתִּיר בַּחֲרוּבִין לְדָקָה:

ג אֵין אוֹבְסִין אֶת הַגָּמֶל. וְלֹא דוֹרְסִין. אֲבָל מְלַעֲיטִין. וְאֵין מְמָרִים הָעֶגְלִין אֲבָל מְלַעֲיטִין. וּמֵהַלְקָטִין לְתִרְגָּנוּלִים. וְנוֹתְנִים מִים לְמוֹרְסָן. אֲבָל לֹא גוֹבְלִים. וְאֵין נוֹתְנִין מִים לִפְנֵי דְבוּרִים. וְלִפְנֵי יוֹנִים שֶׁבְּשׁוּבָךְ. אֲבָל נוֹתְנִין לִפְנֵי אוֹוִזִין וְתִרְגָּנוּלִים. וְלִפְנֵי יוֹנֵי הַרְדִּיסִיּוֹת:

י' מַחֲתִכִּין אֶת הַדְּלוּעִין לִפְנֵי הַבֶּהֱמָה. וְאֵת הַנִּבְלָה לִפְנֵי
הַכְּלָבִים. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר אִם לֹא הָיְתָה נִבְלָה מֵעֶרֶב
שַׁבָּת. אֲסוּרָה. לְפִי שְׂאִינָה מִן הַמוֹכֵן:

ה' מְפִירִין גְּדָרִים בְּשַׁבָּת. וְנִשְׁאַלִין לְגְדָרִים שֶׁהֵן לְצוּרָה
הַשַּׁבָּת. וּפּוֹקְקִים אֶת הַמָּאוֹר. וּמוֹדְדִין אֶת הַמְטָלִית. וְאֵת
הַמְקָוָה. וּמַעֲשֶׂה בִימֵי אָבִיו שֶׁל רַבִּי צְדוֹק. וּבִימֵי אָבִא
שְׁאוּל בֶּן בְּטָנִית. שֶׁפָּקְקוּ אֶת הַמָּאוֹר בְּטַפִּיחַ. וְקִשְׁרוּ
אֶת הַמְקִידָה בְּגָמִי. לִידַע. אִם יֵשׁ בְּגִיגִית פּוֹתַח טַפַּח
אִם לֹאוֹ. וּמַדְבְּרִיהֶם לְמַדְנֹו. שֶׁפּוֹקְקִין. וּמוֹדְדִין. וְקוֹשְׁרִין
בְּשַׁבָּת: סליק

מסכת עירובין

פרק א

מבוי שהוא גבוה. למעלה מעשרים אמה ימעט. רבי יהודה אומר אינו צריך. והרחב מעשר אמות ימעט. ואם יש לו צורת פתח. אף על פי שהוא רחב מעשר אמות אין צריך למעט:

ב הכשר מבוי. בית שמאי אומרים לחי וקורה. ובית הלל אומרים לחי או קורה. רבי אליעזר אומר לחיין. משום רבי ישמעאל אמר תלמיד אחד לפני רבי עקיבא. לא נחלקו בית שמאי ובית הלל על מבוי שהוא פחות מארבע אמות. שהוא נתר או בלחי או בקורה. על מה נחלקו. על רחב מארבע אמות ועד עשר. שבית שמאי אומרים לחי וקורה. ובית הלל אומרים או לחי או קורה. אמר רבי עקיבא על זה ועל זה נחלקו:

ג הקורה שאמרו רחבה כדי לקבל אריח. ואריח חצי לבנה של שלשה טפחים. דיה לקורה שתהא רחבה טפח. כדי לקבל אריח לארבו:

ד רחבה כדי לקבל אריח ובריאה כדי לקבל אריח. רבי יהודה אומר רחבה אף על פי שאינה בריאה:

ה היתה של קש או של קנים. רואין אותה כאלו היא של מתכת. עקומה. רואין אותה כאלו היא פשוטה. עגולה.

רואין אותה כאלו היא מרבעת. כל שיש בהקיפו שלשה
טפחים. יש בו רוחב טפח:

י לחיין שאמרו. גבהן עשרה טפחים. ורחבן ועבין כל
שהוא. רבי יוסי אומר רחבן שלשה טפחים:

י בכל עושין לחיין. אפילו בדבר שיש בו רוח חיים. ורבי
יוסי אומר. ומטמא משום גלל. ורבי מאיר מטהר. וכותבין
עלין גטי נשים. ורבי יוסי הגלילי פוסל:

ח שיירה שחנתה בבקעה והקיפונה בכלי בהמה.
מטלטלין בתוכה. ובלבד שיהא גדר גבוה עשרה טפחים.
ולא יהו פרצות יתרות על הבנין. כל פרצה שהיא כעשר
אמות מתרת. מפני שהיא כפתח. יתר מכאן אסור:

ט מקיפין שלשה חבלים זה למעלה מזה. וזה למעלה מזה.
ובלבד שלא יהא בין חבל לחבירו שלשה טפחים. שיעור
חבלים ועובין יתר על טפח. כדי שיהא הכל עשרה
טפחים:

י מקיפין בקנים ובלבד שלא יהא בין קנה לחבירו שלשה
טפחים. בשיירה דברו. דברי רבי יהודה. וחכמים אומרים
לא דברו בשיירה אלא בהווה. כל מחיצה שאינה של
שתי ושל ערב אינה מחיצה. דברי רבי יוסי בר יהודה.
וחכמים אומרים משני דברים. ארבעה דברים פטרו

בַּמַּחֲנֶה מְבִיאִין עֵצִים מִכָּל מָקוֹם וּפְטוּרִים מִרְחִיצַת
יָדִים וּמִדְמָאֵי וּמִלְעָרֵב:

פרק ב

עוֹשִׂין פֶּסֶין לְבִירָאוֹת אַרְבַּעַה דְּיוֹמְדִין נִרְאִין כְּשִׁמְנָה.
דְּבָרֵי רַבִּי יְהוּדָה רַבִּי מֵאִיר אוֹמֵר שְׁמֶנֶה נִרְאִין
כְּשֵׁנִים עֶשֶׂר אַרְבַּעַה דְּיוֹמְדִין וְאַרְבַּעַה פְּשׁוּטִים גָּבֵהֶן
עֲשָׂרָה טַפָּחִים וְרַחְבֵּן שֵׁשֶׁה וְעֵבֶין כָּל שֶׁהוּא וּבִינֵיהֶן
כַּמֶּלֶא שְׁתֵּי רִבְקוֹת שֶׁל שָׁלֹשׁ שָׁלֹשׁ בָּקָר דְּבָרֵי רַבִּי מֵאִיר.
רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר שֶׁל אַרְבַּע אַרְבַּע קְשׁוּרוֹת וְלֹא מוֹתְרוֹת.
אַחַת נִכְנָסֶת וְאַחַת יוֹצֵאָה:

^ב מוֹתֵר לְהִקְרִיב לְבָאֵר וּבִלְבָד שֶׁתִּהְיֶה פֶּרֶה רֹאשָׁה וְרִבָּה
בְּפָנִים וְשׁוֹתָהּ מוֹתֵר לְהִרְחִיק כָּל שֶׁהוּא וּבִלְבָד שִׁירָבָה
בַּפֶּסֶין:

^ג רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר עַד בֵּית סְאֲתִים אָמְרוּ לוֹ לֹא אָמְרוּ
בֵּית סְאֲתִים אֵלָּא לַגָּנָה וְלַקֶּרֶף אָבֵל אִם הָיָה דִּיר.
אוֹ סֹהַר אוֹ מִקְצָה אוֹ חֲצֵר אָפִילוּ בֵּית חֲמִשָּׁת כּוּרִין.
אָפִילוּ בֵּית עֲשָׂרָה כּוּרִין מוֹתֵר וּמוֹתֵר לְהִרְחִיק כָּל שֶׁהוּא.
וּבִלְבָד שִׁירָבָה בַּפֶּסֶין:

^ד רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר אִם הָיְתָה דֶּרֶךְ (הַרְבִּים) מִפְּסִיקְתָּן
יִסְלְקָנָה לְצַדְדֵּין וְחֻכָּמִים אוֹמְרִים אֵינוֹ צָרִיךְ אֶחָד בּוֹר
הַרְבִּים וּבָאֵר הַרְבִּים וּבָאֵר הַיָּחִיד עוֹשִׂין לָהֶן פֶּסֶין אָבֵל

לְבוֹר הַיְחִיד עוֹשִׁין לוֹ מְחִיצָה גְבוּהָה עֲשָׂרָה טַפָּחִים. דְּבָרֵי
 רַבִּי עֲקִיבָא. רַבִּי יְהוּדָה בֶּן בֶּבְאֵי אֹמֵר אֵין עוֹשִׁין פֶּסֶן
 אֶלָּא לְבֵאֵר הָרַבִּים בְּלֶבֶד. וְלִשְׂאֵר עוֹשִׁין חֲגוּרָה גְבוּהָה
 עֲשָׂרָה טַפָּחִים:

ה' וְעוֹד אָמַר רַבִּי יְהוּדָה בֶּן בֶּבְאֵי. הַגָּנָה וְהַקֶּרֶף שֶׁהִיא
 שְׁבָעִים אַמָּה וְשִׁירִיִּים. עַל שְׁבָעִים אַמָּה וְשִׁירִיִּים. מִקְפֶּת
 גָּדַר גְבוּהָה עֲשָׂרָה טַפָּחִים. מְטִלְטֵל בְּתוֹכָהּ. וּבְלֶבֶד שִׁישׁ
 בָּהּ שׁוֹמְרִיהָ אוֹ בֵּית דִּירָה אוֹ שֶׁתֵּהָא סְמוּכָה לְעִיר. רַבִּי
 יְהוּדָה אֹמֵר אֶפִּילוּ אֵין בָּהּ אֶלָּא בּוֹר וְשִׁיחַ וּמַעְרָה.
 מְטִלְטֵלִין בְּתוֹכָהּ. רַבִּי עֲקִיבָא אֹמֵר אֶפִּילוּ אֵין בָּהּ אֶחָד
 מִכָּל אֵלוֹ מְטִלְטֵלִין בְּתוֹכָהּ. וּבְלֶבֶד שֶׁיֵּהָא בָּהּ שְׁבָעִים
 אַמָּה וְשִׁירִיִּים. עַל שְׁבָעִים אַמָּה וְשִׁירִיִּים. רַבִּי אֱלִיעֶזֶר
 אֹמֵר אִם הִיְתָה אֶרְכָּה יִתֵּר עַל רְחֻבָּהּ אֶפִּילוּ אַמָּה אַחַת.
 אֵין מְטִלְטֵלִין בְּתוֹכָהּ. רַבִּי יוֹסִי אֹמֵר אֶפִּילוּ אֶרְכָּה פִּי
 שְׁנַיִם בְּרֻחֻבָּהּ מְטִלְטֵלִין בְּתוֹכָהּ:

י' אָמַר רַבִּי אֱלִעָאִי שְׁמַעְתִּי מִרַבִּי אֱלִיעֶזֶר. אֶפִּילוּ הִיא
 כְּבֵית כּוֹר. וְכֵן שְׁמַעְתִּי מִמֶּנּוּ אֲנָשֵׁי חֲצֵר שֶׁשָּׂכַח אֶחָד
 מֵהֶן. וְלֹא עִירַב. בֵּיתוֹ אֶסּוּר מִלְּהַכְנִיס וּמִלְּהוֹצִיא לוֹ. אֲבָל
 לָהֶם מוֹתֵר. וְכֵן שְׁמַעְתִּי מִמֶּנּוּ שִׁיּוּצָאִין בְּעַקְרָבָנִין בְּפֶסֶח.
 וְחִזְרֹתִי עַל כָּל תַּלְמִידָיו וּבִקְשָׁתִי לִי חֵבֶר וְלֹא מָצָאתִי:

פרק ג

בבבּל מְעַרְבִין ומשַׁתְּתִפִּין. חוץ מן הַמִּים וּמִן הַמֶּלֶח.
 וְהַכֹּל נֶקַח בְּכֶסֶף מַעֲשֵׂר חוץ מן הַמִּים וּמִן הַמֶּלֶח.
 הַנּוֹדֵר מִן הַמְּזוּזִין מוֹתֵר בְּמֶלֶח וּבַמִּים. מְעַרְבִין לְנֹזֵר בֵּין
 וּלְיִשְׂרָאֵל בַּתְּרוּמָה. סוֹמְכֹס אוֹמֵר בַּחוּלִין. וְלִכְהֵן בְּבֵית
 הַפָּרֶס. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר אֲפִילוּ בְּבֵית הַקְּבֻרוֹת. מִפְּנֵי
 שֵׁיכּוֹל לִילֵךְ לַחוּץ וּלְאָכּוֹל:

^ב מְעַרְבִין בְּדִמְאֵי. וּבַמַּעֲשֵׂר רֹאשׁוֹן שֶׁנִּטְלָה תְּרוּמָתוֹ.
 וּבַמַּעֲשֵׂר שְׁנִי וְהַקֹּדֶשׁ שֶׁנִּפְדּוּ. וְהַכֹּהֲנִים בַּחֲלָה
 (וּבַתְּרוּמָה). אָבֵל לֹא בְּטָבֵל. וְלֹא בַּמַּעֲשֵׂר רֹאשׁוֹן שֶׁלֹּא
 נִטְלָה תְּרוּמָתוֹ. וְלֹא בַּמַּעֲשֵׂר שְׁנִי וְהַקֹּדֶשׁ שֶׁלֹּא נִפְדּוּ.
 הַשּׁוֹלֵחַ עִירובו בִּיד חֵרֶשׁ שׁוֹטֵה וְקָטָן. וּבִיד מִי שְׁאִינוֹ
 מוֹדֶה בְּעִירובו. אִינוֹ עִירוב. וְאִם אָמַר לְאַחַד לְקַבֵּלוֹ
 מִמֶּנּוּ. הֵרִי זֶה עִירוב:

^ג נִתְּנוּ בְּאֵילָן לְמַעֲלָה מַעֲשֶׂרָה טְפָחִים. אֵין עִירובו עִירוב.
 לְמַטָּה מַעֲשֶׂרָה טְפָחִים עִירובו עִירוב. נִתְּנוּ בַּבּוֹר אֲפִילוּ
 עֶמּוֹק מֵאָה אַמָּה. עִירובו עִירוב. נִתְּנוּ בְּרֹאשׁ הַקֶּנֶה אוֹ
 בְּרֹאשׁ הַקֶּנֶדֶס. בְּזֶמֶן שֶׁהוּא תְּלוּשׁ וְנָעוּץ. אֲפִילוּ גְבוּהָה
 מֵאָה אַמָּה. הֵרִי זֶה עִירוב. נִתְּנוּ בַּמַּגָּדֵל וְנָעַל בְּפָנָיו. וְאָבַד
 הַמַּפְתָּח. הֵרִי זֶה עִירוב. רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר אִם אִינוֹ יוֹדֵעַ
 שֶׁהַמַּפְתָּח בַּמָּקוֹמוֹ אִינוֹ עִירוב:

י נִתְּגַלְגַּל חוּץ לַתַּחֲנוּם וְנִפְּל עָלָיו גֵּל אִם נִשְׂרַף אִם תִּרְוּמָה וְנִטְמָאָה מִבְּעוֹד יוֹם אֵינוֹ עִירוּב מִשְׁחָשִׁיכָה הֵרִי זֶה עִירוּב אִם סֶפֶק רַבִּי מֵאִיר וְרַבִּי יְהוּדָה אוֹמְרִים הֵרִי זֶה חֹמֶר גָּמֵל רַבִּי יוֹסִי וְרַבִּי שְׁמַעוֹן אוֹמְרִים סֶפֶק עִירוּב כָּשֵׁר אָמַר רַבִּי יוֹסִי אֲבָטוּלְמוֹס הָעִיד מִשּׁוּם חֲמֻשָּׁה זִקְנִים עַל סֶפֶק עִירוּב שְׁכָשֵׁר:

ה מתנה אדם על ערובו ואומר: אם באו גוים מן המזרח עירובי למערב מן המערב עירובי למזרח אם באו מכאן ומכאן למקום שארצה אלך לא באו לא מכאן ולא מכאן הריני כבני עירי אם בא חכם מן המזרח עירובי למזרח מן המערב עירובי למערב בא מכאן ומכאן למקום שארצה אלך לא מכאן ולא מכאן הריני כבני עירי רבי יהודה אומר אם היה אחד מהן רבו ילך אצל רבו ואם היו שניהם רבותיו למקום שירצה ילך:

י רבי אליעזר אומר יום טוב הסמוך לשבת בין מלפניה ובין מלאחריה מערב אדם שני ערובין ואומר ערובי הראשון למזרח והשני למערב הראשון למערב והשני למזרח עירובי הראשון והשני כבני עירי עירובי השני והראשון כבני עירי וחכמים אומרים מערב לרוח אחת או אינו מערב כל עקר או מערב לשני ימים או אינו מערב כל עקר ביצד יעשה מוליכו בראשון ומחשיך עליו ונוטלו ובא לו בשני מחשיך עליו ואוכלו ונמצא משתכר בהליכתו ומשתכר בעירובו נאכל בראשון:

עירוב לראשון ואינו עירוב לשני. אמר רבי אליעזר מזדים אתם לי שהם שתי קדושות:

י רבי יהודה אומר ראש השנה שהיה ירא שמא תתעבר. מערב אדם שני ערובין. ואומר עירובי בראשון למזרח. ובשני למערב. בראשון למערב. ובשני למזרח. עירובי בראשון. ובשני כבני עירי. עירובי בשני. ובראשון כבני עירי. ולא הודו לו חכמים:

יז ועוד אמר רבי יהודה מתנה אדם על הפלפלה ביום טוב ראשון ואוכלה בשני. וכן ביצה שנולדה בראשון. תאכל בשני. ולא הודו לו חכמים:

יח רבי דוסא בן הרפינס אומר העובר לפני התיבה ביום טוב ראשון של ראש השנה. אומר החליצנו יי אלהינו את יום ראש החדש הזה. אם היום אם למחר. ולמחר הוא אומר. אם היום אם אמש. ולא הודו לו חכמים:

פרק ד

מִי שֶׁהוֹצִיאוּהוּ גוֹיִם. אוֹ רוּחַ רָעָה. אֵין לוֹ אֵלָא אַרְבַּע
אֲמוֹת. הִחֲזִירוּהוּ. כְּאֵלוֹ לֹא יָצָא. הוֹלִיכוּהוּ לָעִיר
אַחֲרָת. נִתְּנוּהוּ בְּדִיר. אוֹ בְּסֹהַר. רַבֵּן גַּמְלִיאֵל וְרַבִּי אֶלְעָזָר
בֶּן עֲזַרְיָה אוֹמְרִים מִהֲלֹךְ אֶת כָּלָה. רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ וְרַבִּי
עֲקִיבָא אוֹמְרִים אֵין לוֹ אֵלָא אַרְבַּע אֲמוֹת. מַעֲשֶׂה שֶׁבָּאוּ
מִפְּרָנְדִּיסִים. וְהִפְלִיגָה סְפִינָתָם בֵּינֵם. רַבֵּן גַּמְלִיאֵל וְרַבִּי
אֶלְעָזָר בֶּן עֲזַרְיָה הָלְכוּ אֶת כָּלָה. רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ וְרַבִּי עֲקִיבָא
לֹא זָזוּ מֵאַרְבַּע אֲמוֹת. שָׂרְצוּ לְהַחֲמִיר עַל עֲצָמָן:

^ב פֶּעַם אַחַת לֹא נִכְנְסוּ לַנֶּמֶל עַד שֶׁחֲשִׁיכָה. אָמְרוּ לוֹ לְרַבֵּן
גַּמְלִיאֵל. מָה אָנוּ לִירֹד. אָמַר לָהֶן מִתָּרִים אַתֶּם. שֶׁכָּבֶד
הָיִיתִי מִסֵּתֶכֶל. וְהֵינּוּ בְּתוֹךְ הַתְּחוּם עַד שֶׁלֹּא חֲשִׁיכָה:

^ג מִי שֶׁיָּצָא בְּרִשּׁוֹת. וְאָמְרוּ לוֹ כָּבֵד נַעֲשֶׂה מַעֲשֶׂה. יֵשׁ לוֹ
אֱלֹפִים אִמָּה לְכָל רוּחַ. אִם הָיָה בְּתוֹךְ הַתְּחוּם. כְּאֵילוֹ לֹא
יָצָא. שֶׁכָּל הַיּוֹצְאִים לְהַצִּיל חוֹזְרִין לְמִקְוָמָן:

^ד מִי שֶׁיָּשֵׁב בְּדֶרֶךְ. וְעָמַד וּרְאָה וְהָרִי הוּא סָמוּךְ לָעִיר.
(הוֹאִיל) וְלֹא הָיְתָה כְּוִנָּתוֹ לִכְדֹּ לֹא יִכְנֹס. דְּבָרֵי רַבִּי מֵאִיר.
וְרַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר יִכְנֹס. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה מַעֲשֶׂה הָיָה.
וְנִכְנֹס רַבִּי טַרְפוֹן בְּלֹא מִתְכַּוֵּן:

^ה מִי שֶׁיָּשָׁן בְּדֶרֶךְ וְלֹא יָדַע שֶׁחֲשִׁיכָה. יֵשׁ לוֹ אֱלֹפִים אִמָּה
לְכָל רוּחַ. דְּבָרֵי רַבִּי יוֹחָנָן בֶּן נוּרִי. וְחֻכָּמִים אוֹמְרִים אֵין לוֹ

אֵלָא אַרְבַּע אַמּוֹת. רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר וְהוּא בְּאַמְצָעַן. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר לְאַיִזָּה רוּחַ שִׁירְצָה יֵלֵךְ. וּמוֹדָה רַבִּי יְהוּדָה שְׂאֵם בֵּרֶר לוֹ שְׂאִינוּ יָכוֹל לַחְזוֹר בּוֹ:

י' הֵיוּ שְׁנַיִם מְקַצֵּת אַמּוֹתָיו שֶׁל זֶה בְּתוֹךְ אַמּוֹתָיו שֶׁל זֶה. מְבִיאִין וְאוֹכְלִין בְּאַמְצָע. וּבִלְבָד שְׁלֹא יוֹצִיא זֶה מִתּוֹךְ שְׁלוֹ. לְתוֹךְ שֶׁל חֲבֵרוֹ. הֵיוּ שְׁלֹשָׁה. וְהָאֻמְצָעִי מְבַלֵּעַ בֵּינֵהֶן. הוּא מוֹתֵר עִמָּהֶן. וְהֵם מוֹתֵרִין עִמּוֹ. וּשְׁנַיִם הַחִיצוֹנִים אֲסוּרִין זֶה עִם זֶה. אָמַר רַבִּי שִׁמְעוֹן לָמָּה הִדְבֵּר דּוֹמָה לְשִׁלְשׁ חֲצוֹת הַפְּתוּחוֹת זֶה לָזוֹ. וּפְתוּחוֹת לְרִשּׁוֹת הָרַבִּים. עִירְבוּ שְׁתֵּיהֶן עִם הָאֻמְצָעִית הִיא מוֹתֵרֶת עִמָּהֶן וְהֵם מוֹתֵרִים עִמָּהּ. וּשְׁתֵּים הַחִיצוֹנוֹת אֲסוּרוֹת זֶה עִם זֶה:

י' מִי שָׁבָא בִּדְרֹךְ וַחֲשָׁכָה לוֹ וְהָיָה מְכִיר אֵילָן אוֹ גֹּדֶר. וְאָמַר שְׁבִיתִתִּי תַּחְתָּיו. לֹא אָמַר כָּלוּם. שְׁבִיתִתִּי בְּעֶקְרוֹ מִהֲלֵךְ מִמָּקוֹם רִגְלָיו וְעַד עֶקְרוֹ אֲלָפִים אָמָּה. וּמִעֶקְרוֹ וְעַד בֵּיתוֹ אֲלָפִים אָמָּה. נִמְצָא מִהֲלֵךְ מִשְׁחָשִׁיכָה אַרְבַּעַת אֲלָפִים אָמָּה:

י"א אִם אֵינוֹ מְכִיר. אוֹ שְׂאִינוֹ בָּקִי בַּהֲלָכָה. וְאָמַר שְׁבִיתִתִּי בְּמִקְוָמִי. זָכָה לוֹ מִקְוָמוֹ אֲלָפִים אָמָּה לְכָל רוּחַ עֲגוּלוֹת. דְּבָרֵי רַבִּי חֲנִינָא בֶּן אֲנָטִיגְנוֹס. וַחֲכָמִים אוֹמְרִים מְרַבְּעוֹת כְּטַבָּלָא מְרַבֵּעַת. כְּדִי שִׁיְהֵא נִשְׁכָּר אֶת הַזְּוִיוֹת:

י"ב וְזוֹ הִיא שְׂאִמְרוֹ הָעֲנִי מְעַרְבַּ בְּרִגְלָיו. אָמַר רַבִּי מֵאִיר אֲנִי אֵין לָנוּ אֵלָא עָנִי. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר אֶחָד עָנִי וְאֶחָד

עָשִׂיר שָׁלֹא אָמְרוּ מֵעֶרְבֵין בַּפֶּתֶּי אֶלָּא לְהַקֵּל עַל הָעֹשִׂיר.
שָׁלֹא יֵצֵא וְיַעֲרֵב בְּרִגְלָיו:

מִי שִׁיָּצֵא לִילָד לָעִיר שֶׁמֵּעֶרְבֵין בָּהּ וְהִחֲזִירוּ חֲבִירוֹ. הוּא
מוֹתֵר לִילָד וְכָל בְּנֵי הָעִיר אֲסוּרִין. דְּבָרֵי רַבִּי יְהוּדָה. רַבִּי
מֵאִיר אוֹמֵר כָּל שֶׁהוּא יָכוֹל לָעֶרֶב וְלֹא עָרֵב. הֲרֵי זֶה חֲמַר
גָּמֹל:

מִי שִׁיָּצֵא חוּץ לְתַחוּם אֶפִּילוֹ אִמָּה אַחַת. לֹא יִכָּנֵס. רַבִּי
אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר שְׁתֵּים יִכָּנֵס. שְׁלֹשׁ לֹא יִכָּנֵס. מִי שֶׁהִחֲשִׁיד
(לֹא) חוּץ לְתַחוּם אֶפִּילוֹ אִמָּה אַחַת לֹא יִכָּנֵס. רַבִּי שִׁמְעוֹן
אוֹמֵר אֶפִּילוֹ חֲמֵשׁ עֲשָׂרָה אֲמוֹת יִכָּנֵס. שְׂאִין הַמְּשׁוּחוֹת
מִמַּצִּין אֶת הַמְּדוֹת מִפְּנֵי הַטּוֹעִין:

פרק ה

כִּי־צֵד מֵעֶבְרִין אֶת הָעֵרִים. בֵּית נִכְנָס בֵּית יוֹצֵא. פָּגוּם
נִכְנָס פָּגוּם יוֹצֵא. הָיוּ שָׁם גְּדוּדֵי־דָוִד גְּבוּהוֹת עֲשָׂרָה
טַפָּחִים. וְגִשְׁרִים וּנְפָשׁוֹת שִׁישׁ בָּהֶן בֵּית דִּירָה. מוֹצִיאִין
אֶת הַמְּדָה כְּגִגְדִין. וְעוֹשִׂין אוֹתָהּ כִּמִּין טַבָּלָא מְרַבֵּעַת. כְּדִי
שְׂיֵהָא נִשְׁכָּר אֶת הַזְּוִיּוֹת:

נֹתְנִין קַרְפָּף לָעִיר דְּבָרֵי רַבִּי מֵאִיר. וְחֻכָּמִים אוֹמְרִים לֹא
אָמְרוּ קַרְפָּף. אֶלָּא בֵּין שְׁתֵּי עִירוֹת. אִם יֵשׁ לָזוֹ שְׁבָעִים
אִמָּה וְשִׁירִים. וְלָזוֹ שְׁבָעִים אִמָּה וְשִׁירִים. עוֹשֶׂה קַרְפָּף
לְשִׁתְּיָהֶן. לְהִיוֹתָן כְּאֶחָת:

ג וכן שלש כפרים המשלשין אם יש בין שנים החיצונים
מאה וארבעים ואחד ושליש עשה אמצעי את שלשתן.
להיותן כאחד:

ד אין מודדין אלא בחבל של חמשים אמה. לא פחות
ולא יותר. ולא ימדוד אלא כנגד לבו. היה מודד והגיע
לגיא. או לגדר. מבליע וחוזר למדתו. הגיע להר. מבליע
וחוזר למדתו. ובלבד שלא יצא חוץ לתחום. אם אינו יכול
להבליע. בזו אמר רבי דוסתאי בר ינאי משום רבי מאיר
שמעתי שמקדיין בהרים:

ה אין מודדין אלא מן הממחה. רבה למקום אחד. ומיעט
למקום אחר. שומעין למקום שרבה. רבה אחד ומיעט
אחר. שומעין למרבה. אפילו עבד אפילו שפחה נאמנים
לומר עד כאן תחום שבת. שלא אמרו חכמים את הדבר
להחמיר אלא להקל:

ו עיר של יחיד ונעשית של רבים. מערבין את כלה. ושל
רבים ונעשית של יחיד. אין מערבין את כלה. אלא אם כן
עשה חוצה לה כעיר חדשה שביהודה שיש בה חמשים
דיורים. דברי רבי יהודה. רבי שמעון אומר שלש חצרות
של שני בתים:

ז מי שהיה במזרח ואמר לבנו ערב לי במערב. במערב
ואמר לבנו ערב לי במזרח. אם יש הימנו ולביתו אלפים
אמה ולעירובו יותר מכאן. מותר לביתו ואסור לערובו.

לְעֵרוּבוֹ אֲלָפִים אִמָּה וּלְבֵיתוֹ יוֹתֵר מִכָּאן. אָסוּר לְבֵיתוֹ
וּמוֹתֵר לְעֵרוּבוֹ. הַנּוֹתֵן אֶת עֵרוּבוֹ בְּעֵבֹרָה שֶׁל עִיר. לֹא
עָשָׂה וְלֹא כָלוּם. נִתְּנוּ חוּץ לְתַחוּם אֲפִילוֹ אִמָּה אַחַת. מֵה
שֶׁנֶּשְׁכַּר הוּא מִפְסִיד:

ח אֲנָשִׁי עִיר גְּדוּלָּה מְהֻלְכִין אֶת כָּל עִיר קִטְנָה. וְאֵין אֲנָשִׁי
עִיר קִטְנָה. מְהֻלְכִין אֶת כָּל עִיר גְּדוּלָּה. בִּיצֵד. מִי שֶׁהָיָה
בְּעִיר גְּדוּלָּה. וְנָתַן אֶת עֵרוּבוֹ בְּעִיר קִטְנָה. בְּעִיר קִטְנָה
וְנָתַן אֶת עֵרוּבוֹ בְּעִיר גְּדוּלָּה. מְהֻלֵּךְ אֶת כָּלָהּ. וְחוּצָה לָהּ
אֲלָפִים אִמָּה. רַבִּי עֲקִיבָא אוֹמֵר אֵין לוֹ אֵלָּא מִמָּקוֹם עֵרוּבוֹ
אֲלָפִים אִמָּה:

ט אָמַר לֵהֵן רַבִּי עֲקִיבָא. אֵי אַתֶּם מוֹדִים לִי בְּנוֹתֵן עֵרוּבוֹ
בְּמַעֲרָה. שְׂאִין לוֹ מִמָּקוֹם עֵרוּבוֹ. אֵלָּא אֲלָפִים אִמָּה.
אָמְרוּ לוֹ. אֵימָתִי. בְּזֶמֶן שְׂאִין בָּהּ דִּיּוּרִין. אֲבָל יֵשׁ בָּהּ
דִּיּוּרִין מְהֻלֵּךְ אֶת כָּלָהּ. וְחוּצָה לָהּ אֲלָפִים אִמָּה. גִּמְצָא
קַל תּוֹכָה מֵעַל גְּבָהּ. וְלִמּוֹדֵד שְׂאֻמְרוֹ נּוֹתֵנִין לוֹ אֲלָפִים
אִמָּה. שְׂאֻפִילוֹ סוֹף מִדָּתוֹ כָּלָהּ בְּמַעֲרָה:

פרק ו

הָדָר עִם נֶכְרִי בַחֲצֵר. אוֹ עִם מִי שְׁאִינוֹ מוֹדֶה בְּעֶרֶב.
הָרִי זֶה אוֹסֵר עָלָיו. (דְּבָרֵי רַבִּי מֵאִיר). רַבִּי אֱלִיעֶזֶר
בֶּן יַעֲקֹב אוֹמֵר לְעוֹלָם אֵינוֹ אוֹסֵר עַד שֶׁיְהוּ שְׁנֵי יִשְׂרָאֵלִים
אוֹסְרִין זֶה עַל זֶה:

^ב אָמַר רַבֵּן גַּמְלִיאֵל מַעֲשֶׂה בְּצִדּוּקִי אֶחָד שֶׁהָיָה דֶּר עַמָּנוּ
בְּמִבּוֹי בִּירוּשָׁלַיִם. וְאָמַר לָנוּ אַבָּא. מָה־רוֹ וְהוֹצִיאוּ אֶת
(כָּל) הַכֵּלִים לַמִּבּוֹי עַד שֶׁלֹּא יוֹצִיא וַיֵּאסֹר עֲלֵיכֶם. רַבִּי
יְהוּדָה אוֹמֵר בְּלִשׁוֹן אַחֵר. מָה־רוֹ וַעֲשׂוּ צְרִיכִים בְּמִבּוֹי
עַד שֶׁלֹּא יוֹצִיא וַיֵּאסֹר עֲלֵיכֶם:

^ג אֲנָשִׁי חָצֵר שֶׁשָּׁכַח אֶחָד מֵהֶן וְלֹא עִירַב. בֵּיתוֹ אָסוּר
מִלְּהַכְנִיס וּמִלְּהוֹצִיא לוֹ וְלָהֶם. וְשִׁלְהֶם מוֹתָרִים לוֹ וְלָהֶם.
נִתְּנוּ לוֹ רְשׁוּתָן. הוּא מוֹתָר וְהֵן אֲסוּרִין. הֵיוּ שְׁנַיִם אוֹסְרִים
זֶה עַל זֶה. שֶׁאֶחָד נֹתֵן רְשׁוּת. וְנוֹטֵל רְשׁוּת. שְׁנַיִם נֹתְנִים
רְשׁוּת וְאֵין נֹטְלִים רְשׁוּת:

^ד מֵאִמְתִּי נֹתֵנִין רְשׁוּת. בֵּית שְׁמַאי אוֹמְרִים מִבְּעוֹד יוֹם.
וּבֵית הַלֵּל אוֹמְרִים מִשְׁחֲשִׁיכָה. מִי שֶׁנָּתַן רְשׁוּתוֹ וְהוֹצִיא.
בֵּין בְּשׁוּגָג. בֵּין בְּמִזִּיד. הָרִי זֶה אוֹסֵר דְּבָרֵי רַבִּי מֵאִיר. רַבִּי
יְהוּדָה אוֹמֵר בְּמִזִּיד אוֹסֵר. בְּשׁוּגָג אֵינוֹ אוֹסֵר:

ה בעל הבית שהיה שותף לשכניו. לזה ביין. ולזה ביין. אינם צריכים לערב. לזה ביין. ולזה בשמן צריכין לערב. רבי שמעון אומר אחד זה ואחד זה אינן צריכין לערב:

י חמש חבורות ששבתו בטרקלין אחד. בית שמאי אומרים עירוב לכל חבורה וחבורה. ובית הלל אומרים עירוב אחד לכלן. ומודים בזמן שמקצתן שרויין בחדרים. או בעליות. שהן צריכין עירוב לכל חבורה וחבורה:

י האחין השותפים שהיו אוכלין על שלחן אביהם. וישנים בבתיהם. צריכין עירוב לכל אחד ואחד. לפיכך אם שכח אחד מהם ולא עירב. מבטל את רשותו. אימתי בזמן שמוזליכין ערובין למקום אחר. אבל אם היה עירוב בא אצלן. או שאין עמהם דיוורין בחצר. אינן צריכין לערב:

יח חמש חצרות פתוחות זו לזו. ופתוחות למבוי. עירבו בחצרות ולא נשתתפו במבוי. מותרין בחצרות ואסורין במבוי. ואם נשתתפו במבוי. מותרין כאן וכאן. עירבו בחצרות ונשתתפו במבוי. ושכח אחד מבני חצר ולא עירב. מותרין כאן וכאן. (שכח אחד) מבני מבוי ולא נשתתף. מותרין בחצרות ואסורים במבוי. שהמבוי לחצרות כחצר לבתים:

ט שתי חצרות זו לפנים מזו. ערבה הפנימית ולא ערבה החיצונה. הפנימית מותרת והחיצונה אסורה. החיצונה ולא הפנימית. שתייהן אסורות. ערבה זו לעצמה וזו

לַעֲצֻמָּהּ זֹו מוֹתֶרֶת בִּפְנֵי עֲצֻמָּהּ וְזֹו מוֹתֶרֶת בִּפְנֵי עֲצֻמָּהּ.
רַבִּי עֲקִיבָא אוֹסֵר (אֵת) הַחֲצִיצוֹנָה שֶׁדְּרִיסַת הָרֶגֶל
אוֹסֶרְתָּהּ וְחֻכָּמִים אוֹמְרִים אֵין דְּרִיסַת הָרֶגֶל אוֹסֶרְתָּהּ:

י' שֶׁכַּח אֶחָד מִן הַחֲצִיצוֹנָה וְלֹא עֶרֶב הַפְּנִימִית מוֹתֶרֶת
וְהַחֲצִיצוֹנָה אֲסוּרָה (שֶׁכַּח אֶחָד) מִן הַפְּנִימִית וְלֹא עֶרֶב
שֶׁתִּיֵּהֶן אֲסוּרוֹת נִתְּנוּ עִירוּבֵן בְּמָקוֹם אֶחָד וְשֶׁכַּח אֶחָד
בֵּין מִן הַפְּנִימִית בֵּין מִן הַחֲצִיצוֹנָה וְלֹא עֶרֶב שֶׁתִּיֵּהֶן
אֲסוּרוֹת וְאִם הָיוּ שֵׁל יְחִידִים אֵין צְרִיכִין לְעֶרֶב:

פרק ז

חֲלוּן שְׁבִין שְׁתֵּי חֲצֵרוֹת אֶרְבָּעָה עַל אֶרְבָּעָה בְּתוֹךְ
עֶשְׂרֵה מַעֲרְבִין שְׁנַיִם וְאִם רָצוּ מַעֲרְבִין אֶחָד
פָּחוֹת מֵאֶרְבָּעָה עַל אֶרְבָּעָה אוֹ לְמַעַלָּה מֵעֶשְׂרֵה מַעֲרְבִין
שְׁנַיִם וְאֵין מַעֲרְבִין אֶחָד:

ב' כְּתֹל שְׁבִין שְׁתֵּי חֲצֵרוֹת גְּבוּהָ עֶשְׂרֵה וְרַחֵב אֶרְבָּעָה
מַעֲרְבִין שְׁנַיִם וְאֵין מַעֲרְבִין אֶחָד הָיוּ בְּרֵאשׁוֹ פִּירוֹת אֱלוֹ
עוֹלִין מִכָּאן וְאוֹכְלִין וְאֱלוֹ עוֹלִין מִכָּאן וְאוֹכְלִין וּבִלְבָד
שֶׁלֹא יוֹרִידוּ לְמַטָּה נִפְרָץ הַכְּתֹל עַד עֶשֶׂר אַמּוֹת מַעֲרְבִין
שְׁנַיִם וְאִם רָצוּ מַעֲרְבִין אֶחָד מִפְּנֵי שֶׁהוּא כִּפְתָּח יוֹתֵר
מִכָּאן מַעֲרְבִין אֶחָד וְאֵין מַעֲרְבִין שְׁנַיִם:

^ג חריץ שבין שתי חצרות. עמוק עשרה ורחב ארבעה מערבין שנים ואין מערבין אחד. אפילו מלא קש או תבן. מלא עפר או צורות מערבין אחד ואין מערבין שנים:

^ד נתן עליו נסר (שהיא) רחבה ארבעה טפחים. וכן שתי גזזטראות זו כנגד זו מערבין שנים. ואם רצו מערבין אחד. פחות מכאן. מערבין שנים ואין מערבין אחד:

^ה מתבן שבין שתי חצרות גבוה עשרה טפחים. מערבין שנים ואין מערבין אחד. אלו מאכילין מכאן. ואלו מאכילין מכאן. נתמעט התבן מעשרה טפחים. מערבין אחד ואין מערבין שנים:

^ו כיצד משתתפין במבוי מניח את החבית. ואומר הרי זו לכל בני מבוי. ומזכה להן על ידי בנו ובתו הגדולים. ועל ידי עבדו ושפחתו העברים ועל ידי אשתו. אבל אינו מזכה לא על ידי בנו ובתו הקטנים. ולא על ידי עבדו ושפחתו הפנענים. מפני שיצדן כידו:

^ז נתמעט האכל. מוסיף ומזכה. ואין צריך להודיע. נתוספו עליהן. מוסיף ומזכה וצריך להודיע:

^ח כמה הוא שעורו. בזמן שהן מרבין. מזון שתי סעודות לכלם. בזמן שהן מועטין כגרוגרות להוצאת שבת לכל אחד ואחד:

ט אמר רבי יוסי במה דברים אמורים בתחילת ערוב.
אבל בשירי ערוב כל שהוא ולא אמרו לערב בחצרות.
אלא כדי שלא לשבח את התינוקות:

י בכל מערבין ומשתתפין חוץ מן המים ומן המלח דברי
רבי אליעזר רבי יהושע אומר כפר הוא ערוב. אפילו
מאפה סאה והיא פרוסה אין מערבין בה. כפר באיסר
והוא שלם מערבין בו:

יא גזתן אדם מעה לחנוני ולנחתום כדי שיזכה לו
בערוב דברי רבי אליעזר. וחכמים אומרים לא זכו לו
מעותיו ומודים בשאר כל האדם שזכו לו מעותיו שאין
מערבין לאדם אלא מדעתו. אמר רבי יהודה במה דברים
אמורים בערובי תחומין. אבל בערובי חצרות. מערבין
לדעתו ושלא לדעתו. לפי שזכין לאדם שלא בפניו ואין
חבין לאדם שלא בפניו:

פרק ח

כיצד משתתפין בתחומין מניח את החבית. ואומר
הרי זו לכל בני עירי לכל מי שילך לבית האבל.
או לבית המשתה. כל שקבל עליו מבעוד יום. מותר.
משתחשך אסור. שאין מערבין משתחשך:

^ב במה הוא שיעורו. מזון שתי סעודות לכל אחד. מזונו
לחול ולא לשבת. דברי רבי מאיר. רבי יהודה אומר
לשבת ולא לחול. וזה וזה מתכונן להקל. רבי יוחנן בן
ברוקא אומר מכפר בפונדיון. מארבע סאין בסלע. רבי
שמעון אומר שתי ידות לכפר משלש לקב. חציה לבית
המנגע. וחצי חציה לפסול את הגויה:

^ג אנשי חצר ואנשי מרפסת ששכחו ולא ערבו. כל שגבוה
עשרה טפחים למרפסת. פחות מכאן לחצר. חוליות
הבור והסלע שהן גבוהים עשרה טפחים. למרפסת.
פחות מכאן לחצר. במה דברים אמורים בסמוכה. אבל
במפלגת. אפילו היא גבוהה עשרה טפחים לחצר. ואיזו
היא סמוכה. כל שאינה רחוקה ארבעה טפחים:

^ד הנותן את עירובו בבית שער אכסדרה ומרפסת. אינו
עירוב. והדר שם אינו אוסר עליו. בבית התבן. ובבית
הבקר. ובבית העצים. ובבית האצרות. הרי זה עירוב.
והדר שם אוסר (עליו). רבי יהודה אומר אם יש שם
תפיסת יד של בעל הבית. אינו אוסר עליו:

ה' הַמְנִיחַ בֵּיתוֹ וְהִלֵּךְ לְשָׁבוֹת בְּעִיר אַחֲרֶת. אֶחָד נִכְרִי וְאֶחָד יִשְׂרָאֵל הָרִי זֶה אוֹסֵר. דְּבָרֵי רַבִּי מֵאִיר. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר אֵינוֹ אוֹסֵר. רַבִּי יוֹסִי אוֹמֵר נִכְרִי אוֹסֵר. יִשְׂרָאֵל אֵינוֹ אוֹסֵר. שְׁאִין דֶּרֶךְ יִשְׂרָאֵל לָבֹא בַשַּׁבָּת. רַבִּי שְׁמַעוֹן אוֹמֵר אֲפִילוֹ הִנִּיחַ בֵּיתוֹ וְהִלֵּךְ לְשָׁבוֹת אֲצֵל בְּתוֹ בְּאוֹתָהּ הָעִיר אֵינוֹ אוֹסֵר. שֶׁכָּבֵר הִסִּיעַ מִלְּבֹו:

י' בּוֹר שְׁבִין שְׁתֵּי חֲצֵרוֹת. אֵין מִמְּלֵאִין מִמֶּנּוּ בַשַּׁבָּת אֲלָא אִם כֵּן עָשׂוּ לוֹ מְחִיצָה גְבוּהָה עֲשָׂרָה טַפָּחִים. בֵּין (מִלְּמַעְלָה) בֵּין מִלְּמַטָּה. בֵּין מִתּוֹךְ אוֹגְנוֹ. רַבֵּן שְׁמַעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר בֵּית שְׁמַאי אוֹמְרִים מִלְּמַטָּה. וּבֵית הֵלֵל אוֹמְרִים מִלְּמַעְלָה. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה לֹא תִהְיֶה מְחִיצָה גְדוּלָּה מִן הַכֶּתֶל שְׁבִינִיָּהֶם:

י' אֵמֶת הַמַּיִם שֶׁהִיא עוֹבֶרֶת בְּחֶצֶר. אֵין מִמְּלֵאִין הַיִּמָּנָה בַשַּׁבָּת. אֲלָא אִם כֵּן עָשָׂה לָהּ מְחִיצָה גְבוּהָה עֲשָׂרָה טַפָּחִים בִּכְנִיסָהּ וּבִיצִיאָהּ. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר כֶּתֶל שֶׁעַל גִּבָּהּ תִּדּוֹן מְשׁוּם מְחִיצָה. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה מַעֲשֶׂה בְּאַמָּה שֶׁל אָבֵל שֶׁהָיוּ מִמְּלֵאִין מִמֶּנָּה עַל פִּי זִקְנִים בַּשַּׁבָּת. אָמְרוּ לוֹ מִפְּנֵי שֶׁלֹא הָיָה בָּהּ כְּשִׁיעוֹר:

ח' גִּזְזוּטְרָא שֶׁהִיא לְמַעְלָה מִן הַמַּיִם. אֵין מִמְּלֵאִין הַיִּמָּנָה בַשַּׁבָּת. אֲלָא אִם כֵּן עָשׂוּ לָהּ מְחִיצָה גְבוּהָה עֲשָׂרָה טַפָּחִים. בֵּין מִלְּמַעְלָה בֵּין מִלְּמַטָּה. וְכֵן שְׁתֵּי גִזְזוּטְרָאוֹת זֹ

לְמַעַלָּה מִזֹּז · עָשׂוּ לְעֵלְיוֹנָה וְלֹא עָשׂוּ לְתַחְתּוֹנָה · לְתַחְתּוֹנָה
וְלֹא לְעֵלְיוֹנָה · שְׁתִּיּהֶן אֲסוּרוֹת עַד שִׁיעָרְבוּ:

ט חָצֵר שֶׁהִיא פְּחוּתָהּ מֵאַרְבַּע אַמּוֹת · אֵין שׁוֹפְכִין בְּתוֹכָהּ
מִים בְּשַׁבָּת אֲלֵא אִם בֵּין עָשׂוּ לָהּ עוֹקָה מִחֻזְקַת סְאִתִּים ·
מִן הַנֶּקֶב וּלְמִטָּה · בֵּין מִבְּחוּץ בֵּין מִבְּפָנִים · אֲלֵא שֶׁמִּבְּחוּץ
צָרִיד לְקַמּוֹר · מִבְּפָנִים אֵין צָרִיד לְקַמּוֹר:

י רַבִּי אֱלִיעֶזֶר בֶּן יַעֲקֹב אוֹמֵר בֵּיב שֶׁהוּא קַמּוֹר אַרְבַּע
אַמּוֹת בְּרִשּׁוֹת הָרַבִּים · שׁוֹפְכִין לְתוֹכוֹ מִים בְּשַׁבָּת ·
וְחֻכָּמִים אוֹמְרִים אֶפִּילוּ גִג אוֹ חָצֵר מֵאָה אֲמָה · לֹא יִשְׁפּוֹךְ
עַל פִּי הַבֵּיב · אֲבָל שׁוֹפֵךְ הוּא עַל הַגִּג וְהַמִּים יוֹרְדִין לַבֵּיב ·
הַחָצֵר וְהָאֲכֻסְדָּרָה מִצְטָרְפִין לְאַרְבַּע אַמּוֹת:

יא (וְכֵן) שְׁתֵּי דְיוֹטָאוֹת זֹז כְּנֶגֶד זֹז · מְקַצְתָּן עָשׂוּ עוֹקָה ·
וּמְקַצְתָּן לֹא עָשׂוּ עוֹקָה · אֶת שֶׁעָשׂוּ עוֹקָה מוֹתְרִין · אֶת
שֶׁלֹּא עָשׂוּ עוֹקָה אֲסוּרִין:

פרק ט

כָּל גָּזוֹת הָעִיר רְשׁוֹת אֶחָד. וּבִלְבָּד שְׁלֹא יִהְיֶה גַּג גְּבוּהָ
עֲשָׂרָה אוֹ נְמוּד עֲשָׂרָה. דְּבָרֵי רַבִּי מֵאִיר. וְחֻכָּמִים
אוֹמְרִים כָּל אֶחָד וְאֶחָד רְשׁוֹת בִּפְנֵי עֲצָמוֹ. רַבִּי שְׁמַעוֹן
אוֹמֵר אֶחָד גָּזוֹת וְאֶחָד חֲצֵרוֹת וְאֶחָד קִרְפִּיפּוֹת רְשׁוֹת
אֶחָד לְכָלִּים שֶׁשָּׁבְתוּ לְתוֹכָן. אֲבָל לֹא לְכָלִּים שֶׁשָּׁבְתוּ
בְּתוֹךְ הַבַּיִת:

ב גָּג גָּדוֹל סָמוּךְ לְקֶטֶן. הַגָּדוֹל מוֹתֵר. וְהַקָּטָן אֲסוּר. חָצֵר
גְּדוֹלָה שֶׁנִּפְרָצָה לְקֶטְנָה. גְּדוֹלָה מוֹתֵרֶת. וְקֶטְנָה אֲסוּרָה.
מִפְּנֵי שֶׁהִיא כְּפֶתַחַה שֶׁל גְּדוֹלָה. חָצֵר שֶׁנִּפְרָצָה לְרְשׁוֹת
הָרַבִּים. הַמְכַנִּים מִתּוֹכָה לְרְשׁוֹת הַיָּחִיד אוֹ מִרְשׁוֹת הַיָּחִיד
לְתּוֹכָה חֵיב. דְּבָרֵי רַבִּי אֱלִיעֶזֶר. וְחֻכָּמִים אוֹמְרִים מִתּוֹכָה
לְרְשׁוֹת הָרַבִּים אוֹ מִרְשׁוֹת הָרַבִּים לְתּוֹכָה פָּטוּר מִפְּנֵי
שֶׁהִיא כְּכַרְמָלִית:

ג חָצֵר שֶׁנִּפְרָצָה לְרְשׁוֹת הָרַבִּים מִשְׁתֵּי רוּחוֹתֶיהָ. וְכֵן בֵּית
שֶׁנִּפְרָץ מִשְׁתֵּי רוּחוֹתָיו. וְכֵן מְבוֹי שֶׁנִּטְלוּ קוֹרוֹתָיו. אוֹ
לְחֵייוֹ מוֹתֵרִין בְּאוֹתָהּ שַׁבָּת. וְאֲסוּרִין לְעֵתִיד לָבֹא. דְּבָרֵי
רַבִּי יְהוּדָה. רַבִּי יוֹסִי אוֹמֵר אִם מוֹתֵרִין לְאוֹתָהּ שַׁבָּת.
מוֹתֵרִין לְעֵתִיד לָבֹא. וְאִם אֲסוּרִין לְעֵתִיד לָבֹא. אֲסוּרִין
לְאוֹתָהּ שַׁבָּת:

ד הַבּוֹנֶה עָלֶיהָ עַל גְּבֵי שְׁתֵּי בָתִּים. וְכֵן גִּשְׁרִים הַמְּפֹלְשִׁים.
מְטִלְטִלִין תַּחְתֵּיהֶן בְּשַׁבָּת. דְּבָרֵי רַבִּי יְהוּדָה. וְחֻכָּמִים

אוֹסְרִין. וְעוֹד אָמַר רַבִּי יְהוּדָה מְעַרְבִין לְמַבּוּי הַמִּפְלֵשׁ.
וְחֻכָּמִים אוֹסְרִין:

פרק י

הַמוֹצֵא תַּפְלִין. מְכַנִּסֵּן זוּג זוּג. רֶבֶן גְּמִלְיָאל אוֹמֵר
שְׁנַיִם שְׁנַיִם. בְּמָה דְּבָרִים אָמּוּרִים בִּישְׁנוֹת.
אָבֵל בַּחֲדָשׁוֹת. פֶּטוּר. מִצָּאֵן צִבְתִּים אוֹ כְּרִיכוֹת. מַחֲשִׁיד
עָלֶיהֶן וּמִבִּיאֵן. וּבִסְכָּנָה מְכַסֵּן וְהוֹלֵךְ לוֹ:

ב רַבִּי שְׁמַעוֹן אוֹמֵר נוֹתֵנָן לַחֲבִירוֹ וְחֲבִירוֹ לַחֲבִירוֹ עַד
שְׁמַגִּיעַ לַחֲצֵר הַחִיצוֹנָה. וְכֵן בָּנוּ נוֹתְנוֹ לַחֲבִירוֹ וְחֲבִירוֹ
לַחֲבִירוֹ אֶפִּילוֹ מֵאָה. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר נוֹתֵן אָדָם חֲבִית
לַחֲבִירוֹ וְחֲבִירוֹ לַחֲבִירוֹ. אֶפִּילוֹ חוּץ לַתְּחוּם. אָמְרוּ לוֹ לֹא
תַּהֲלִךְ זוֹ יוֹתֵר מִרְגְּלֵי בַּעֲלֶיהָ:

ג הָיָה קוֹרָא בַּסֵּפֶר עַל הָאֶסְקוּפָה וְנִתְגַּלְגַּל הַסֵּפֶר מִידּוֹ.
גוֹלְלוֹ אֶצְלוֹ. הָיָה קוֹרָא בְּרֹאשׁ הַגָּג וְנִתְגַּלְגַּל הַסֵּפֶר מִידּוֹ.
עַד שֶׁלֹּא הִגִּיעַ לַעֲשָׂרָה טַפָּחִים. גוֹלְלוֹ אֶצְלוֹ. מִשֶּׁהִגִּיעַ
לַעֲשָׂרָה טַפָּחִים הוֹפְכוּ עַל הַפֶּתֶב. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר
אֶפִּילוֹ אֵין מְסַלֵּק מִן הָאָרֶץ אֶלָּא כְּמֵלָא מַחֲט. גוֹלְלוֹ אֶצְלוֹ.
רַבִּי שְׁמַעוֹן אוֹמֵר אֶפִּילוֹ בָּאָרֶץ עֲצָמוֹ. גוֹלְלוֹ אֶצְלוֹ. שְׁאִין
לֶךְ דְּבַר מְשׁוּם שְׁבוּת. עוֹמֵד בַּפָּנִי כְּתָבִי הַקֹּדֶשׁ:

ד זִיז שְׁלִפְנֵי הַחֲלוּץ. נוֹתֵנִין עָלָיו וְנוֹטְלִין מִמֶּנּוּ בַּשֶּׁבֶת. עוֹמֵד
אָדָם בְּרִשּׁוֹת הַיָּחִיד. וּמְטַלְטֵל בְּרִשּׁוֹת הָרַבִּים. בְּרִשּׁוֹת

הַרְבֵּים וּמִטְלִיל בְּרִשּׁוֹת הַיָּחִיד. וּבִלְבָּד שֶׁלֹּא יוֹצֵיא חוּץ
מֵאַרְבַּע אַמּוֹת:

ה' לֹא יַעֲמֹד אָדָם בְּרִשּׁוֹת הַיָּחִיד. וַיִּשְׁתֵּין בְּרִשּׁוֹת הַרְבֵּים.
בְּרִשּׁוֹת הַרְבֵּים וַיִּשְׁתֵּין בְּרִשּׁוֹת הַיָּחִיד. וְכֵן לֹא יִרְזַק רַבִּי
יְהוּדָה אֹמֵר אֵף מִי שֶׁנִּתְּלַשׁ רֶקֶוּ בִּפְיוֹ. לֹא יִהְיֶה אַרְבַּע
אַמּוֹת עַד שִׁירֹק:

י' לֹא יַעֲמֹד אָדָם בְּרִשּׁוֹת הַיָּחִיד. וַיִּשְׁתֶּה בְּרִשּׁוֹת הַרְבֵּים.
בְּרִשּׁוֹת הַרְבֵּים וַיִּשְׁתֶּה בְּרִשּׁוֹת הַיָּחִיד. אֲלֵא אִם כֵּן הַכֵּנִיס
רֹאשׁוֹ וְרַבּוֹ. לְמָקוֹם שֶׁהוּא שׁוֹתֶה. וְכֵן בִּגְתָּ. קוֹלֵט אָדָם מִן
הַמִּזְחִילָה לְמִטָּה מַעֲשֶׂרָה טַפָּחִים. וּמִן הַצְּנוּר. מִכָּל מָקוֹם
שׁוֹתֶה:

י' בּוֹר בְּרִשּׁוֹת הַרְבֵּים. וְחִלְתּוּ גְבוּהָה עֲשָׂרָה טַפָּחִים. חֲלוֹן
שֶׁעַל גִּבּוֹי. מִמֶּלֶאֲיִן הֵימָנוּ בְּשַׁבָּת. אֲשֶׁפָּה בְּרִשּׁוֹת הַרְבֵּים
גְבוּהָה עֲשָׂרָה טַפָּחִים חֲלוֹן שֶׁעַל גִּבָּה שׁוֹפֵכִין לְתוֹכָהּ מִים
בְּשַׁבָּת:

ח' אֵילָן שֶׁהוּא מִסֵּד עַל הָאָרֶץ. אִם אֵין נוֹפוֹ גְבוּהָ מִן הָאָרֶץ
שְׁלֹשָׁה טַפָּחִים מִטְלִילִים תַּחְתָּיו. שֶׁרָשׁוֹ גְבוּהִין מִן
הָאָרֶץ שְׁלֹשָׁה טַפָּחִים. לֹא יֵשֵׁב עָלֶיהֶן. הַדֵּלֶת שֶׁבִּמְקָצָהּ.
וְחֻדְקִים שֶׁבִּפְרָצָהּ. וּמַחְצָלוֹת. אֵין נוֹעֲלִין בָּהֶן. אֲלֵא אִם
כֵּן גְבוּהִים מִן הָאָרֶץ:

ט לא יַעֲמֹד אָדָם בְּרִשּׁוֹת הַיָּחִיד וַיִּפְתַּח בְּרִשּׁוֹת הָרַבִּים.
 בְּרִשּׁוֹת הָרַבִּים וַיִּפְתַּח בְּרִשּׁוֹת הַיָּחִיד אֶלָּא אִם בֵּן עֲשָׂה
 מַחֲצִיָּה גְבוּהָה עֲשָׂרָה טַפָּחִים דְּבָרֵי רַבִּי מֵאִיר אָמְרוּ לוֹ
 מַעֲשֵׂה בְשׁוֹק שֶׁל פֶּטָמִים שֶׁהִיא בִירוּשָׁלַיִם שֶׁהִיוּ נוֹעְלִין
 וּמַנִּיחִין אֶת הַמִּפְתָּח בַּחֲלוֹן שֶׁעַל גְּבִי הַפֶּתַח רַבִּי יוֹסִי
 אֹמֵר שׁוֹק שֶׁל צִמְרִים הִיא:

י נָגַר שֵׁישׁ בְּרֹאשׁוֹ גִלְסֵטְרָא רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹסֵר וְרַבִּי יוֹסִי
 מְתִיר אָמַר רַבִּי אֱלִיעֶזֶר מַעֲשֵׂה בְּבֵית הַכֶּנֶסֶת שֶׁבִּטְבְּרִיא
 שֶׁהִיוּ נוֹהֲגִין בּוֹ הֵתֵר עַד שֶׁבָּא רַבֵּן גַּמְלִיאֵל וְהַזְקֵנִים
 וְאָסְרוּ לָהֶן רַבִּי יוֹסִי אֹמֵר אֲסוּר נִהְגוּ בָּהּ בָּא רַבֵּן
 גַּמְלִיאֵל וְהַזְקֵנִים וְהִתִּירוּ לָהֶם:

יא נָגַר הַנֶּגְרָר נוֹעְלִים בּוֹ בַּמִּקְדָּשׁ אָבֵל לֹא בַּמִּדְיָנָה
 וְהַמִּנָּח כָּאֵן וְכָאֵן אֲסוּר רַבִּי יְהוּדָה אֹמֵר הַמִּנָּח (מִתֵּר)
 בַּמִּקְדָּשׁ וְהַנֶּגְרָר בַּמִּדְיָנָה:

יב מַחֲזִירִין צִיר הַתַּחְתּוֹן בַּמִּקְדָּשׁ אָבֵל לֹא בַּמִּדְיָנָה
 וְהַעֲלִיֹן כָּאֵן וְכָאֵן אֲסוּר רַבִּי יְהוּדָה אֹמֵר הַעֲלִיֹן
 בַּמִּקְדָּשׁ וְהַתַּחְתּוֹן בַּמִּדְיָנָה:

יג מַחֲזִירִין רִטִּיָּה בַּמִּקְדָּשׁ אָבֵל לֹא בַּמִּדְיָנָה אִם בַּתַּחֲלָה
 כָּאֵן וְכָאֵן אֲסוּר קוֹשְׁרִין נִימָא בַּמִּקְדָּשׁ אָבֵל לֹא בַּמִּדְיָנָה
 אִם בַּתַּחֲלָה כָּאֵן וְכָאֵן אֲסוּר חוֹתְכִין יְבֵלֶת בַּמִּקְדָּשׁ אָבֵל
 לֹא בַּמִּדְיָנָה וְאִם בְּכָלִי כָּאֵן וְכָאֵן אֲסוּר:

י" כהן שֶׁלָקָה בְּאַצְבָּעוֹ כּוֹרֵךְ עָלָיו גָּמִי בַּמִּקְדָּשׁ אֲבָל לֹא
בַּמִּדְיָנָה אִם לְהוֹצִיא דָם כָּאֵן וְכֵאֵן אֲסוּר בּוֹזְקִין מֶלֶח עַל
גִּבֵּי הַכֶּבֶשׁ בְּשֶׁבִיל שְׂלֹא יַחְלִיקוּ וּמִמְלֵאִין מִבּוֹר הַגּוֹלָה
וּמִבּוֹר הַגָּדוֹל בַּגִּלְגָּל בְּשַׁבָּת וּמִבְּאֵר הַקָּר בַּיּוֹם טוֹב:

טו שָׂרֵץ שֶׁנִּמְצָא בַּמִּקְדָּשׁ כִּהֵּן מוֹצִיאוֹ בְּהִמְיָנוֹ שְׂלֹא
לְשֵׁהוֹת אֶת הַטְּמֵאָה דְּבָרֵי רַבִּי יוֹחָנָן בֶּן בְּרוּקָא רַבִּי
יְהוּדָה אוֹמֵר בְּצִבָּת שֶׁל עֵץ שְׂלֹא לְרִבּוֹת אֶת הַטְּמֵאָה
מִהֵיכָן מוֹצִיִּימֵן אוֹתוֹ מִן הַהֵיכָל וּמִן הָאוֹלָם וּמִבֵּין הָאוֹלָם
וְלִמְזִבַּח דְּבָרֵי רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן נָנָס רַבִּי עֲקִיבָא אוֹמֵר מְקוֹם
שְׁחִיבִין עַל זְדוֹנוֹ כָּרַת וְעַל שְׁגָגָתוֹ חֲטָאת מִשֶּׁם מוֹצִיִּימֵן
אוֹתוֹ וּשְׂאֵר כָּל הַמְּקוֹמוֹת כּוֹפִין עָלָיו פֶּסֶכְתָּר רַבִּי שְׁמַעוֹן
אוֹמֵר מְקוֹם שֶׁהִתִּירוּ לָךְ חֲכָמִים מִשְׁלָךְ נִתְּנוֹ לָךְ שְׂלֹא
הִתִּירוּ לָךְ אֲלֵא מִשּׁוֹם שְׁבוֹת: סליק

מסכת פסחים

יום ז

פרק א

אור לארבעה עשר בודקין את החמץ לאור הנר. כל מקום שאין מכניסין בו חמץ. אין צריך בדיקה. ולמה אמרו שתי שורות במרתף. מקום שמכניסין בו חמץ. בית שמאי אומרים שתי שורות על פני כל המרתף. ובית הלל אומרים שתי שורות החיצונות שהן העליונות:

^ב אין חוששין שמא גררה חלדה מבית לבית וממקום למקום. דאם בן מחצר לחצר ומעיר לעיר. אין לדבר סוף:

^ג רבי יהודה אומר בודקין אור ארבעה עשר ובארבעה עשר שחרית. ובשעת הביעור. וחכמים אומרים לא בדק אור ארבעה עשר. יבדוק בארבעה עשר. לא בדק בארבעה עשר. יבדוק בתוך המועד. לא בדק בתוך המועד. יבדוק לאחר המועד. ומה שמשיר יניחנו בצנעא כדי שלא יהא צריך בדיקה אחריו:

^ד רבי מאיר אומר אוכלין כל חמש ושורפין בתחלת שש רבי יהודה אומר אוכלין כל ארבע. ותולין כל חמש. ושורפין בתחלת שש:

ה וְעוֹד אָמַר רַבִּי יְהוּדָה שְׁתֵּי חִלּוֹת שֶׁל תּוֹדָה פְּסוּלוֹת
וּמוֹנָחוֹת עַל גַּג הָאֶצְטֵבָא כָּל זְמַן שְׁמוֹנָחוֹת כָּל הָעַם
אוֹכְלִין נִטְלָה אַחַת תּוֹלִין לֹא אוֹכְלִין וְלֹא שׁוֹרְפִין נִטְלוּ
שְׁתֵּיהֶן הִתְחִילוּ כָּל הָעַם שׁוֹרְפִים רַבֵּן גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר
חֹלִין נֶאֱכָלִין כָּל אַרְבַּע וְתִרְוּמָה כָּל חֲמִשׁ וְשׁוֹרְפִין
בִּתְחִלַּת שֵׁשׁ:

י רַבִּי חֲנִינָא סָגַן הַכֹּהֲנִים אוֹמֵר מִימֵיהֶן שֶׁל כֹּהֲנִים לֹא
נִמְנְעוּ מִלְשָׂרוֹף אֶת הַבָּשָׂר שֶׁנִּטְמָא בְּוֹלֵד הַטְּמָאָה עִם
הַבָּשָׂר שֶׁנִּטְמָא בְּאָב הַטְּמָאָה אִף עַל פִּי שְׁמוֹסִיפִין
טְמָאָה עַל טְמֵאתוֹ הוֹסִיף רַבִּי עֲקִיבָא וְאָמַר מִימֵיהֶם שֶׁל
כֹּהֲנִים לֹא נִמְנְעוּ מִלְהַדְלִיק אֶת הַשֶּׁמֶן שֶׁנִּפְסַל בְּטָבוֹל יוֹם
בֵּינָר שֶׁנִּטְמָא בְּטָמֵא מֵת אִף עַל פִּי שְׁמוֹסִיפִין טְמָאָה עַל
טְמֵאתוֹ:

י אָמַר רַבִּי מֵאִיר מִדְּבָרֵיהֶם לְמַדְּנוּ שְׁשׁוֹרְפִין תִּרְוּמָה
טְהוֹרָה עִם הַטְּמָאָה בַּפֶּסַח אָמַר לוֹ רַבִּי יוֹסִי אֵינָהּ
הִיא הַמִּדָּה וּמוֹדִים רַבִּי אֱלִיעֶזֶר וְרַבִּי יְהוֹשֻׁעַ שְׁשׁוֹרְפִין
זוֹ לְעֶצְמָהּ וְזוֹ לְעֶצְמָהּ עַל מָה נִחְלָקוּ עַל הַתְלוּיָהּ וְעַל
הַטְּמָאָה שְׂרַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר תִּשְׂרַף זוֹ לְעֶצְמָהּ וְזוֹ
לְעֶצְמָהּ וְרַבִּי יְהוֹשֻׁעַ אוֹמֵר שְׁתִּיהֶן בְּאַחַת:

פרק ב

כָּל שְׁעָה שְׁמוֹתָר לְאָכּוֹל מֵאֲכִיל לְבִהְמָה לַחֲיָה וְלַעוֹפּוֹת.
וּמוֹכְרוֹ לְנִכְרִי וּמוֹתָר בִּהְנֵאתוֹ עֶבֶר זְמָנוֹ אָסוּר
בִּהְנֵאתוֹ וְלֹא יִסִּיק בּוֹ תַנּוּר וְכִירִים רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר
אֵין בִּיעוּר חֶמֶץ אֲלֹא שְׂרָפָה וְחֻכָּמִים אוֹמְרִים אֵף מִפֶּרֶר
וְזוֹרָה לְרוּחַ אוֹ מִטִּיל לַיִם:

^א חֶמֶץ שֶׁל נִכְרִי שֶׁעֲבַר עָלָיו הַפֶּסַח מוֹתָר בִּהְנֵאתָה וְשֶׁל
יִשְׂרָאֵל אָסוּר בִּהְנֵאתָה שֶׁנֶּאֱמַר לֹא יֵרָאֶה לְךָ שְׂאוֹר:

^ג נִכְרִי שֶׁהִלּוּהוּ אֶת יִשְׂרָאֵל עַל חֶמְצוֹ אַחֵר הַפֶּסַח מוֹתָר
בִּהְנֵאתָה וְיִשְׂרָאֵל שֶׁהִלּוּהוּ אֶת הַנִּכְרִי עַל חֶמְצוֹ אַחֵר
הַפֶּסַח אָסוּר בִּהְנֵאתָה חֶמֶץ שֶׁנִּפְלָה עָלָיו מִפּוֹלַת הָרִי הוּא
כַּמְבוּעֵר רַבֵּן שִׁמְעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר כָּל שֶׁאֵין הַפֶּלֶב
יָכוֹל לַחֲפֹשׁ אַחֲרָיו:

^ד הָאוֹכֵל תְּרוּמַת חֶמֶץ בַּפֶּסַח בְּשׁוּגָג מְשֻׁלֵּם קֶרֶן וְחֶמֶשׁ
בְּמִזִּיד פֶּטוּר מִתְּשֻׁלוּמִים וּמִדְּמֵי עֲצִים:

^ה אֵלּוּ דְּבָרִים שֶׁאֲדָם יוֹצֵא בָהֶן יָדֵי חוֹבָתוֹ בַּפֶּסַח בְּחֻטִּים
וּבְשְׁעוֹרִין בַּפֶּסֶם וּבְשִׁפּוֹן וּבְשִׁפּוֹן וְיוֹצֵאֵין
בְּדָמָאִי וּבְמַעֲשֵׂר רֵאשׁוֹן שֶׁנִּטְלָה תְּרוּמָתוֹ וּבְמַעֲשֵׂר שְׁנִי
וְהַקֹּדֶשׁ שֶׁנִּפְדּוּ וְהַפְּהָגִים בַּחֲלָה וּבִתְרוּמָה אֲבָל לֹא
בְּטָבֵל וְלֹא בְּמַעֲשֵׂר רֵאשׁוֹן שֶׁלֹּא נִטְלָה תְּרוּמָתוֹ וְלֹא
בְּמַעֲשֵׂר שְׁנִי וְהַקֹּדֶשׁ שֶׁלֹּא נִפְדּוּ חִלּוֹת תּוֹדָה וְרִקְיָי נְזִיר:

עֲשָׂאן לְעַצְמוֹ אֵין יוֹצֵאִין בָּהֶן עֲשָׂאן לְמִכּוּר בְּשׁוּק יוֹצֵאִין
בָּהֶן:

י וְאֵלוּ יִרְקוֹת שְׂאֵדָם יוֹצֵא בָּהֶן יְדֵי חֻבְתּוֹ בְּפֶסַח בַּחֲזֶרֶת
וּבְעוֹלָשִׁין וּבִתְמָכָא וּבַחֲרֻבִּינָא וּבַמְרוֹר יוֹצֵאִין בָּהֶן
בֵּין לַחִין בֵּין יְבֻשִׁין אֲבָל לֹא כְבוּשִׁין וְלֹא שְׁלוּקִין וְלֹא
מִבְשָׁלִין וּמִצְטָרְפִין לַכּוֹזִית וְיוֹצֵאִין בְּקֶלַח שְׁלֵהֶן וּבִדְמָאִי
וּבִמְעֵשֶׁר רֵאשׁוֹן שֶׁנִּטְלָה תְּרוּמָתוֹ וּבִמְעֵשֶׁר שְׁנִי וְהִקְדֵּשׁ
שֶׁנִּפְדּוּ:

י אֵין שׁוֹרִין אֶת הַמֶּרְסֵן לַתְּרִנְגוּלִים אֲבָל חוֹלְטִין הָאִשָּׁה
לֹא תִשְׂרֶה אֶת הַמֶּרְסֵן שֶׁתּוֹלִיד בִּידָה לְמֶרְחֵץ אֲבָל שְׁפָה
הִיא עַל בְּשָׂרָה יְבֵשׁ וְלֹא יִלְעוֹס אָדָם חֲטִין וַיִּנִּיחַ עַל מִכְתּוֹ
בְּפֶסַח מִפְּנֵי שֶׁהֵן מַחְמִיצוֹת:

י אֵין נוֹתְנִין קֶמַח לְתוֹךְ הַחֲרוֹסֶת אוֹ לְתוֹךְ הַחֲרָדֵל וְאֵם
נָתַן יֹאכֵל מִיד וְרַבִּי מֵאִיר אוֹסֵר אֵין מִבְשָׁלִין אֶת הַפֶּסַח
לֹא בַמֶּשְׁקִין וְלֹא בְּמֵי פִירוֹת אֲבָל סָכִין וּמִטְבִּילִין אוֹתוֹ
בָּהֶן מִי תִשְׁמִישׁוֹ שֶׁל נַחֲתוֹם יִשְׁפְּכוּ מִפְּנֵי שֶׁהֵן מַחְמִיצִין:

פרק ג

אלו עוברין בפסח כותח הבבלי ושכר המדי וחמץ
האדומי וזיתום המצרי וזומן של צבעים ועמילן
של טבחים וקולן של סופרים רבי אליעזר אומר אף
תכשיטי נשים זה הכלל כל שהוא ממין דגן הרי זה עובר
בפסח הרי אלו באזהרה ואין בהן משום כרת:

^א בצק שבסדקי עריבה אם יש כזית במקום אחד חייב
לבער פחות מכאן בטל במיעוטו וכן לענין הטמאה אם
מקפיד עליו חוצץ ואם רוצה בקיומו הרי הוא כעריבה
בצק החרש אם יש פיוצא בו שהחמיץ הרי זה אסור:

^ג כיצד מפרישין חלה בטמאה ביום טוב רבי אליעזר
אומר לא תקרא לה שם עד שתאפה (רבי יהודה)
בן בתירא אומר תטיל בצונן אמר רבי יהושע לא זה
הוא חמץ שמזהרים עליו בבל יראה ובבל ימצא אלא
מפרישתה ומניחתה עד הערב ואם החמיצה החמיצה:

^ד רבן גמליאל אומר שלש נשים לשות באחת ואופות
בתנור אחד זו אחר זו וחכמים אומרים שלש נשים
עוסקות בבצק אחת לשה ואחת עורכת ואחת אופה
רבי עקיבא אומר לא כל הנשים ולא כל העצים ולא כל
התנורים שוין זה הכלל תפח תלטוש בצונן:

ה' שִׁיאֹר יִשְׂרָף וְהָאוֹכֵל פָּטוֹר סְדוּק יִשְׂרָף וְהָאוֹכֵל חַיֵּב כָּרֶת אֵיזֵהוּ שִׁיאֹר בְּקֶרְנֵי חֲגָבִים סְדוּק שְׁנֵתֶּעְרְבוּ סְדָקִיו זֶה בְּזֶה דְּבָרֵי רַבִּי יְהוּדָה וְחֲכָמִים אוֹמְרִים זֶה וְזֶה הָאוֹכֵל חַיֵּב כָּרֶת וְאֵיזֵהוּ שִׁיאֹר כָּל שֶׁהִכְסִיפוּ פָּנָיו בְּאָדָם שֶׁעָמְדוּ שְׁעֲרוֹתָיו:

י' אֲרַבְעָה עָשָׂר שָׁחַל לִהְיוֹת בְּשַׁבָּת מְבַעְרִים אֶת הַכֹּל מִלִּפְנֵי הַשַּׁבָּת דְּבָרֵי רַבִּי מֵאִיר וְחֲכָמִים אוֹמְרִים בְּזִמְנָן רַבִּי אֱלִיעֶזֶר בַּר צְדוּק אוֹמֵר תְּרוֹמָה מִלִּפְנֵי שַׁבָּת וְחוֹלִין בְּזִמְנָן:

י' הַהוֹלֵךְ לְשַׁחוּט אֶת פֶּסָחוֹ וְלִמּוֹל אֶת בְּנוֹ וְלֵאכֹל סְעוּדַת אִירוֹסִין בְּבֵית חָמִיו וְנִזְכָּר שֵׁישׁ לוֹ חֶמֶץ בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ אִם יָכוֹל לְחַזֹּר וּלְבַעַר וְלְחַזֹּר לְמַצּוֹתוֹ יִחַזֹּר וַיִּבְעַר וְאִם לֹא מְבַטְלוֹ בִּלְבוֹ לְהַצִּיל מִן הַגֵּיס וּמִן הַנֶּהֱרַר (וּמִן הַלִּסְטִים) וּמִן הַדְּלִיקָה וּמִן הַמְּפֹלֶת יִבְטֵל בִּלְבוֹ וּלְשִׁבּוֹת שְׁבִיתַת הָרִשׁוֹת יִחַזֹּר מִיָּד:

י" וְכֵן מִי שֶׁיֵּצֵא מִירוּשָׁלַיִם וְנִזְכָּר שֵׁישׁ בְּיָדוֹ בֶּשֶׂר קָדֵשׁ אִם עָבַר צוּפִים שׁוֹרְפוֹ בְּמִקְוָמוֹ וְאִם לֹא חוֹזֵר וְשׁוֹרְפוֹ לִפְנֵי הַבִּירָה מַעְצֵי הַמַּעֲרָכָה וְעַד כַּמָּה הֵן חוֹזְרִין רַבִּי מֵאִיר אוֹמֵר זֶה וְזֶה בְּכַבִּיצָה רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר זֶה וְזֶה בְּכַזִּית וְחֲכָמִים אוֹמְרִים בֶּשֶׂר קָדֵשׁ בְּכַזִּית וְחֶמֶץ בְּכַבִּיצָה:

פרק ד

מָקוֹם שֶׁנִּהְגוּ לַעֲשׂוֹת מְלָאכָה בְּעֶרְבֵי פֶסַחִים עַד חֲצוֹת.
 עוֹשִׂין. מָקוֹם שֶׁנִּהְגוּ שְׁלֹא לַעֲשׂוֹת. אֵין עוֹשִׂין.
 הַהוּלֵךְ מִמָּקוֹם שֶׁעוֹשִׂין לְמָקוֹם שֶׁאֵין עוֹשִׂין. אוּ מִמָּקוֹם
 שֶׁאֵין עוֹשִׂין לְמָקוֹם שֶׁעוֹשִׂין. נוֹתֵנִין עָלָיו חֲמֵרֵי מָקוֹם
 שֶׁיֵּצֵא מִשָּׁם. וְחֲמֵרֵי מָקוֹם שֶׁהֵלֵךְ לָשֵׁם. וְאֵל יִשְׁנֶה אָדָם
 מִפְּנֵי הַמַּחְלֻקָּת:

^ב כִּיּוֹצֵא בּוֹ הַמּוֹלִיד פִּירוֹת שְׂבִיעִית מִמָּקוֹם שֶׁכָּלוּ. לְמָקוֹם
 שֶׁלֹּא כָלוּ. אוּ מִמָּקוֹם שֶׁלֹּא כָלוּ לְמָקוֹם שֶׁכָּלוּ. חֵיב לְבַעַר.
 רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר. אוֹמְרִים לוֹ צֵא וְהִבֵּא לָךְ אֵף אֶתָּה:

^ג מָקוֹם שֶׁנִּהְגוּ לְמַכּוֹר בְּהֶמָּה דָּקָה לְגוֹזִים מוֹכְרִין. מָקוֹם
 שֶׁנִּהְגוּ שְׁלֹא לְמַכּוֹר. אֵין מוֹכְרִין. וּבְכָל מָקוֹם אֵין מוֹכְרִין
 לָהֶם בְּהֶמָּה גֹּסָה. עֲגָלִים וְסִיחִים. שְׁלָמִים וְשְׁבוּרִין. רַבִּי
 יְהוּדָה מַתִּיר בְּשְׁבוּרָה. בֶּן בִּתְרָא מַתִּיר בְּסוּס:

^ד מָקוֹם שֶׁנִּהְגוּ לֶאֱכֹל צִלִּי בְּלִילֵי פֶסַחִים. אוֹכְלִין. מָקוֹם
 שֶׁנִּהְגוּ שְׁלֹא לֶאֱכֹל. אֵין אוֹכְלִין. מָקוֹם שֶׁנִּהְגוּ לְהַדְלִיק
 אֶת הַנֵּר בְּלִילֵי יוֹם הַכַּפּוּרִים. מְדַלִּיקִין. מָקוֹם שֶׁנִּהְגוּ שְׁלֹא
 לְהַדְלִיק. אֵין מְדַלִּיקִין. וּמְדַלִּיקִין בְּבִתִּי כְּנִסְיוֹת. וּבְבִתִּי
 מְדַרְשׁוֹת. וּבִמְבוֹאוֹת הָאֵפִלִּים. וְעַל גְּבֵי הַחוּלִים:

^ה מָקוֹם שֶׁנִּהְגוּ לַעֲשׂוֹת מְלָאכָה בְּתַשְׁעָה בָּאָב. עוֹשִׂין.
 מָקוֹם שֶׁנִּהְגוּ שְׁלֹא לַעֲשׂוֹת. אֵין עוֹשִׂין. וּבְכָל מָקוֹם

תלמידי חכמים בטלים רבן שמעון בן גמליאל אומר.
לעולם יעשה אדם עצמו תלמיד חכם וחכמים אומרים
ביהודה היו עושין מלאכה בערבי פסחים עד חצות.
ובגליל לא היו עושין כל עקר והלילה בית שמאי אוסרין.
ובית הלל מתירין עד הנץ החמה:

י רבי מאיר אומר כל מלאכה שהתחיל בה קודם
לארבעה עשר גומרה בארבעה עשר אבל לא יתחיל
בתחלה בארבעה עשר אף על פי שיכול לגומרה.
וחכמים אומרים שלש אומניות עושין מלאכה בערבי
פסחים עד חצות ואלו הן החיטים הספרים והכובסין.
רבי (יוסי בר) יהודה אומר אף הרצענים:

י מושיבין שובבין לתרנגולים בארבעה עשר ותרגולת
שברחה מחזירין אותה למקומה ואם מתה מושיבין
אחרת תחתיה גורפין מתחת רגלי בהמה בארבעה
עשר ובמועד מסלקין לצדדין מוליכין ומביאין כלים
מבית האומן אף על פי שאינם לצורך המועד:

ח ששה דברים עשו אנשי יריחו על שלשה מיחו בידם.
ועל שלשה לא מיחו בידם ואלו הן שלא מיחו בידם.
מרכיבין דקלים כל היום וכורכין את שמע וקוצרין
וגודשין לפני העמר ולא מיחו בידם ואלו שמיחו בידם.
מתירין גמזיות של הקדש ואוכלין מתחת הנשרים
בשבת ונותנין פאה לירק ומיחו בידם חכמים:

ברייתא

ט שְׁשֶׁה דְּבָרִים עָשָׂה חֲזַקְיָהוּ הַמֶּלֶךְ: עַל שְׁלֹשָׁה הוֹדוּ לוֹ: וְעַל שְׁלֹשָׁה לֹא הוֹדוּ לוֹ: גִּירָר עֲצֻמוֹת אָבִיו עַל מִטָּה שֶׁל חֲבָלִים וְהוֹדוּ לוֹ: כָּתַת נָחַשׁ הַנִּחַשֶׁת וְהוֹדוּ לוֹ: גָּנַז סֶפֶר רְפוּאוֹת וְהוֹדוּ לוֹ: וְעַל שְׁלֹשָׁה לֹא הוֹדוּ לוֹ: קִצֵּץ דִּלְתוֹת שֶׁל הַיֶּכֶל וְשָׁגָרָן לַמֶּלֶךְ: אֲשׁוּר: וְלֹא הוֹדוּ לוֹ: סָתַם מִי גִיחֹן הָעֲלִיזֹן וְלֹא הוֹדוּ לוֹ: עֶבֶר נִסָּן בְּנִסָּן וְלֹא הוֹדוּ לוֹ:

עד כאן פסח ראשון

פרק ה

תָּמִיד נִשְׁחָט בְּשִׁמּוֹנָה וּמִחֲצָה: וְקָרַב בְּתִשְׁעֵי וּמִחֲצָה: בְּעֶרְבֵי פְסָחִים נִשְׁחָט בְּשִׁבְעֵי וּמִחֲצָה: וְקָרַב בְּשִׁמּוֹנָה וּמִחֲצָה: בֵּין בַּחֹל בֵּין בְּשִׁבְתָּ: חֹל עָרַב פֶּסַח לְהִיּוֹת בְּעָרַב שִׁבְתָּ: נִשְׁחָט בְּשֵׁשׁ וּמִחֲצָה: וְקָרַב בְּשִׁבְעֵי וּמִחֲצָה: וְהַפֶּסַח אַחֲרָיו:

ב הַפֶּסַח שֶׁנִּשְׁחָטוּ שְׁלֹא לְשִׁמּוֹ: וְקָבַל: וְהִלֵּךְ: וְזָרַק שְׁלֹא לְשִׁמּוֹ: אוֹ לְשִׁמּוֹ וְשְׁלֹא לְשִׁמּוֹ: אוֹ שְׁלֹא לְשִׁמּוֹ וְלְשִׁמּוֹ: פָּסוּל: בִּיצֵד לְשִׁמּוֹ וְשְׁלֹא לְשִׁמּוֹ: לְשֵׁם פֶּסַח וּלְשֵׁם שְׁלָמִים: שְׁלֹא לְשִׁמּוֹ וְלְשִׁמּוֹ: לְשֵׁם שְׁלָמִים וּלְשֵׁם פֶּסַח:

ג שֶׁנִּשְׁחָטוּ שְׁלֹא לְאוֹכְלָיו: וְשְׁלֹא לְמִנּוּיוֹ: לְעֶרְלִים וְלִטְמָאִים: פָּסוּל: לְאוֹכְלָיו: וְשְׁלֹא לְאוֹכְלָיו: לְמִנּוּיוֹ וְשְׁלֹא לְמִנּוּיוֹ: לְמוֹלִים וְלְעֶרְלִים: לִטְמָאִים וְלִטְהוֹרִים: בְּשֵׁר: שֶׁנִּשְׁחָטוּ קוֹדֵם

חצות פסול משום שנאמר בין הארבעים שחטו קודם לתמיד כשר. ובלבד שיהא אחד ממרס בדמו עד שיזרוק דם התמיד ואם נזרק כשר:

השוחט את הפסח על החמץ עובר בלא תעשה. רבי יהודה אומר אף התמיד רבי שמעון אומר פסח בארבעה עשר לשמו חיב ושלא לשמו פטור ושאר כל הזבחים בין לשמן ובין שלא לשמן פטור. במועד לשמו פטור. שלא לשמו חיב ושאר כל הזבחים בין לשמן בין שלא לשמן חיב חוץ מן החטאת ששחטה שלא לשמה:

הפסח נשחט בשלש כתות שנאמר ושחטו אותו כל קהל עדת ישראל קהל ועדה וישראל נכנסה כת הראשונה נתמלאת העזרה נעלו דלתות העזרה תקעו והריעו ותקעו הכהנים עומדים שורות שורות ובידיהם בזיכי כסף ובזיכי זהב שורה שכלה כסף כסף ושורה שכלה זהב זהב לא היו מעורבין ולא היו לבזיכים שולים שמא יניחום ויקרש הדם:

שחט ישראל וקבל הכהן נותנו לחביריו וחביריו לחביריו ומקבל את המלא ומחזיר את הריקן כהן הקרוב אצל המזבח זורקו זריקה אחת כנגד היסוד:

יצתה כת ראשונה ונכנסה כת שניה יצתה שניה נכנסה שלישית כמעשה הראשונה כך מעשה השניה והשלישית קראו את ההלל אם גמרו שגו ואם שגו

שֶׁלֹּשׁוֹ אֶף עַל פִּי שֶׁלֹּא שֶׁלֹּשׁוּ מִימֵיהֶם רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר
מִימֵיהֶם שֶׁל בֵּת שְׁלִישִׁית לֹא הִגִּיעָה לְאַהֲבָתִי כִּי יִשְׁמַע
יִי מִפְּנֵי שְׁעָמָה מוֹעֲטִין:

ח כַּמַּעֲשָׂהוּ בַּחֹל כֶּךָ מַעֲשָׂהוּ בְּשַׁבָּת אֵלֶּא שֶׁהַכֹּהֲנִים
מִדִּיתִים אֶת הָעֲזָרָה שֶׁלֹּא בְּרָצוֹן חֲכָמִים רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר
כּוֹס הָיָה מְמֵלֵא מְדָם הַתַּעֲרוּבוֹת זֶרְקוּ זִרְקָה אַחַת עַל
גִּבִּי הַמִּזְבֵּחַ וְלֹא הוֹדוּ לוֹ חֲכָמִים:

ט כִּי־צֵד תוֹלִין וּמִפְּשִׁיטִין אוֹנְקוֹלִיּוֹת שֶׁל בְּרִזָּל הָיוּ קְבוּעִין
בְּכוֹתָלִים וּבַעֲמוּדִין שֶׁבֶהֱן תוֹלִין וּמִפְּשִׁיטִין וְכָל מִי שֶׁאִין
לוֹ מָקוֹם לְתִלּוֹת וְלֹהֲפָשִׁיט מְקִלּוֹת דָּקִים חֲלָקִים הָיוּ שָׁם
וּמִנִּיחַ עַל כֶּתֶף וְעַל כֶּתֶף חֲבִירוֹ וְתוֹלָה וּמִפְּשִׁיט רַבִּי
אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר אֲרַבְּעָה עָשָׂר שָׁחַל לִהְיוֹת בְּשַׁבָּת מִנִּיחַ
יָדוֹ עַל כֶּתֶף חֲבִירוֹ וְיָד חֲבִירוֹ עַל כֶּתֶף וְתוֹלָה וּמִפְּשִׁיט:

י קָרְעוּ וְהוֹצִיא אִימורָיו נִתְּנָן בַּמָּגֶס וְהִקְטִירָן עַל גִּבִּי
הַמִּזְבֵּחַ יִצְתָה בֵּת הָרֹאשׁוֹנָה וַיֵּשְׁבָה לָּהּ בְּהַר הַבַּיִת שְׁנִיָּה
בַּחִיל וְהִשְׁלִישִׁית בַּמְּקוֹמָה עוֹמֶדֶת חֲשִׁיכָה יֵצְאוּ וְעָלוּ
אֶת פֶּסְחִיהֶן:

פרק ו

אֵלּוּ דְּבָרִים בִּפְסָח דּוֹחִין אֶת הַשַּׁבָּת שְׁחִיטָתוֹ וְזִרְקָת דָּמּוֹ וּמִיחוּי קֶרְבִּיו וְהִקְטֵר חֲלָבָיו אֲבָל צִלְתּוֹ וְהִדְחַת קֶרְבִּיו אֵינָן דּוֹחִין אֶת הַשַּׁבָּת הִרְכָּבָתוֹ וְהִבָּאָתוֹ מִחוּץ לַתְּחוּם וְחִתִּיכַת יְבֻלָּתוֹ אֵין דּוֹחִין אֶת הַשַּׁבָּת רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר דּוֹחִין:

ב אָמַר רַבִּי אֱלִיעֶזֶר וְהֵלֵא דִין הוּא מָה אִם שְׁחִיטָה שֶׁהִיא מְשֻׁם מְלָאכָה דּוֹחָה אֶת הַשַּׁבָּת אֵלּוּ שֶׁהֵן מְשֻׁם שְׁבוּת לֹא יִדְחוּ אֶת הַשַּׁבָּת אָמַר לוֹ רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ יוֹם טוֹב יוֹכִיחַ שֶׁהִתִּירוּ בּוֹ מְשֻׁם מְלָאכָה וְאָסְרוּ בּוֹ מְשֻׁם שְׁבוּת אָמַר לוֹ רַבִּי אֱלִיעֶזֶר מָה זֶה יְהוֹשֻׁעַ מָה רָאִיהָ רְשׁוּת לְמַצּוֹה הַשִּׁיב רַבִּי עֲקִיבָא וְאָמַר הִזָּא תּוֹכִיחַ שֶׁהִיא מַצּוֹה וְהִיא מְשֻׁם שְׁבוּת וְאֵינָה דּוֹחָה אֶת הַשַּׁבָּת אַף אֵתָּה אַל תִּתְּמָה עַל אֵלּוּ שְׂאָף עַל פִּי שֶׁהֵן מַצּוֹה וְהֵן מְשֻׁם שְׁבוּת לֹא יִדְחוּ אֶת הַשַּׁבָּת אָמַר לוֹ רַבִּי אֱלִיעֶזֶר וְעָלֶיהָ אֲנִי דֵין וְמָה אִם שְׁחִיטָה שֶׁהִיא מְשֻׁם מְלָאכָה דּוֹחָה אֶת הַשַּׁבָּת הִזָּא שֶׁהִיא מְשֻׁם שְׁבוּת אֵינוֹ דֵין שֶׁתִּדְּחָה אֶת הַשַּׁבָּת אָמַר לוֹ רַבִּי עֲקִיבָא אוֹ חֲלוּף מָה אִם הִזָּא שֶׁהִיא מְשֻׁם שְׁבוּת אֵינָה דּוֹחָה אֶת הַשַּׁבָּת שְׁחִיטָה שֶׁהִיא מְשֻׁם מְלָאכָה אֵינוֹ דֵין שֶׁלֹּא תִדְּחָה אֶת הַשַּׁבָּת אָמַר לוֹ רַבִּי אֱלִיעֶזֶר עֲקִיבָא עֲקֶרְתָּ מָה שִׁכְתוּב בַּתּוֹרָה (בֵּין הָאֲרֻבַּעַיִם) בְּמוֹעֵדוֹ בֵּין בַּחֹל בֵּין בַּשַּׁבָּת אָמַר לוֹ רַבִּי הֵבֵא לִי מוֹעֵד לֵאלּוֹ בְּמוֹעֵד לְשְׁחִיטָה כָּלֵל אָמַר רַבִּי

עָקִיבָא כָּל מְלָאכָה שְׁאֵפְשָׁר לַעֲשׂוֹתָהּ מֵעֶרֶב שַׁבָּת אֵינָה
 דּוֹחָה אֶת הַשַּׁבָּת. שְׁחִיטָה שְׂאִי אֶפְשָׁר לַעֲשׂוֹתָהּ מֵעֶרֶב
 שַׁבָּת דּוֹחָה אֶת הַשַּׁבָּת:

^ג אֵימָתִי מְבִיאִין עִמּוֹ חֲגִיגָה בְּזֶמֶן שֶׁהוּא בָּא בַּחֹל
 וּבִטְהָרָה וּבְמוֹעֵט. וּבְזֶמֶן שֶׁהוּא בָּא בַּשַּׁבָּת. בְּמִרְבָּה.
 וּבִטְמָאָה. אֵין מְבִיאִין עִמּוֹ חֲגִיגָה:

^ד חֲגִיגָה הֵיטָה בָּאָה מִן הַצֹּאֵן. מִן הַבֶּקֶר מִן הַכִּבְשִׁים. וּמִן
 הָעִזִּים. מִן הַזִּכְרִים וּמִן הַנְּקֻבוֹת. וְנֶאֱכָלֶת לְשְׁנֵי יָמִים וְלִילָה
 אַחַת:

^ה הַפֶּסַח שֶׁשְּׁחָטוֹ שְׁלֹא לְשֵׁמוֹ בַּשַּׁבָּת. חֵיב עָלָיו חֲטָאת.
 וְשֹׂאֵר כָּל הַזִּבְחִים שֶׁשְּׁחָטָן לְשׁוֹם פֶּסַח. אִם אֵינָן רְאוּיִין
 חֵיב. וְאִם רְאוּיִין הֵן. רַבִּי אֱלִיעֶזֶר מְחַיֵּב חֲטָאת. וְרַבִּי
 יְהוֹשֻׁעַ פּוֹטֵר. אָמַר רַבִּי אֱלִיעֶזֶר מָה אִם פֶּסַח שֶׁהוּא
 מוֹתֵר לְשֵׁמוֹ כְּשֶׁשָּׁנָה אֶת שְׁמוֹ. חֵיב. זִבְחִים שֶׁהֵן אֲסוּרִין
 לְשֵׁמֶן. כְּשֶׁשָּׁנָה אֶת שְׁמֵן אֵינּוּ דִין שִׁיָּהָא חֵיב. אָמַר לוֹ
 רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ לֹא. אִם אִמְרַתְּ בַּפֶּסַח שֶׁשָּׁנָה לְדָבָר הָאֲסוּר.
 תֹּאמַר בְּזִבְחִים שֶׁשָּׁנָן לְדָבָר הַמוֹתֵר. אָמַר לוֹ רַבִּי אֱלִיעֶזֶר
 אֵימּוּרֵי צָבוּר יֻכִּיחוּ. שֶׁהֵן מוֹתְרִין לְשֵׁמֶן. וְהַשּׁוֹחֵט לְשֵׁמֶן
 חֵיב. אָמַר לוֹ רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ לֹא. אִם אִמְרַתְּ בְּאֵימּוּרֵי צָבוּר
 שִׁישׁ לָהֶן קֶצֶבָה. תֹּאמַר בַּפֶּסַח שֶׁאֵין לוֹ קֶצֶבָה. רַבִּי מֵאִיר
 אָמַר אֶף הַשּׁוֹחֵט לְשֵׁם אֵימּוּרֵי צָבוּר פְּטוּר:

י שְׁחָטוּ שְׁלֹא לְאוֹכְלָיו וְשְׁלֹא לְמִנּוּיוֹ. לְעֶרְלִין וְלִטְמָאִין
 חֵיִיב. לְאוֹכְלָיו וְשְׁלֹא לְאוֹכְלָיו. לְמִנּוּיוֹ וְשְׁלֹא לְמִנּוּיוֹ.
 לְמוּלִים וְלְעֶרְלִין. לְטְהוּרִים וְלִטְמָאִים. פְּטוּר. שְׁחָטוּ
 וְנִמְצָא בְּעַל מוּם. חֵיִיב. שְׁחָטוּ וְנִמְצָא טְרִיפָה בְּסֶתֶר.
 פְּטוּר. שְׁחָטוּ וְנוֹדַע שֶׁמִּשְׁכּוֹ הִבְעֵלִים אֶת יְדֵיהֶם. אוֹ
 שָׁמְתוּ. אוֹ שֶׁנִּטְמָאוּ. פְּטוּר. מִפְּנֵי שֶׁשָּׁחַט בְּרִשּׁוֹת:

פרק ז

כִּיצַד צוֹלִין אֶת הַפֶּסַח. מִבִּיאִין שְׁפוֹד שֶׁל רִמּוֹן וְתוֹחֲבוֹ
 מִתּוֹךְ פִּי עַד בֵּית נְקוּבָתוֹ. וְנוֹתֵן אֶת כְּרַעְיוֹ. וְאֶת
 בְּנֵי מַעְיוֹ לְתוֹכוֹ. דִּבְרֵי רַבִּי יוֹסִי הַגָּלִילִי. רַבִּי עֲקִיבָא אוֹמֵר
 כִּמֶּן בְּשׁוּל הוּא זֶה. אֶלָּא תוֹלִין חוּצָה לוֹ:

ב אֵין צוֹלִין אֶת הַפֶּסַח לֹא עַל הַשְּׁפוֹד. וְלֹא עַל הָאֶסְכָּלָא.
 אָמַר רַבִּי צְדוֹק מַעֲשֶׂה בְּרֶבֶן גְּמְלִיאֵל שֶׁאָמַר לְטָבִי עֲבָדוּ.
 צֵא וְצִלָּה לָנוּ אֶת הַפֶּסַח עַל הָאֶסְכָּלָא. נָגַע בְּחֶרְסוֹ שֶׁל
 תַּנּוּר. יִקְלוֹף אֶת מְקוֹמוֹ. נָטַף מִרְטָבוֹ עַל הַחֶרֶס וְחִזַּר
 עָלָיו. יטוֹל אֶת מְקוֹמוֹ. נָטַף מִרְטָבוֹ עַל הַסּוּלָת. יִקְמוֹץ
 אֶת מְקוֹמוֹ:

ג סָכוּ בְּשֶׁמֶן תְּרוּמָה. אִם חִבּוּרָת כֹּהֲנִים. יֹאכְלוּ. אִם שֶׁל
 יִשְׂרָאֵל. אִם חֵי הוּא. יִדְיָחוּנוּ. וְאִם צָלִי הוּא. יִקְלוֹף אֶת
 הַחִיצוֹן. סָכוּ בְּשֶׁמֶן שֶׁל מַעֲשֶׂר שְׁנִי. לֹא יַעֲשֶׂנוּ דָּמִים עַל
 בְּנֵי חִבּוּרָה. שֶׁאֵין פּוֹדִין מַעֲשֶׂר שְׁנִי בִירוּשָׁלַיִם:

י חֲמִשָּׁה דְּבָרִים בָּאִין בְּטִמְאַהּ וְאֵינָן נֶאֱכָלִין בְּטִמְאַהּ.
הָעֹמֵר וְשְׁתֵּי הַלֶּחֶם וְלֶחֶם הַפָּנִים וְזִבְחֵי שְׁלָמֵי צִבּוֹר.
וְשְׁעִירֵי רָאשֵׁי חֲדָשִׁים. הַפֶּסַח שֶׁבָּא בְּטִמְאַהּ. נֶאֱכָל
בְּטִמְאַהּ. שְׁלֹא בָּא מִתְחַלְתּוֹ אֲלָא לֶאֱכִילָהּ:

ה גִּטְמָא הַבֶּשֶׂר וְהַחֲלֵב קִיִּים. אֵינוֹ זוֹרֵק אֶת הַדָּם. גִּטְמָא
הַחֲלֵב וְהַבֶּשֶׂר קִיִּים. זוֹרֵק אֶת הַדָּם. וּבִמְקַדְשִׁין אֵינוֹ כֵּן.
אֲלָא אֵף עַל פִּי שֶׁגִּטְמָא הַבֶּשֶׂר וְהַחֲלֵב קִיִּים. זוֹרֵק אֶת
הַדָּם:

י גִּטְמָא קָהֵל אוֹ רַבּוֹ. אוֹ שֶׁהָיוּ הַכֹּהֲנִים טְמֵאִים וְהַקָּהֵל
טְהוֹרִים. יַעֲשֶׂה בְּטִמְאַהּ. גִּטְמָא מַעוּט הַקָּהֵל. הַטְּהוֹרִין
עוֹשִׂין אֶת הָרֹאשׁוֹן וְהַטְּמֵאִין עוֹשִׂין אֶת הַשֵּׁנִי:

י הַפֶּסַח שֶׁנִּזְרַק דָּמּוֹ וְאַחֲרַיִם כֵּן נֹדֵעַ שֶׁהוּא טָמֵא. הַצִּיץ
מִרְצָה. גִּטְמָא הַגּוֹף. אֵין הַצִּיץ מִרְצָה. מִפְּנֵי שֶׁאָמְרוּ הַנְּזִיר
וְעוֹשֶׂה פֶסַח. הַצִּיץ מִרְצָה עַל טוּמְאַת הַדָּם. וְאֵין הַצִּיץ
מִרְצָה עַל טוּמְאַת הַגּוֹף. גִּטְמָא טוּמְאַת תְּהוֹם. הַצִּיץ
מִרְצָה:

ה גִּטְמָא שָׁלֵם אוֹ רַבּוֹ. שׁוֹרְפִין אוֹתוֹ לִפְנֵי הַבִּירָה
מִעֲצֵי הַמַּעֲרָכָה. גִּטְמָא מַעוּטוֹ. וְהַנּוֹתֵר. שׁוֹרְפִין אוֹתוֹ
בַּחֲצֵרוֹתֵיהֶן. אוֹ עַל גִּגּוֹתֵיהֶן מִעֲצֵי עֶצְמָן. הַצִּיקְנִין שׁוֹרְפִין
אוֹתוֹ לִפְנֵי הַבִּירָה. בְּשִׁבִּיל לְהַנּוֹת מִעֲצֵי הַמַּעֲרָכָה:

^ט הפסח שיצא או שננטמא ישרף מיד. נטמאו הבטלים או שמתו תעבר צורתו וישרף בששה עשר. רבי יוחנן בן ברוקא אומר. אף זה ישרף מיד לפי שאין לו אוכלין:

^י העצמות והגידין והנותר. ישרפו בששה עשר. חל ששה עשר להיות בשבת. ישרפו בשבעה עשר. לפי שאין דוחין את השבת ולא את יום טוב:

^{יא} כל הנאכל בשור הגדול. יאכל בגדי הרך. וראשי כנפים. והסחוסים. השובר את העצם בפסח הטהור. הרי זה לוקה ארבעים. אבל המותר בטהור. והשובר בטמא. אינו לוקה את הארבעים:

^{יב} אבר שיצא מקצתו חותך עד שמגיע לעצם. וקולף עד שמגיע לפרק. וחותך. ובמקדשין קוצץ בקופיץ. שאין בו משום שבירת העצם. מן האגף ולפנים. כלפנים. מן האגף ולחוץ. כלחוץ. החלונות ועובי החומה כלפנים:

^{יג} שתי חבורות שהיו אוכלות בבית אחד. אלו הופכין את פניהם הילך ואוכלין. ואלו הופכין את פניהם הילך ואוכלין. והמחם באמצע. וכשהשמש עומד למזוג. קופץ את פיו. ומחזיר את פניו. עד שמגיע אצל חבורתו ואוכל. והכלה הופכת את פניה ואוכלת:

פרק ח

הָאִשָּׁה בְּזֶמֶן שֶׁהִיא בְּבֵית בַּעֲלָהּ שֹׁחֵט עָלֶיהָ בַּעֲלָהּ.
 וְשֹׁחֵט עָלֶיהָ אָבִיהָ תֹּאכֵל מִשָּׁל בַּעֲלָהּ הֵלֵכָה
 רָגַל רֹאשׁוֹן לַעֲשׂוֹת בְּבֵית אָבִיהָ שֹׁחֵט עָלֶיהָ אָבִיהָ וְשֹׁחֵט
 עָלֶיהָ בַּעֲלָהּ תֹּאכֵל בְּמָקוֹם שֶׁהִיא רוֹצָה יְתוֹם שֶׁשֹּׁחֲטוּ
 עָלָיו אֶפְסוֹטְרוֹפּוֹסִין יֹאכֵל בְּמָקוֹם שֶׁהוּא רוֹצָה עֶבֶד שֶׁל
 שְׁנֵי שׁוֹתְפִין לֹא יֹאכֵל מִשָּׁל שְׁנֵיהֶן מִי שֶׁחָצִיו עֶבֶד וְחָצִיו
 בֶּן חוֹרִין לֹא יֹאכֵל מִשָּׁל רַבּוֹ:

בִּהָאֹמֵר לְעַבְדּוֹ צֵא וְשַׁחוּט עָלַי אֵת הַפֶּסַח שֹׁחֵט
 גָּדִי יֹאכֵל שֹׁחֵט טֹלָה יֹאכֵל שֹׁחֵט גָּדִי וְטֹלָה יֹאכֵל מִן
 הָרֹאשׁוֹן שִׁכַּח מָה אָמַר לוֹ רַבּוֹ בִּיצֵד יַעֲשֶׂה יִשְׁחוּט טֹלָה
 וְגָדִי וַיֹּאמֶר אִם גָּדִי אָמַר לִי רַבִּי שְׁלוֹ וְגָדִי שְׁלוֹ וְטֹלָה שְׁלִי וְאִם
 טֹלָה אָמַר לִי רַבִּי טֹלָה שְׁלוֹ וְגָדִי שְׁלִי שִׁכַּח רַבּוֹ מָה אָמַר
 לוֹ שְׁנֵיהֶם יֵצְאוּ לְבֵית הַשְּׂרִיפָה וּפְטוּרִין מִלַּעֲשׂוֹת פֶּסַח
 שְׁנֵי:

גִּהָאֹמֵר לְבָנָיו הֲרִינִי שׁוֹחֵט אֵת הַפֶּסַח עַל מִי שִׁיעֲלָה
 מִכֶּם רֹאשׁוֹן לִירוּשָׁלַיִם כִּיּוֹן שֶׁהַכִּנִּיס הָאֶחָד רֹאשׁוֹ וְרַבּוֹ
 זָכָה בְּחֶלְקוֹ וּמִזְכָּה אֵת אָחִיו עִמּוֹ לְעוֹלָם נִמְנִין עָלָיו עַד
 שֶׁיֵּהָא בּוֹ כְּזֵית לְכָל אֶחָד וְאֶחָד נִמְנִין וּמוֹשְׁכִין אֵת יְדֵיהֶן
 מִמֶּנּוּ עַד שִׁשְׁחוּט רַבִּי שִׁמְעוֹן אֹמֵר עַד שִׁזְרוֹק עָלָיו
 אֵת הָדָם:

ד' הממנה עמו אחרים בחלקו. רשאיין בני חבורה לתן לו את שלו. והוא אוכל משלו. והן אוכלים משלהן:

ה' זב שראה שתי ראיות. שוחטין עליו בשביעי. ראה שלש. שוחטין עליו בשמיני שלו. שומרת יום כנגד יום. שוחטין עליה בשני שלה. ראתה שני ימים. שוחטין עליה בשלישי. והזבה שוחטין עליה בשמיני:

י' האונן והמפקח את הגל. וכן מי שהבטיחוהו להוציאו מבית האסורים. והחולה. והזקן שהן יכולים לאכול בזית. שוחטין עליהן. על כלן אין שוחטין עליהן בפני עצמן. שמא יביאו את הפסח לידי פסול. לפיכך אם אירע בהן פסול. פטורים מלעשות פסח שני. חוץ מן המפקח בגל. שהוא טמא מתחלתו:

יא' אין שוחטין את הפסח על היחיד. דברי רבי יהודה. ורבי יוסי מתיר. אפילו חבורה של מאה. שהן יכולים לאכול בזית. אין שוחטין עליהן. ואין עושין חבורת נשים ועבדים וקטנים:

יב' אונן טובל ואוכל את פסחו לערב. אבל לא בקדשים. השומע על מתו. והמלקט לו עצמות. טובל ואוכל בקדשים. גר שנתגיר בערב פסח. בית שמאי אומרים טובל ואוכל את פסחו לערב. ובית הלל אומרים הפורש מן הערלה כפורש מן הקבר:

פרק ט

מי שהיה טמא או בדרך רחוקה ולא עשה את הראשון.
יעשה את השני שגג או נאנס ולא עשה את
הראשון יעשה את השני אם כן למה נאמר טמא או
שהיה בדרך רחוקה שאלו פטורין מהכרת ואלו חייבים
בהכרת:

^ב איזו היא דרך רחוקה מן המודיעים ולחוג וכמדתה
לכל רוח דברי רבי עקיבא רבי אליעזר אומר מאסקופת
העזרה ולחוג אומר רבי יוסי לפיכך נקוד על ה' לומר לא
מפני שרחוקה ודאי אלא מאסקופת העזרה ולחוג:

^ג מה בין פסח ראשון לשני הראשון אסור בבל יראה ובל
ימצא והשני מצה וחמץ עמו בבית הראשון טעון הלל
באכילתו והשני אינו טעון הלל באכילתו זה וזה טעונין
הלל בעשייתו ונאכלין צלי על מצות ומרורים ודוחין את
השבת:

^ד הפסח שבא בטמאה לא יאכלו ממנו זבין וזבות נדות
ויולדות ואם אכלו פטורים מהכרת רבי אליעזר פוטר
אף על ביאת מקדש:

^ה מה בין פסח מצרים לפסח דורות פסח מצרים מקחו
מבעשור וטעון הזאה באגדת אזוב על המשקוף ועל

שְׁתֵּי הַמְּזוּזוֹת · וְנֶאֱכָל בַּחֲפִזּוֹן בְּלִילָה אַחַת · וּפֶסַח דְּוֵרוֹת
נוֹהֵג כָּל שַׁבָּעָה:

י אָמַר רַבִּי יְהוֹשֻעַ שְׁמַעְתִּי שְׁתַּמּוּרַת הַפֶּסַח קָרִיבָה ·
וּתְמּוּרַת הַפֶּסַח אֵינָה קָרִיבָה וְאֵין לִי לִפְרֹשׁ · אָמַר רַבִּי
עֲקִיבָא אֲנִי אֶפְרֹשׁ · הַפֶּסַח שֶׁנִּמְצָא קוֹדֵם שְׁחִיטַת הַפֶּסַח ·
יֵרָעָה עַד שִׁסְתָּאב · וַיִּמָּכֵר · וַיִּקַּח בְּדָמָיו שְׁלָמִים · וְכֵן
תְּמּוּרָתוֹ · אַחֲרֵי שְׁחִיטַת הַפֶּסַח קָרֵב שְׁלָמִים · וְכֵן תְּמּוּרָתוֹ:

י הַמִּפְרִישׁ נִקְבָּה לְפֶסַח · אוֹ זָכָר בֶּן שְׁתֵּי שָׁנִים יֵרָעָה עַד
שִׁסְתָּאב · וַיִּמָּכֵר וַיִּפְלוּ דָמָיו לְנִדְבָה · הַמִּפְרִישׁ פֶּסַחוֹ וּמֵת ·
לֹא יִבְיָאֲנוּ בָנוּ אַחֲרָיו לְשֵׁם פֶּסַח · אֲלֵא לְשֵׁם שְׁלָמִים:

י"ה הַפֶּסַח שֶׁנִּתְעַרַב בַּזְבָּחִים · כֵּלֶן יֵרָעוּ עַד שִׁסְתָּאב ·
וַיִּמָּכְרוּ · וַיָּבִיאוּ בְּדָמֵי הַיָּפָה שְׁבָהֶן מִמֵּין זֶה · וּבְדָמֵי הַיָּפָה
שְׁבָהֶן מִמֵּין זֶה · וַיִּפְסִיד הַמוֹתֵר מִבֵּיתוֹ · נִתְעַרַב בְּבִכּוּרוֹת ·
רַבִּי שְׁמַעוֹן אוֹמֵר אִם חֲבוּרַת כֹּהֲנִים יֹאכְלוּ:

ט חֲבוּרָה שֶׁאֲבָדָה פֶּסַחָהּ וְאָמְרָה לְאַחַד · צֵא וּבִקֵּשׁ
וּשְׁחוּט עָלֵינוּ · וְהִלֵּךְ וּמָצָא וּשְׁחַט · וְהֵם לִקְחוּ וּשְׁחֲטוּ ·
אִם שָׁלוּ נִשְׁחַט רֹאשׁוֹן הוּא אוֹכֵל מִשְׁלוֹ · וְהֵם אוֹכְלִים
עִמּוֹ מִשְׁלוֹ · וְאִם שָׁלְהֵן נִשְׁחַט רֹאשׁוֹן הֵם אוֹכְלִין מִשְׁלֵהֶן ·
וְהוּא אוֹכֵל מִשְׁלוֹ · וְאִם אֵין יָדוּעַ אִיזָה מֵהֶם נִשְׁחַט
רֹאשׁוֹן · אוֹ שֶׁשְׁחֲטוּ שְׁנֵיהֶם כְּאַחַד · הוּא אוֹכֵל מִשְׁלוֹ · וְהֵם
אֵינָם אוֹכְלִים עִמּוֹ · וְשָׁלְהֵן יֵצֵא לְבֵית הַשְּׂרִיפָה · וּפְטוּרִין
מִלַּעֲשׂוֹת פֶּסַח שְׁנֵי · אָמַר לֵהֶן אִם אַחֲרָתִי צֵאוּ וּשְׁחֲטוּ

עָלֵי הַלֵּךְ וּמִצָּא וְשַׁחַט וְהֵן לִקְחוּ וְשַׁחֲטוּ. אִם שָׁלְהֵן
נִשְׁחַט רֹאשׁוֹן. הֵם אוֹכְלִין מִשְׁלָהֵן. וְהוּא אוֹכֵל עִמָּהֶן. וְאִם
שָׁלוּ נִשְׁחַט רֹאשׁוֹן. הוּא אוֹכֵל מִשְׁלוֹ. וְהֵן אוֹכְלִין מִשְׁלָהֵן.
וְאִם אֵין יָדוּעַ אֵיזָה מֵהֶם נִשְׁחַט רֹאשׁוֹן. אוֹ שֶׁשַּׁחֲטוּ
שְׁנֵיהֶם כְּאַחֵד. הֵן אוֹכְלִין מִשְׁלָהֵן. וְהוּא אֵינוֹ אוֹכֵל עִמָּהֶן.
וְשָׁלוּ יֵצֵא לְבֵית הַשְּׂרֵפָה. וּפְטוֹר מִלַּעֲשׂוֹת פֶּסַח שְׁנֵי. אָמַר
לָהֶן וְאָמְרוּ לוֹ. אוֹכְלִים בָּלֵם מִן הָרֹאשׁוֹן. וְאִם אֵין יָדוּעַ
אֵיזָה מֵהֶם נִשְׁחַט רֹאשׁוֹן. שְׁנֵיהֶן יוֹצְאִין לְבֵית הַשְּׂרֵפָה.
לֹא אָמַר לָהֶן. וְלֹא אָמְרוּ לוֹ. אֵינָן אַחֲרָאִין זֶה לָזֶה:

שְׁתֵּי חֲבוּרוֹת שֶׁנִּתְעַרְבוּ פֶּסְחֵיהֶן. אֵלּוּ מוֹשְׁכִין לָהֶן אַחֵד.
וְאֵלּוּ מוֹשְׁכִין לָהֶן אַחֵד. אַחֵד מֵאֵלּוּ בָּא לוֹ אֶצֶל אֵלּוּ. וְאַחֵד
מֵאֵלּוּ בָּא לוֹ אֶצֶל אֵלּוּ. וְכֵךְ הֵם אוֹמְרִים. אִם שָׁלְנוּ הוּא
הַפֶּסַח הַזֶּה. יְדִיד מְשׁוּכּוֹת מִשְׁלָךְ. וְנִמְנִית עַל שָׁלְנוּ. וְאִם
שָׁלָךְ הוּא הַפֶּסַח הַזֶּה. יְדִינוּ מְשׁוּכּוֹת מִשְׁלְנוּ וְנִמְנִינוּ עַל
שָׁלָךְ. וְכֵן חֲמֵשׁ חֲבוּרוֹת שֶׁל חֲמֵשֶׁה חֲמֵשֶׁה וְשֶׁל עֶשְׂרֶה
עֶשְׂרֶה. מוֹשְׁכִין לָהֶן אַחֵד מִכָּל חֲבוּרָה וְחֲבוּרָה. וְכֵן הֵם
אוֹמְרִים:

שְׁנַיִם שֶׁנִּתְעַרְבוּ פֶּסְחֵיהֶם. זֶה מוֹשֵׁךְ לוֹ אַחֵד. וְזֶה מוֹשֵׁךְ
לוֹ אַחֵד. זֶה מִמֶּנָּה עִמּוֹ אַחֵד מִן הַשּׁוֹק וְזֶה מִמֶּנָּה עִמּוֹ
אַחֵד מִן הַשּׁוֹק. זֶה בָּא אֶצֶל זֶה. וְזֶה בָּא אֶצֶל זֶה. וְכֵךְ
הֵם אוֹמְרִים. אִם שְׁלִי הוּא פֶּסַח זֶה. יְדִיד מְשׁוּכּוֹת מִשְׁלָךְ
וְנִמְנִית עַל שְׁלִי. וְאִם שָׁלָךְ הוּא פֶּסַח זֶה. יְדִי מְשׁוּכּוֹת
מִשְׁלִי וְנִמְנִיתִי עַל שָׁלָךְ:

פרק י

עֲרֵבִי פֶסְחִים סְמוּד לְמִנְחָה. לֹא יֹאכֵל אָדָם עַד
שֶׁתַּחֲשֹׁד. וְאִפִּילוּ עָנִי שְׁבִי־שְׂרָאֵל לֹא יֹאכֵל עַד
שִׁיֶּסֶב. וְלֹא יִפְחֲתוּ לוֹ מֵאַרְבַּע כּוֹסוֹת שֶׁל יַיִן. וְאִפִּילוּ מִן
הַתִּמְחוּי:

ב' מִזְגוּ לוֹ כּוֹס רֵאשׁוֹן. בֵּית שְׁמַאי אוֹמְרִים מְבַרֵּךְ עַל הַיּוֹם.
וְאַחֵר כֶּךָ מְבַרֵּךְ עַל הַיַּיִן. וּבֵית הַלֵּל אוֹמְרִים מְבַרֵּךְ עַל
הַיַּיִן. וְאַחֵר כֶּךָ מְבַרֵּךְ עַל הַיּוֹם:

ג' הֵבִיאוּ לִפְנֵיוּ מִטְבֵּל בַּחֲזָרָת עַד שֶׁמִּגִּיעַ לְפִרְפֹּרֶת הַפֶּת.
הֵבִיאוּ לִפְנֵי מִצָּה וַחֲזָרָת וַחֲרוֹסֶת וּשְׁנֵי תַבְשִׁילִין. אֵף עַל
פִּי שְׁאִין חֲרוֹסֶת מִצָּה. רַבִּי אֱלִיעֶזֶר בֶּר צְדוֹק אוֹמֵר מִצָּה.
וּבִמְקוֹדֶשׁ הָיוּ מְבִיאִים לִפְנֵיוּ גּוֹפּוֹ שֶׁל פֶּסַח:

ד' מִזְגוּ לוֹ כּוֹס שְׁנִי. וְכֹאֵן הֵבֵן שׁוֹאֵל אָבִיו. וְאִם אֵין דַּעַת
בִּבֶן אָבִיו מִלְמָדוֹ. מָה נִשְׁתַּנָּה הַלֵּילָה הַזֶּה מִכָּל הַלֵּילוֹת.
שֶׁבָּכֵל הַלֵּילוֹת אָנוּ אוֹכְלִין חֶמֶץ וּמִצָּה. הַלֵּילָה הַזֶּה כָּלוּ
מִצָּה. שֶׁבָּכֵל הַלֵּילוֹת אָנוּ אוֹכְלִין שְׂאֵר יִרְקוֹת. הַלֵּילָה
הַזֶּה מְרוֹר. שֶׁבָּכֵל הַלֵּילוֹת אָנוּ אוֹכְלִין בֶּשֶׂר צָלִי שְׁלֹק
וּמִבְשָׁל. הַלֵּילָה הַזֶּה כָּלוּ צָלִי. שֶׁבָּכֵל הַלֵּילוֹת אָנוּ מְטַבִּילִין
פֶּעַם אַחַת. הַלֵּילָה הַזֶּה שְׁתֵּי פְעָמִים. וְלִפִּי דַעַתוֹ שֶׁל בֶּן.
אָבִיו מִלְמָדוֹ. מִתְחִיל בְּגִנוֹת וּמְסִים בְּשֶׁבַח. וְדוֹרֵשׁ מֵאַרְמֵי
אוֹבֵד אָבִי. עַד שִׁיגְמוֹר כָּל הַפְּרָשָׁה כְּלָה:

ה רבן גמליאל היה אומר כל שלא אמר שלשה דברים אלו בפסח לא יצא ידי חובתו ואלו הן פסח מצה ומרור פסח על שום שפסח המקום על בתי אבותינו במצרים מצה על שום שנגאלו אבותינו ממצרים מרור על שום שמררו המצרים את חיי אבותינו במצרים בכל דוד ודוד חייב אדם לראות את עצמו כאלו הוא יצא ממצרים שנאמר והגדת לבנך ביום ההוא לאמר בעבור זה עשה יי לי בצאתי ממצרים לפיכך אנחנו חייבין להודות להלל לשבח לפאר לרומם להדר לברך לעלה ולקלס למי שעשה לאבותינו ולנו את כל הנסים האלו הוציאנו מעבדות לחרות מיגון לשמחה ומשעבוד לגאולה ונאמר לפניו הללויה:

י עד היכן הוא אומר בית שמאי אומרים עד אם הבנים שמחה ובית הלל אומרים עד חלמיש למעינו מים וחותרם בגאולה רבי טרפון אומר אשר גאלנו וגאל את אבותינו ממצרים ואינו חותרם רבי עקיבא אומר כן יי אלהינו ואלהי אבותינו יגיענו למועדים ולרגלים אחרים הבאים לקראתנו לשלום שמחים בבגין עירך וששים בעבודתך ונאכל שם מן הזבחים ומן הפסחים וכולי עד ברוך אתה יי גאל ישראל:

י מזגנו לו כוס שלישי מברך על מזונו רביעי גומר עליו את ההלל ואומר עליו ברכת השיר בין הכוסות הללו אם רוצה לשותות ישתה בין שלישי לרביעי לא ישתה:

ח אין מפטירין אחר הפסח אפיקמן יישנו מקצתן יאכלו.
כלן לא יאכלו רבי יוסי אומר נתנמןמו יאכלו נרדמו.
לא יאכלו:

ט הפסח אחר חצות מטמא את הידים הפגול והנותר
מטמאין את הידים ברך ברבת הפסח פטר את של
זבח ברך את של זבח לא פטר את של פסח דברי
רבי ישמעאל רבי עקיבא אומר לא זו פוטרת זו ולא
זו פוטרת זו: סליק

מסכת חגיגה

מסכת יום טוב

פרק א

ביצה שְׁנוּלָדָה בְּיוֹם טוֹב: בֵּית שְׁמַאי אוֹמְרִים תֹּאכֵל.
וּבֵית הֵלֵל אוֹמְרִים לֹא תֹאכֵל. בֵּית שְׁמַאי אוֹמְרִים
שְׂאֹר בְּכִזִּית. וְחֻמֵּץ בְּכַבּוּתָּבֶת. וּבֵית הֵלֵל אוֹמְרִים זֶה וְזֶה
בְּכִזִּית:

^ב הַשּׁוֹחֵט חֵיהּ וְעוֹף בְּיוֹם טוֹב. בֵּית שְׁמַאי אוֹמְרִים יַחְפוֹר
בְּדָקָר וַיִּכְסֶּה. וּבֵית הֵלֵל אוֹמְרִים לֹא יִשְׁחוּט אֶלָּא אִם כֵּן
הָיָה לוֹ עֶפֶר מוּכָן מִבְּעוֹד יוֹם. וּמוֹדִים שְׁאֵם שְׁחַט שְׂיַחְפוֹר
בְּדָקָר וַיִּכְסֶּה. שְׂאֶפֶר כִּירָה מוּכָן הוּא:

^ג בֵּית שְׁמַאי אוֹמְרִים אֵין מוֹלִיכִין אֶת הַסֵּלֶם מִשּׁוּבָּךְ
לְשּׁוּבָּךְ. אָבֵל מִטְּהוּ מִחֲלוּן לְחֲלוּן. וּבֵית הֵלֵל מִתִּירִין. בֵּית
שְׁמַאי אוֹמְרִים לֹא יִטּוֹל אֶלָּא אִם כֵּן נִעְנַע מִבְּעוֹד יוֹם.
וּבֵית הֵלֵל אוֹמְרִים עוֹמֵד וְאוֹמֵר. זֶה וְזֶה אֲנִי נוֹטֵל:

^ד זְמַן שְׁחוּרִים וּמִצָּא לְבָנִים. לְבָנִים וּמִצָּא שְׁחוּרִים. שְׁנִים
וּמִצָּא שְׁלֹשָׁה. אֲסוּרִין. שְׁלֹשָׁה וּמִצָּא שְׁנִים. מוֹתָרִים.
בְּתוֹךְ הַקֶּן וּמִצָּא לִפְנֵי הַקֶּן. אֲסוּרִים. וְאִם אֵין שֵׁם אֶלָּא
הֵם. הָרִי אֵלּוּ מוֹתָרִים:

^ה בֵּית שְׁמַאי אוֹמְרִים אֵין מְסַלְקִין אֶת הַתְּרִיסִין בְּיוֹם טוֹב.
וּבֵית הֵלֵל מִתִּירִין אֵף לְהַחְזִיר. בֵּית שְׁמַאי אוֹמְרִים אֵין
נוֹטְלִין אֶת הָעֲלִי לְקַצֵּב עָלָיו בְּשֶׁר וּבֵית הֵלֵל מִתִּירִין. בֵּית

שְׁמַאי אוֹמְרִים אֵין נוֹתְנִין אֶת הָעוֹר לִפְנֵי הַדֶּרֶסֶן. וְלֹא יִגְבִּיהֶנוּ אֲלָא אִם כֵּן יֵשׁ עִמּוֹ כְּזִית בְּשָׂר. וּבֵית הֵלֵל מְתִירִין. בֵּית שְׁמַאי אוֹמְרִים אֵין מוֹצִיאִין לֹא אֶת הַקֶּטֶן. וְלֹא אֶת הַלּוֹלֵב. וְלֹא אֶת סֵפֶר תּוֹרָה לְרִשּׁוֹת הָרַבִּים. וּבֵית הֵלֵל מְתִירִין:

י בֵּית שְׁמַאי אוֹמְרִים אֵין מוֹלִיכִין חֵלָה וּמִתְּנוֹת לִכְהֵן בְּיוֹם טוֹב. בֵּין שֶׁהוֹרְמוּ מֵאֶמֶשׁ. בֵּין שֶׁהוֹרְמוּ מֵהַיּוֹם. וּבֵית הֵלֵל מְתִירִין. אָמְרוּ לָהֶם בֵּית שְׁמַאי גִּזְרָה שְׂוֵה. חֵלָה וּמִתְּנוֹת. מִתְּנָה לִכְהֵן. וּתְרוּמָה מִתְּנָה לִכְהֵן. כָּשֶׁם שֶׁאֵין מוֹלִיכִין אֶת הַתְּרוּמָה. כֵּךְ אֵין מוֹלִיכִין אֶת הַמִּתְּנוֹת. אָמְרוּ לָהֶם בֵּית הֵלֵל. לֹא. אִם אֲמַרְתֶּם בַּתְּרוּמָה שֶׁאֵינוּ זָכָאִי בַּהֲרַמְתָּהּ. תֹּאמְרוּ בַּמִּתְּנוֹת שֶׁזָּכָאִי בַּהֲרַמְתֶּן:

י בֵּית שְׁמַאי אוֹמְרִים. תְּבַלִּין גְּדוּכִין בְּמִדּוּךְ שֶׁל עֵץ. וְהַמֶּלֶח בַּפֶּךָ וּבְעֵץ הַפְּרוֹר. וּבֵית הֵלֵל אוֹמְרִים. תְּבַלִּין גְּדוּכִין כְּדֶרֶכְךָן בְּמִדּוּךְ שֶׁל אָבֶן וְהַמֶּלֶח בְּמִדּוּךְ שֶׁל עֵץ:

י"ה הַבּוֹרֵר קִטְנִית בְּיוֹם טוֹב. בֵּית שְׁמַאי אוֹמְרִים בּוֹרֵר אֶכֶל וְאֶכֶל. וּבֵית הֵלֵל אוֹמְרִים בּוֹרֵר כְּדֶרֶכְךָ בְּחִיקוֹ. בְּקִנּוֹן וּבִתְמַחוּי. אֶבֶל לֹא בְּטַבָּלָא. וְלֹא בְּנִפְהָ. וְלֹא בְּכִבְרָה. רַבֵּן גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר אֵף מִדִּיחַ וְשׁוֹלָה:

ט בֵּית שְׁמַאי אוֹמְרִים אֵין מְשַׁלְּחִין בְּיוֹם טוֹב אֲלָא מְנוֹת. וּבֵית הֵלֵל אוֹמְרִים מְשַׁלְּחִין בְּהֵמָה חַיָּה וְעוֹף בֵּין חַיִּין בֵּין

שְׁחוּטִין מְשַׁלְחִין יִינוֹת שְׁמָנִים וְסֻלְתוֹת וְקִטְנִיּוֹת אָבֵל לֹא
תְּבוֹאָה וְרַבִּי שְׁמַעוֹן מְתִיר בְּתֵבוֹאָה:

י' מְשַׁלְחִין כָּלִים בֵּין תְּפוּרִין בֵּין שְׂאִינָן תְּפוּרִין וְאִף עַל
פִּי שֵׁשׁ בָּהֶן כָּלָאִים וְהֵן לְצוּרֶךְ הַמוֹעֵד אָבֵל לֹא סִגְדֵל
הַמִּסְמָר וְלֹא מִנְעֵל שְׂאִינֵנו תְּפוּרִי רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר אִף
לֹא מִנְעֵל לְבָן מִפְּנֵי שְׁצָרִיד אוֹמֵן זֶה הַכָּלָל כָּל שְׁנֵאוֹתֵינוּ
בו בְּיוֹם טוֹב מְשַׁלְחִין אוֹתוֹ:

פרק ב

יוֹם טוֹב שֶׁחָל לַהֲיוֹת עֶרֶב שַׁבָּת לֹא יִבָּשֶׁל אָדָם בְּתַחֲלָה
מִיּוֹם טוֹב לְשַׁבָּת אָבֵל מִבָּשֶׁל הוּא לְיוֹם טוֹב וְאִם
הוֹתִיר הוֹתִיר לְשַׁבָּת וְעוֹשֶׂה תַבְּשִׁיל מֵעֶרֶב יוֹם טוֹב
וְסוּמָךְ עָלָיו לְשַׁבָּת בֵּית שְׁמָאִי אוֹמְרִים שְׁנֵי תַבְּשִׁילִין
וּבֵית הַלֵּל אוֹמְרִים תַבְּשִׁיל אֶחָד וְשׁוּין בְּדָג וּבִיצָה שְׁעָלָיו
שֶׁהֵן שְׁנֵי תַבְּשִׁילִין אֶכְלוּ אוֹ שְׁנַאֲבָד לֹא יִבָּשֶׁל עָלָיו
בְּתַחֲלָה וְאִם שִׁיר מִמֶּנּוּ כָּל שֶׁהוּא סוּמָךְ עָלָיו לְשַׁבָּת:

ב' חָל לַהֲיוֹת אַחֵר שַׁבָּת בֵּית שְׁמָאִי אוֹמְרִים מִטְבִּילִין אֶת
הַכֹּל מִלִּפְנֵי שַׁבָּת וּבֵית הַלֵּל אוֹמְרִים כָּלִים מִלִּפְנֵי הַשַּׁבָּת
וְאָדָם בְּשַׁבָּת:

ג' וְשׁוּין שְׁמִשְׁקִין אֶת הַמֵּים בְּכָלִי אֶבֶן לְטַהֲרָן אָבֵל לֹא
מִטְבִּילִין וּמִטְבִּילִין מִגֵּב לְגֵב וּמִחֲבוּרָה לְחֲבוּרָה:

ד בית שמאי אומרים מביאין שלמים ואין סומכין עליהם.
אבל לא עולות ובית הלל אומרים מביאין שלמים ועולות
וסומכין עליהן:

ה בית שמאי אומרים לא יחס אדם חמין לרגליו אלא אם
כן ראויין לשתייה ובית הלל מתירין עושה אדם מדורה
ומתחמם כנגדה:

ו שלשה דברים רבן גמליאל מחמיר בדברי בית שמאי.
אין טומנין את החמין מיום טוב לשבת ואין זוקפין את
המנוחה ביום טוב ואין אופין פתין גריצין אלא רקיקין.
אמר רבן גמליאל מימיהן של בית אבא לא היו אופין
פתין גריצין אלא רקיקין אמרו לו מה נעשה לבית אביך
שהיו מחמירין על עצמן ומקילין לכל ישראל להיות אופין
פתין גריצין וחורין:

ז אף הוא אמר שלשה דברים להקל מכבדים בין
המטות ומניחין את המגמר ביום טוב ועושין גדי מקלס
בלילי פסחים וחכמים אוסרין:

ח שלשה דברים רבי אלעזר בן עזריה מתיר וחכמים
אוסרין פרתו יוצאה ברצועה שבין קרניה ומקרדין את
הבהמה ביום טוב ושוחקין את הפלפלין ברחים שלהם.
רבי יהודה אומר אין מקרדין את הבהמה ביום טוב
מפני שעושה חבורה אבל מקרצפין וחכמים אומרים
אין מקרדין אף לא מקרצפין:

ט הַרְחִים שֶׁל פִּלְפִּלִין טִמְאָה מְשֻׁם שְׁלֹשָׁה כֵּלִים מְשֻׁם
כָּלִי קְבוּל וּמְשֻׁם כָּלִי מִתְכַּת וּמְשֻׁם כָּלִי כְּבֵרָה:

י הַעֲגֵלָה שֶׁל קָטָן טִמְאָה מִדֶּרֶס וְנִטְלָת בְּשִׁבְתָּ וְאִינָה
נִגְרָרֶת אֶלָּא עַל גְּבִי כֵּלִים רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר כָּל הַכֵּלִים
אֵין נִגְרָרִים חוּץ מִן הַעֲגֵלָה מִפְּנֵי שֶׁהִיא כּוֹבֶשֶׁת:

פרק ג

אֵין צָדִין דָּגִים מִן הַבִּיבְרִים בְּיוֹם טוֹב וְאֵין נוֹתֵנִין לַפְּגִיָּהִם
מְזֻנּוֹת אֲבָל צָדִין חִיָּה וְעוֹף מִן הַבִּיבְרִין וְנוֹתֵנִים
לַפְּגִיָּהִם מְזֻנּוֹת רַבֵּן שְׁמַעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר לֹא כָּל
הַבִּיבְרִין שְׁוִין זֶה הַכֵּלָל כָּל הַמַּחְסֵר צִידָה אָסוּר וְשְׂאִינוֹ
מַחְסֵר צִידָה מוֹתֵר:

ב מְצוּדוֹת חִיָּה וְעוֹף וְדָגִים שֶׁעָשְׂאָן מִעֶרֶב יוֹם טוֹב לֹא
יִטּוֹל מֵהֶן בְּיוֹם טוֹב אֶלָּא אִם כֵּן יוֹדֵעַ שֶׁנִּצְדּוּ מִעֶרֶב יוֹם
טוֹב וּמַעֲשֵׂה בְּגוֹי אֶחָד שֶׁהֵבִיא דָּגִים לְרַבֵּן גַּמְלִיאֵל וְאָמַר
מוֹתֵרִין הֵן אֶלָּא שֶׁאֵין רְצוֹנִי לְקַבֵּל הֵימָנוּ:

ג בַּהֲמָה מְסֻכָּת לֹא יִשְׁחוּט אֶלָּא אִם כֵּן יֵשׁ שָׁהוּת בְּיוֹם
לֶאֱכֹל מִמֶּנּוּ כִּזְית צִלִּי רַבִּי עֲקִיבָא אוֹמֵר אֶפִּילוּ כִּזְית
חִי מִבֵּית טְבִיחָתָהּ שְׁחָטָהּ בְּשָׂדֶה לֹא יִבְאָנָה בַּמּוֹט
וּבַמּוֹטָה אֲבָל מִבֵּית בִּידוֹ אֲבָרִים אֲבָרִים:

מסכת מועד קטן

מסכת ראש השנה

מסכת יומא

פרק א

שִׁבְעַת יָמִים קוֹדֵם יוֹם הַכַּפּוּרִים. מִפְּרִישִׁין כֹּהֵן גָּדוֹל
מֵבִיתוֹ לְלִשְׁכַּת פְּלִהְדִּין. וּמִתְקִינִין לוֹ כֹּהֵן אַחֵר
תַּחְתָּיו. שָׁמָּה יֵאָרֵעַ בּוֹ פֶּסוּל. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר אִף אִשָּׁה
אַחֲרֵת מִתְקִינִין לוֹ. שָׁמָּה תָּמוּת אִשְׁתּוֹ. שֶׁנֶּאֱמַר וּכְפַר
בְּעָדוֹ וּבְעַד בֵּיתוֹ. בֵּיתוֹ זֶה אִשְׁתּוֹ. אָמְרוּ לוֹ אִם כֵּן אֵין
לְדַבֵּר סוּף:

ב כָּל שִׁבְעַת הַיָּמִים הוּא זוֹרֵק אֶת הַדָּם. וּמִקְטִיר אֶת
הַקְּטֹרֶת. וּמְטִיב אֶת הַנְּרוֹת. וּמִקְרִיב אֶת הָרֶגֶל. וְשֹׁאֵר
כָּל הַיָּמִים אִם רָצָה לְהַקְרִיב. מִקְרִיב. שֶׁכֹּהֵן גָּדוֹל מִקְרִיב
חֶלֶק בְּרֹאשׁ וְנוֹטֵל חֶלֶק בְּרֹאשׁ:

ג מִסְּרוּ לוֹ זִמְנִים מְזֻקְנֵי בֵּית דִּין. וְקוֹרִין לְפָנָיו בְּסֻדֵּר
הַיּוֹם. וְאוֹמְרִים לוֹ אִישִׁי כֹּהֵן גָּדוֹל. קְרָא אֶתָּה בְּפִיךָ
שָׁמָּה שְׂכַחְתָּ. אוֹ שָׁמָּה לֹא לָמַדְתָּ. עָרַב יוֹם הַכַּפּוּרִים
שְׁחָרִית. מַעֲמִידִין אוֹתוֹ בְּשַׁעַר הַמִּזְרָח. וּמַעֲבִירִין לְפָנָיו
פָּרִים וְאֵילִים וּכְבָּשִׁים. כְּדֵי שִׁיְהֶא מִכִּיר וְרָגֵל בַּעֲבוּדָה:

ד כָּל שִׁבְעַת הַיָּמִים לֹא הָיוּ מוֹנְעִין מִמֶּנּוּ מֵאֲכָל וּמִשְׁתֵּה.
עָרַב יוֹם הַכַּפּוּרִים עִם חֲשִׁיכָה. לֹא הָיוּ מְנִיחִים אוֹתוֹ
לֵאכֹל הַרְבֵּה. מִפְּנֵי שֶׁהַמֵּאֲכָל מֵבִיא אֶת הַשִּׁינָה:

ה' מְסֻרוֹהוּ זְקֵנֵי בֵּית דִּין לְזֻקְנֵי כְּהוֹנָהּ. וְהַעֲלוּהוּ לַעֲלִית
בֵּית אַבְטִינָס. וְהַשְׁבִּיעוּהוּ. וְנִפְטְרוּ וְהָלְכוּ לָהֶם וְאוֹמְרִים
לוֹ. אִישִׁי כֹהֵן גָּדוֹל אָנּוּ שְׁלוּחֵי בֵּית דִּין. וְאַתָּה שְׁלוּחֵינוּ
וְשְׁלִיחַ בֵּית דִּין. מִשְׁבִּיעֵינוּ אָנּוּ עָלֶיךָ בְּמִי שֶׁשָּׂכַן אֶת שְׁמוֹ
בְּבֵית הַזֶּה. שְׁלֹא תִשָּׁנֶה דְּבָר מִכֹּל מֵה שֶׁאֲמָרְנוּ לָךְ. הוּא
פּוֹרֵשׁ וּבּוֹכָה. וְהֵן פּוֹרְשִׁים וּבּוֹכִים:

י' אִם הִיא חֶכֶם דּוֹרֵשׁ. וְאִם לֹא. תִּלְמִידֵי חֲכָמִים דּוֹרְשִׁין
לְפָנָיו. אִם רָגִיל לִקְרוֹת קוֹרָא. וְאִם לֹא. קוֹרִין לְפָנָיו. וּבִמָּה
קוֹרִין לְפָנָיו. בְּאִיּוֹב וּבְעִזָּרָא. וּבְדַבְּרֵי הַיָּמִים. זְכָרֶיהָ בֶּן
קְבוּטָל אוֹמֵר פְּעָמִים הִרְבָּה קָרִיתִי לְפָנָיו בְּדִנְיָאֵל:

י' בִּקֵּשׁ לְהִתְנַמֵּן פְּרָחִי כְּהוֹנָה מִכֵּין לְפָנָיו בְּאַצְבַּע צָרָדָה.
וְאוֹמְרִים לוֹ. אִישִׁי כֹהֵן גָּדוֹל. עֲמוּד וְהִפָּג אַחַת עַל
הָרֹצֵפָה. וּמַעֲסִיקִין אוֹתוֹ. עַד שִׁיָּגִיעַ זְמַן הַשְׁחִיטָה:

ה' בְּכָל יוֹם תּוֹרְמִין אֶת הַמְּזִבֵּחַ. בְּקִרְיַת הַגָּבֶר. אוֹ
סְמוּדָּה לוֹ. בֵּין לְפָנָיו בֵּין לְאַחֲרָיו. וּבִיּוֹם הַכַּפּוֹרִים מַחֲצוֹת.
וּבִרְגָלִים מֵאֲשֻׁמּוֹת הָרֹאשׁוֹנָה. וְלֹא הֵיטֵה קִרְיַת הַגָּבֶר
מִגֵּעַת. עַד שֶׁהֵיטֵה עֲזָרָה מְלֵאָה מִיִּשְׂרָאֵל:

פרק ב

בְּרֵאשׁוֹנָה כָּל מִי שְׂרוּצָה לְתָרוּם אֶת הַמִּזְבֵּחַ תּוֹרֵם.
וּבְזֶמֶן שֶׁהָיוּ מְרַבִּין רָצִין וְעוֹלִין בְּכַבֵּשׁ וְכָל
הַקּוֹדֵם אֶת חֲבִירוֹ לְתוֹךְ אַרְבַּע אַמּוֹת זָכָה אִם הָיוּ שְׁנַיִם
שׁוּוֹין הַמְּמוֹנָה אוֹמֵר לָהֶן הַצְּבִיעוּ וְמָה הֵן מוֹצִיאִין אַחַת
או שְׁתֵּי. וְאִין מוֹצִיאִין הַגּוֹדֵל בַּמִּקְדָּשׁ:

ב מַעֲשֵׂה שֶׁהָיוּ שְׁנַיִם שׁוּיִם וְרָצִין וְעוֹלִין בְּכַבֵּשׁ וְדַחַף אֶחָד
מֵהֶן אֶת חֲבִירוֹ וְנָפַל וְנִשְׁבְּרָה רִגְלוֹ וְכִיוֵן שֶׁרָאוּ בֵּית דִּין
שֶׁבָּאִין לִידֵי סִפְנָה הִתְקִינוּ שֶׁלֹּא יִהְיוּ תוֹרְמִין אֶת הַמִּזְבֵּחַ
אֶלָּא בַּפִּסִּים אַרְבַּעַת פִּסִּסוֹת הָיוּ שָׁם וְזֶה פִּסֵּי הָרֵאשׁוֹן:

ג הַפִּסִּים הַשְּׁנַיִם מִי שׁוּחַט מִי זוֹרֵק מִי מִדְּשֵׁן מִזְבֵּחַ הַפְּנִימִי
וּמִי מִדְּשֵׁן אֶת הַמִּנְחָה וּמִי מַעֲלָה אֲבָרִים לְכַבֵּשׁ הָרֵאשׁ
וְהַרְגָּל וְשְׁתֵּי הַיָּדִים הַעֲקָץ וְהַרְגָּל הַחֲזָה וְהַגֶּרֶה וְשְׁתֵּי
הַדְּפָנוֹת וְהַקְּרָבִים וְהַסֵּלֶת וְהַחֲבָתִין וְהַיִּין שְׁלֹשָׁה עָשָׂר
כְּהֲנָנִים זֻכִּים בּוֹ אָמַר בֶּן עֲזַאי לִפְנֵי רַבִּי עֲקִיבָא מִשּׁוּם
רַבִּי יְהוֹשֻעַ דֶּרֶךְ הַלּוֹכוֹ הִיא קָרֵב:

ד הַפִּסִּים הַשְּׁלִישִׁי חֲדָשִׁים לְקִטְרֵת בּוֹאוֹ וְהַפִּסּוֹ וְהַרְבִּיעִי
חֲדָשִׁים עִם יְשָׁנִים מִי מַעֲלָה אֲבָרִים מִן הַכַּבֵּשׁ לַמִּזְבֵּחַ:

ה תָּמִיד קָרֵב בְּתַשְׁעָה בַּעֲשָׂרָה בְּאַחַד עָשָׂר בְּשָׁנִים
עָשָׂר לֹא פָחוֹת וְלֹא יוֹתֵר כִּי־צִד עֲצָמוֹ בְּתַשְׁעָה בְּחָג
בְּיָד אֶחָד צְלוּחִית שֶׁל מִים הָרִי כָּאֵן עָשָׂרָה בֵּין הָאַרְבָּעִים

בְּאַחַד עֶשֶׂר. הוּא עֲצֻמוֹ בְּתַשְׁעָה. וּשְׁנַיִם בְּיָדָם שְׁנֵי גִזְרֵי
עֲצִים. בְּשֶׁבֶת בְּאַחַד עֶשֶׂר. הוּא עֲצֻמוֹ בְּתַשְׁעָה. וּשְׁנַיִם
בְּיָדָם שְׁנֵי בְּזִכֵּי לְבוֹנָה שֶׁל לֶחֶם הַפָּנִים. וּבְשֶׁבֶת שְׁבִתוֹךְ
הַחֹג בִּיד אֶחָד צְלוּחִית שֶׁל מִים:

י אֵיל קָרֵב בְּאַחַד עֶשֶׂר. הַבָּשָׂר בַּחֲמִשָּׁה. הַקָּרָבִים וְהַסֵּלֶת
וְהַיִּין. בְּשְׁנַיִם שְׁנַיִם:

י פֶּר קָרֵב בְּעֶשְׂרִים וְאַרְבָּעָה. הָרֹאשׁ וְהָרֶגֶל. הָרֹאשׁ
בְּאַחַד. וְהָרֶגֶל בְּשְׁנַיִם. הָעֵקֶץ וְהָרֶגֶל. הָעֵקֶץ בְּשְׁנַיִם. וְהָרֶגֶל
בְּשְׁנַיִם. הַחֲזָה וְהַגֶּרָה. הַחֲזָה בְּאַחַד. וְהַגֶּרָה בְּשִׁלְשָׁה. שְׁתֵּי
יָדַיִם בְּשְׁנַיִם. וּשְׁתֵּי דַפְנוֹת בְּשְׁנַיִם. הַקָּרָבִים וְהַסֵּלֶת וְהַיִּין.
בְּשִׁלְשָׁה שְׁלֹשָׁה. בְּמָה דְּבָרִים אֲמוּרִים בְּקָרְבָּנוֹת צָבוּר.
אֲבָל בְּקָרְבָּנוֹת הַיָּחִיד. אִם רָצָה לְהַקְרִיב מִקְרִיב. הַפְּשִׁיטָן
וְנִתְּנוֹחֵן שֶׁל אֵלּוּ וְאֵלּוּ שְׁוִין:

פרק ג

אָמַר לָהֶם הַמְּמוֹנָה. צֵאוּ וּרְאוּ אִם הִגִּיעַ זְמַן הַשְׁחִיטָה.
אִם הִגִּיעַ. הָרֹאֶה אֹמֵר בִּרְקָאִי. מִתְּתִיא בֶּן
שְׁמוּאֵל אֹמֵר הָאִיר פָּנֵי כָל הַמְּזֻרָח עַד שֶׁבִּחְבְּרוֹן. וְהוּא
אֹמֵר הֵן:

ב וְלָמָּה הֶעֱרַכּוּ לְכַךְ. שֶׁפַּעַם אַחַת עָלָה מֵאוֹר הַלְּבָנָה. וְדָמוֹ
שֶׁהָאִיר הַמְּזֻרָח. וְשִׁחְטוּ אֶת הַתָּמִיד. וְהוֹצִיאֻהוּ לְבֵית
הַשְּׂרָפָה. הוֹרִידוּ כֵהֵן גָּדוֹל לְבֵית הַטְּבִילָה. זֶה הַכֵּלָל הִיָּה

בַּמִּקְדָּשׁ. כָּל הַמִּסֵּד אֶת רַגְלָיו טָעוֹן טְבִילָה. וְכָל הַמַּטִּיל
מִים. טָעוֹן קְדוּשׁ יָדִים וְרַגְלָיִם:

^א אֵין אָדָם נִכְנָס לַעֲזָרָה לַעֲבוֹדָה. אֲפִילוּ טְהוֹר עַד
שִׁיטְבוֹל. חֲמֵשׁ טְבִילוֹת. וְעֲשָׂרָה קְדוּשִׁין. טוֹבֵל כֹּהֵן גָּדוֹל
וּמִקְדָּשׁ בּוֹ בַּיּוֹם. וְכֹלֶן בַּקֹּדֶשׁ עַל בֵּית הַפְּרוּה. חוּץ מִזֶּה
בַּלְבָּד:

^ד פָּרְסוֹ סֵדִין שֶׁל בּוֹץ בֵּינוּ לְבֵין הָעָם. פָּשֵׁט. יָרֵד וְטָבַל.
עָלָה וְנִסְתַּפֵּג. הִבִּיאוּ לוֹ בְּגָדֵי זָהָב וְלָבַשׁ. וְקִדְשׁ יָדָיו
וְרַגְלָיו. הִבִּיאוּ לוֹ אֶת הַתְּמִיד קֶרֶצוֹ. וּמִרְק אַחֵר שְׁחִיטָה
עַל יָדָיו. קָבַל אֶת הַדָּם וְזָרְקוֹ. נִכְנָס לְהַקְטִיר קְטֹרֶת שֶׁל
שֹׁחַר. וְלִהְיוֹת אֶת הַנִּירוֹת. וְלִהְיוֹת אֶת הָרֹאשׁ. וְאֶת
הָאֵיבָרִים. וְאֶת הַחֲבִיתִין. וְאֶת הַיֵּין:

^ה קְטֹרֶת שֶׁל שֹׁחַר. הֵיטָה קָרִיבָה בֵּין דָּם לְאֵיבָרִים. שֶׁל בֵּין
הָאֲרָבָעִים. בֵּין אֵיבָרִים לְנִסְכִּים. אִם הָיָה כֹּהֵן גָּדוֹל זָקֵן אוֹ
אֶסְטָגִיס. מִחֲמִין לוֹ חֲמִין. וּמַטִּילִין לְתוֹךְ הַצּוּנָן. כְּדֵי שֶׁתִּפּוֹג
צִנּוֹתָן:

^ו הִבִּיאוּהוּ לְבֵית הַפְּרוּה וּבִקְדָּשׁ הֵיטָה. פָּרְסוֹ סֵדִין שֶׁל
בּוֹץ בֵּינוּ וּבֵין הָעָם. קִדְשׁ יָדָיו וְרַגְלָיו וּפָשֵׁט. רַבִּי מֵאִיר
אוֹמֵר פָּשֵׁט קִדְשׁ יָדָיו וְרַגְלָיו. יָרֵד וְטָבַל. עָלָה וְנִסְתַּפֵּג.
הִבִּיאוּ לוֹ בְּגָדֵי לְבָן. לָבַשׁ קִדְשׁ יָדָיו וְרַגְלָיו:

י' בַּשַּׁחַר הָיָה לֹבֵשׁ פְּלוּסִין שֶׁל שְׁנַיִם עָשָׂר מָנָה. וּבֵין הָעֶרְבִים הַנְּדוּיִין שֶׁל שְׁמֹנֶה מֵאוֹת זֹזוּ. דְּבָרֵי רַבִּי מֵאִיר. וְחֻכְמִים אוֹמְרִים. בַּשַּׁחַר לֹבֵשׁ שֶׁל שְׁמֹנֶה עָשָׂר מָנָה. וּבֵין הָעֶרְבִים שֶׁל שְׁנַיִם עָשָׂר מָנָה. הַכֹּל שְׁלֹשִׁים מָנָה. אֵלּוּ מִשָּׁל צְבוּר וְאִם רָצָה לְהוֹסִיף. מוֹסִיף מִשָּׁלוֹ:

ח" בָּא לוֹ אֶצֶל פָּרוֹ. וּפָרוּ הָיָה עוֹמֵד בֵּין הָאוֹלָם וְלַמַּזְבֵּחַ. רֹאשׁוֹ לְדָרוֹם. וּפָנָיו לַמַּעֲרָב. וְהִכְהִין עוֹמֵד בַּמִּזְרָח. וּפָנָיו לַמַּעֲרָב. וְסוֹמֵךְ שְׁתֵּי יָדָיו עָלָיו וּמִתְנַדֶּה. וְכֵךְ הָיָה אוֹמֵר. אֲנִי הַשֵּׁם. עָוִיתִי פִּשְׁעָתִי חֲטָאתִי לְפָנֶיךָ אֲנִי וּבֵיתִי. אֲנִי הַשֵּׁם. כִּפֹּר נָא לַעֲוֹנוֹת וּלְפִשְׁעִים וּלְחֲטָאִים. שְׁעוּתִי וְשִׁפְשַׁעְתִּי וְשִׁחַטָּאתִי לְפָנֶיךָ אֲנִי וּבֵיתִי. כִּכְתוּב בַּתּוֹרָה מִשֶּׁה עֲבָדְךָ. כִּי בַיּוֹם הַזֶּה יִכְפֹּר עֲלֵיכֶם וְגוֹמֵר. וְהֵם עוֹנִין אַחֲרָיו. בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

ט בָּא לוֹ לְמִזְרַח הָעֲזָרָה לְצִפּוֹן הַמִּזְבֵּחַ. הַסֶּגֶן מִימִינוֹ. וְרֹאשׁ בֵּית אָב מִשְׁמָאלוֹ. וְשֵׁם שְׁנֵי שְׁעִירִים. וְקִלְפֵי הָיְתָה שֵׁם. וּבָה שְׁנֵי גוֹרְלוֹת. שֶׁל אֶשְׁכְּרוּעַ הָיוּ וַעֲשָׂאָן בֶּן גַּמְלָא שֶׁל זֶהָב. וְהָיוּ מְזַכְרִין אוֹתוֹ לְשִׁבַּח:

י' בֶּן קָטִין עָשָׂה שְׁנַיִם עָשָׂר דָּר לְכִיּוֹר. שְׁלֹא הָיוּ לוֹ אֵלָּא שְׁנַיִם. וְאֵף הוּא עָשָׂה מוֹכְנֵי לְכִיּוֹר. שְׁלֹא יִהְיוּ מִימּוֹ נִפְסָלִים בְּלִיגָה. מִנְּבִזוֹ הַמֶּלֶךְ עָשָׂה כָּל יְדוֹת הַכִּלִּים שֶׁל יוֹם הַכְּפוּרִים שֶׁל זֶהָב. הִילְנִי אֲמוֹ עָשְׂתָה נִבְרַשְׁתָּ שֶׁל זֶהָב עַל פֶּתַחַו שֶׁל הִיכָל. וְאֵף הִיא עָשְׂתָה טְבֵלָא שֶׁל

זֶהְבִּי שִׁפְרִישֵׁת סוּטָה כְּתוּבָה עָלֶיהָ נִקְנָזֹר נַעֲשׂוּ נְסִים
לְדַלְתוֹתָיו וְהָיוּ מְזַכְרִין אוֹתוֹ לְשִׁבַּח:

י"א וְאֵלֹהֵי לִגְנָאֵי שֶׁל בֵּית גְּרָמוֹ לֹא רָצוּ לְלַמֵּד עַל מַעֲשֵׂה
לֶחֶם הַפָּנִים שֶׁל בֵּית אַבְטִינָס לֹא רָצוּ לְלַמֵּד עַל מַעֲשֵׂה
הַקְטָרֶת הַגְּרוֹס בֶּן לִוִּי הָיָה יוֹדֵעַ פָּרֶק בְּשִׁיר וְלֹא רָצָה
לְלַמֵּד בֶּן קִמְצָר לֹא רָצָה לְלַמֵּד עַל מַעֲשֵׂה הַכֶּתֶב עַל
הָרָאשׁוֹנִים נֶאֱמַר זָכַר צַדִּיק לְבִרְכָּהּ וְעַל אֵלֹהֵי נֶאֱמַר וְשֵׁם
רְשָׁעִים יִרְקַב:

פרק ד

ט"ז בְּקִלְפֵי וְהַעֲלָה שְׁנֵי גוֹרְלוֹת אֶחָד כְּתוּב עָלָיו לְשֵׁם
וְאֶחָד כְּתוּב עָלָיו לַעֲזָאזֵל הַסֶּגֶן בִּימִינוֹ וְרֹאשׁ בֵּית
אָב מִשְׁמָאֲלוֹ אִם שֶׁל שֵׁם עָלָה בִּימִינוֹ הַסֶּגֶן אוֹמֵר לוֹ
אִישִׁי כֹהֵן גָּדוֹל הַגִּבֹּה יִמִּינְךָ וְאִם שֶׁל שֵׁם עָלָה בְּשִׁמְאֲלוֹ
רֹאשׁ בֵּית אָב אוֹמֵר לוֹ אִישִׁי כֹהֵן גָּדוֹל הַגִּבֹּה שְׁמִאלְךָ
נִתְּנָן עַל שְׁנֵי הַשְּׁעִירִים וְאוֹמֵר לִי חֲטָאת רַבִּי יִשְׁמַעֲאֵל
אוֹמֵר לֹא הִיא צָרִיךְ לֹמַר חֲטָאת אֵלֶּי אֵלֶּי וְהֵן עוֹנִין
אַחֲרָיו בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

ב קָשֶׁר לְשׁוֹן שֶׁל זְהוּרִית בְּרֹאשׁ שְׁעִיר הַמִּשְׁתַּלַּח
וְהַעֲמִידוֹ כְּנֶגֶד בֵּית שְׁלוּחוֹ וְלִנְשַׁחֵט כְּנֶגֶד בֵּית שְׁחִיטָתוֹ
בֹּא לוֹ אֶצֶל פָּרוֹ שְׁנִיָּה וְסוֹמֵךְ שְׁתֵּי יָדָיו וּמִתְּוֹדָה וְכֹךְ
הָיָה אוֹמֵר אֲנִי הֵשֵׁם עוֹיְתִי פָשַׁעְתִּי חֲטָאתִי לְפָנֶיךָ אֲנִי
וּבֵיתִי וּבְנֵי אֶהֱרֹן עִם קְדוֹשֶׁיךָ אֲנִי הֵשֵׁם כִּפּוּר נָא לְעוֹנוֹת

וּלְפָשְׁעִים וְלַחֲטָאִים שְׁעוֹיָתִי וְשִׁפְשָׁעִתִּי וְשִׁחַטְאִתִּי לִפְנֵיךָ.
אֲנִי וּבִיתִי וּבְנֵי אֹהֶלְךָ עִם קְדוּשְׁךָ בְּכָתוּב בְּתוֹרַת מֹשֶׁה
עֲבָדְךָ כִּי בַיּוֹם הַזֶּה יִכַּפֵּר עֲלֵיכֶם לְטַהֵר אֶתְכֶם מִכָּל
חַטֹּאתֵיכֶם לִפְנֵי יְיָ תִטְהָרוּ וְהֵם עֹנִין אַחֲרָיו בְּרוּךְ שֵׁם
כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

^ג שִׁחַטּוֹ וְקִבֵּל בַּמִּזְרֵק אֶת דָּמוֹ וְנוֹתְנוֹ לְמִי שֶׁהוּא מְמַרֵס
בּוֹ עַל הָרֶבֶד הָרְבִיעִי שֶׁבַּהִיכָל כְּדִי שֶׁלֹּא יִקְרוּשׁ נֶטֶל אֶת
הַמַּחֲתָה וְעָלָה לְרֹאשׁ הַמִּזְבֵּחַ וּפָנָה גָחִלִים הִילָךְ וְהִילָךְ
וְחוֹתָהּ (מִן הַמַּעֲבָלוֹת הַפְּנִימִיּוֹת) וַיֵּרֶד וְהִנִּיחָהּ עַל הָרֶבֶד
הָרְבִיעִי שֶׁבַּעֲזָרָה:

^ד בְּכָל יוֹם הִיָּה חוֹתָהּ בְּשֵׁל כֶּסֶף וּמַעֲרָה בְּתוֹךְ שֵׁל זָהָב.
וְהַיּוֹם חוֹתָהּ בְּשֵׁל זָהָב וּבָהּ הִיָּה מִכָּנִיס בְּכָל יוֹם חוֹתָהּ
בְּשֵׁל אַרְבָּעָה קִבִּין וּמַעֲרָה בְּתוֹךְ שֵׁל שְׁלֹשָׁה קִבִּין וְהַיּוֹם
חוֹתָהּ בְּשֵׁל שְׁלֹשָׁה קִבִּין וּבָהּ הִיָּה מִכָּנִיס רַבִּי יוֹסִי אוֹמֵר
בְּכָל יוֹם חוֹתָהּ בְּשֵׁל סָאָה וּמַעֲרָה בְּתוֹךְ שֵׁל שְׁלֹשָׁה קִבִּין.
וְהַיּוֹם חוֹתָהּ בְּשֵׁל שְׁלֹשָׁה קִבִּין וּבָהּ הִיָּה מִכָּנִיס בְּכָל יוֹם
הֵיטָה כְּבֻדָּה וְהַיּוֹם קֵלָה בְּכָל יוֹם הֵיטָה יָדָה קֶצֶרָה וְהַיּוֹם
אֲרוּכָה בְּכָל יוֹם הִיָּה זָהָבָה יְרוּקָה וְהַיּוֹם אָדוּם דְּבָרֵי רַבִּי
מִנְחָם בְּכָל יוֹם מִקְרִיב פָּרֶס בְּשַׁחֲרִית וּפָרֶס בֵּין הָעֶרְבִים.
וְהַיּוֹם מוֹסִיף מְלֵא חֲפָנָיו בְּכָל יוֹם הֵיטָה דָּקָה וְהַיּוֹם דָּקָה
מִן הַדָּקָה:

ה' בְּכָל יוֹם כַּהֲנִים עוֹלִים בְּמִזְרְחוֹ שֶׁל כָּבֶשׂ וַיּוֹרְדִים
בְּמַעֲרְבוֹ. וְהַיּוֹם (כֹּהֵן גָּדוֹל) עוֹלָה בְּאַמְצַע וַיּוֹרֵד בְּאַמְצַע.
רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר לְעוֹלָם כֹּהֵן גָּדוֹל עוֹלָה בְּאַמְצַע וַיּוֹרֵד
בְּאַמְצַע. בְּכָל יוֹם כֹּהֵן גָּדוֹל מְקַדֵּשׁ יָדָיו וְרַגְלָיו מִן הַכִּיּוֹר.
וְהַיּוֹם מִן הַקֶּתָּנוֹן שֶׁל זָהָב. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר לְעוֹלָם כֹּהֵן
גָּדוֹל מְקַדֵּשׁ יָדָיו וְרַגְלָיו מִן הַקֶּתָּנוֹן שֶׁל זָהָב:

י' בְּכָל יוֹם הָיוּ שֵׁם אַרְבַּע מַעֲרֻכּוֹת וְהַיּוֹם חֲמִשׁ. דְּבַרִּי רַבִּי
מֵאִיר. רַבִּי יוֹסִי אוֹמֵר בְּכָל יוֹם שְׁלֹשׁ וְהַיּוֹם אַרְבַּע. רַבִּי
יְהוּדָה אוֹמֵר בְּכָל יוֹם שְׁתֵּים. וְהַיּוֹם שְׁלֹשׁ:

פרק ה

הוֹצִיאוּ לוֹ אֶת הַכֹּפֶּה וְאֶת הַמַּחֲתָה וְחָפְּנוּ מְלֵא חֲפָנָיו.
וְנָתַן לְתוֹךְ הַכֹּפֶּה הַגָּדוֹל לְפִי גָדְלוֹ. וְהִקְטִין לְפִי
קֶטְנֹו. וְכִד הָיְתָה מִדָּתָהּ. נָטַל אֶת הַמַּחֲתָה בְּיָמֵינוּ. וְאֶת
הַכֹּפֶּה בְּשִׁמְאָלוֹ. הָיָה מְהִלָּךְ בְּהִיכָל עַד שֶׁמָּגִיעַ לְבִין שְׁתֵּי
הַפְּרוּכּוֹת. הַמַּבְדִּילוֹת בֵּין הַקֹּדֶשׁ וּבֵין קֹדֶשׁ הַקֹּדְשִׁים.
וּבִינֵיהֶם אֲמָה. רַבִּי יוֹסִי אוֹמֵר לֹא הָיְתָה שָׁם אֵלָּא פְּרָכָת
אַחַת בְּלֶבֶד. שֶׁנֶּאֱמַר וְהַבְדִּילָה הַפְּרָכָת לָכֶם בֵּין הַקֹּדֶשׁ
וּבֵין קֹדֶשׁ הַקֹּדְשִׁים. הַחִיצוֹנָה הָיְתָה פְּרוּפָה מִן הַדְּרוֹם.
וְהַפְּנִימִית מִן הַצָּפוֹן. מְהִלָּךְ בִּינֵיהֶן עַד שֶׁמָּגִיעַ לַצָּפוֹן. הִגִּיעַ
לַצָּפוֹן. הוֹפֵךְ פָּנָיו לַדְּרוֹם. מְהִלָּךְ לְשִׁמְאָלוֹ עִם הַפְּרָכָת.
עַד שֶׁהוּא מָגִיעַ לְאֶרֶץ. הִגִּיעַ לְאֶרֶץ. נֹתֵן אֶת הַמַּחֲתָה בֵּין
שְׁנֵי הַבָּדִים. צָבַר אֶת הַקֶּטֶר עַל גְּבִי גְּחָלִים. וְנָתַם מְלֵא כָּל

הַבֵּית כָּלוּ עֶשֶׂן יֵצֵא וּבָא לוֹ בַּדֶּרֶךְ בֵּית כְּנִיסָתוֹ וּמִתְפַּלֵּל
תְּפִלָּה קְצָרָה בְּבֵית הַחִיצוֹן וְלֹא הָיָה מֵאֲרִיךְ בְּתִפְלָתוֹ
שֶׁלֹא לְהַבְעִית אֶת יִשְׂרָאֵל:

^א מִשְׁנֵטֶל הָאָרוֹן אָבֵן הָיְתָה שֵׁם מִימּוֹת נְבִיאִים רִאשׁוֹנִים
וּשְׁתֵּי הָיְתָה נִקְרָאת גְּבוּהָה מִן הָאָרֶץ שְׁלֹשׁ אַצְבָּעוֹת
וְעָלֶיהָ הָיָה נוֹתֵן:

^א נָטַל אֶת הַדָּם מִמִּי שֶׁהָיָה מִמָּרָס בּוֹ נִכְנָס לַמָּקוֹם
שְׁנִכְנָס וְעָמַד בַּמָּקוֹם שֶׁעָמַד וְהָזָה מִמֶּנּוּ אַחַת לְמַעְלָה
וְשִׁבְעַ לְמַטָּה וְלֹא הָיָה מִתְכַּוֵּן לְהַזּוֹת לֹא לְמַעְלָה וְלֹא
לְמַטָּה אֲלֹא כְּמַצְלִיף וְכֵךְ הָיָה מוֹנֶה אַחַת אַחַת וְאַחַת
אַחַת וּשְׁתֵּים אַחַת וְשִׁלֹּשׁ אַחַת וְאַרְבַּע אַחַת וְחֲמִשׁ
אַחַת וְשֵׁשׁ אַחַת וְשִׁבְעַ יֵצֵא וְהִנִּיחוֹ עַל כֵּן הִזָּהֵב שֶׁהָיָה
בְּהִיכָל:

^ד הִבִּיאוּ לוֹ אֶת הַשְּׁעִיר שֶׁחָטָו וְקִבֵּל בְּמִזְרָק אֶת דָּמוֹ
נִכְנָס לַמָּקוֹם שְׁנִכְנָס וְעָמַד בַּמָּקוֹם שֶׁעָמַד וְהָזָה מִמֶּנּוּ
אַחַת לְמַעְלָה וְשִׁבְעַ לְמַטָּה וְלֹא הָיָה מִתְכַּוֵּן לְהַזּוֹת לֹא
לְמַעְלָה וְלֹא לְמַטָּה אֲלֹא כְּמַצְלִיף וְכֵךְ הָיָה מוֹנֶה אַחַת
אַחַת וְאַחַת אַחַת וּשְׁתֵּים וְכוּלִּי יֵצֵא וְהִנִּיחוֹ עַל כֵּן הִשְׁנִי
שֶׁהָיָה בְּהִיכָל רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר לֹא הָיָה שֵׁם אֲלֹא כֵּן
אֶחָד בְּלֶבֶד נָטַל דָּם הַפָּר וְהִנִּיחַ דָּם הַשְּׁעִיר וְהָזָה מִמֶּנּוּ
עַל הַפָּרֶכֶת שֶׁכִּנְגַד הָאָרוֹן מִבְּחוּץ אַחַת לְמַעְלָה וְשִׁבְעַ
לְמַטָּה וְלֹא הָיָה מִתְכַּוֵּן וְכוּלִּי וְכֵךְ הָיָה מוֹנֶה וְכוּלִּי:

נָטַל דָּם הַשְּׁעִיר וְהֵנִיחַ דָּם הַפָּר וְהָזָה מִמֶּנּוּ עַל הַפִּרְכַּת
שְׁכָנְגָד הָאָרוֹן מִבְּחוּץ אַחַת לְמַעַלָּה וְשָׁבַע לְמַטָּה וְכוּלִי.
עִירָה דָּם הַפָּר לְתוֹךְ דָּם הַשְּׁעִיר וְנָתַן אֶת הַמָּלֵא בְּרִיקָן:

ה' וַיֵּצֵא אֶל הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר לִפְנֵי יי' זֶה מִזְבֵּחַ הַזֶּהב הַתְּחִיל
מִחֹטֵא וַיִּזְרַד מֵהֵיכָן הוּא מִתְּחִיל מִקְרָן מִזְרָחִית צְפוֹנִית.
צְפוֹנִית מִעֲרָבִית מִעֲרָבִית דְּרוֹמִית דְּרוֹמִית מִזְרָחִית.
מָקוֹם שֶׁהוּא מִתְּחִיל בַּחֲטָאֵת עַל מִזְבֵּחַ הַחִיצוֹן מִשֶּׁם
הָיָה גּוֹמֵר עַל מִזְבֵּחַ הַפְּנִימִי רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר בְּמִקְוֵמוֹ
הָיָה עוֹמֵד וּמִחֹטֵא וְעַל כֵּלָּן הָיָה נוֹתֵן מִלְּמַטָּה לְמַעַלָּה.
חוּץ מִזֹּו שֶׁהֵיטָה לִפְנֵי שְׁעָלֶיהָ הָיָה נוֹתֵן מִלְּמַעַלָּה לְמַטָּה:

י הָזָה עַל טְהָרוֹ שֶׁל מִזְבֵּחַ שְׁבַע פְּעָמִים וְשִׁירֵי הַדָּם הָיָה
שׁוֹפֵךְ עַל יְסוֹד מִעֲרָבִי שֶׁל מִזְבֵּחַ הַחִיצוֹן וְשֶׁל מִזְבֵּחַ
הַחִיצוֹן הָיָה שׁוֹפֵךְ עַל יְסוֹד דְּרוֹמִי אֵלּוּ וְאֵלּוּ מִתְּעַרְבִין
בָּאֵמָה וַיִּזְצֹאֵן לְנַחַל קִדְרוֹן וְנִמְכָּרִין לַגִּנָּן לְזַבֵּל וּמוֹעֵלִין
בָּהֶן:

י כָּל מַעֲשֵׂה יוֹם הַפָּפוּרִים הָאֵמוּר עַל הַסֵּדֶר אִם הַקָּדִים
מַעֲשֵׂה לְחִבְרֹו לֹא עָשָׂה כָּלֹּם הַקָּדִים דָּם הַשְּׁעִיר לְדָם
הַפָּר יִחְזוֹר וַיִּזָּה מִדָּם הַשְּׁעִיר לְאַחַר דָּם הַפָּר וְאִם עַד
שֶׁלֹּא גָמַר אֶת הַמִּתְנֻנּוֹת שֶׁבַּפְּנִים נִשְׁפָּךְ הַדָּם יָבִיא דָּם
אַחַר וַיִּחְזוֹר וַיִּזָּה בַּתְּחִלָּה מִבְּפָנִים וְכֵן בְּהִכָּל וְכֵן בְּמִזְבֵּחַ
הַזֶּהב שֶׁכֵּלָּן כְּפָרָה בְּפָנֵי עֶצְמָן רַבִּי אֱלִיעֶזֶר וְרַבִּי שְׁמַעוֹן
אוֹמְרִים מִמָּקוֹם שֶׁפָּסַק מִשֶּׁם הוּא מִתְּחִיל:

פרק ו

שְׁנֵי שְׁעֵירֵי יוֹם הַכַּפּוּרִים. מִצֻּתָּן שִׁיְהִיו שְׁנֵיהֶם שְׁוִין
 בְּמֵרָאָה וּבִקְוֹמָה וּבְדָמִים. וְלִקְיַחְתָּן כְּאַחַד. וְאַף עַל
 פִּי שְׂאִינָן שְׁוִין בְּשֵׁרִין. לָקַח אֶחָד הַיּוֹם וְאַחַד לְמָחָר
 בְּשֵׁרִין. מֵת אֶחָד מֵהֶן. אִם עַד שְׁלֹא הִגְרִיל מֵת. יִקַּח זֶזֶג
 לְשֵׁנִי. וְאִם מִשְׁהִגְרִיל מֵת יָבִיא זֶזֶג אַחֵר וַיִּגְרִיל עָלֵיהֶם
 בְּתַחֲלָה. וַיֹּאמֶר. אִם שָׁל שֵׁם מֵת. זֶה שְׁעָלָה עָלָיו הַגּוֹרֵל
 לְשֵׁם יִתְקַיֵּים תַּחְתָּיו. וְאִם שָׁל עֲזָאזֵל מֵת. זֶה שְׁעָלָה עָלָיו
 הַגּוֹרֵל לְעֲזָאזֵל יִתְקַיֵּים תַּחְתָּיו. וְהַשְׁנִי יִרְעָה עַד שִׁסְתָּאב
 וַיִּמְכֹּר. וַיִּפְּלוּ דָמָיו לְנִדְבָה. שְׂאִין חֲטָאת הַצֶּבֶר מֵתָה. רַבִּי
 יְהוּדָה אוֹמֵר תָּמוּת. וְעוֹד אָמַר רַבִּי יְהוּדָה נִשְׁפָּךְ הַדָּם.
 יָמוּת הַמִּשְׁתַּלַּח. מֵת הַמִּשְׁתַּלַּח. יִשְׁפָּךְ הַדָּם:

בָּא לוֹ אֶצֶל שְׁעִיר הַמִּשְׁתַּלַּח. וְסוֹמֵךְ שְׁתֵּי יָדָיו עָלָיו
 וּמִתְוֹדֶה. וְכֵךְ הָיָה אוֹמֵר אֲנִי הֵשֵׁם עָוֹן פָּשְׁעוּ חֲטָאוּ
 לְפָנֶיךָ עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל. אֲנִי בִשְׁם. כִּפֹּר נָא לַעֲוֹנוֹת
 וּלְפִשְׁעֵים וּלְחֲטָאִים שְׁעוּ וְשִׁפְשְׁעוּ וְשִׁחֲטָאוּ לְפָנֶיךָ עַמֶּךָ
 בֵּית יִשְׂרָאֵל. כִּכְתוּב בְּתוֹרַת מֹשֶׁה עֲבָדְךָ לֵאמֹר. כִּי
 בַּיּוֹם הַזֶּה יְכַפֵּר עֲלֵיכֶם לְטָהֵר אֶתְכֶם מִכָּל חֲטָאתֵיכֶם
 לִפְנֵי יְיָ תִּטְהָרוּ. וְהַכֹּהֲנִים וְהָעָם הָעוֹמְדִים בַּעֲזָרָה. כְּשֶׁהָיוּ
 שׁוֹמְעִים שֵׁם הַמְּפֹרָשׁ שֶׁהוּא יוֹצֵא מִפִּי כֹהֵן גָּדוֹל. הָיוּ
 כּוֹרְעִים וּמִשְׁתַּחֲוִּים וְנוֹפְלִים עַל פְּנֵיהֶם וְאוֹמְרִים בְּרוּךְ
 כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

ג מִסְרֹו לְמִי שֶׁהָיָה מוֹלִיכוֹ. הַכֹּל כְּשֶׁרִין לְהוֹלִיכוֹ. אֶלֶּא
שְׁעָשׂוּ הַכֹּהֲנִים (גְּדוֹלִים) קָבַע. וְלֹא הָיוּ מְנִיחִין אֶת יִשְׂרָאֵל
לְהוֹלִיכוֹ. אָמַר רַבִּי יוֹסִי מַעֲשֶׂה וְהוֹלִיכוֹ עַרְסָלָא מַצְפוּרִי
וְיִשְׂרָאֵל הָיָה:

ד וְכַבֵּשׁ עָשׂוּ לוֹ מִפְּנֵי הַבְּבָלִיִּים. שֶׁהָיוּ מִתְּלָשִׁים בְּשַׁעְרוֹ.
וְאוֹמְרִים לוֹ טוֹל וְצֹא. טוֹל וְצֹא. מִיִּקְרִי יְרוּשָׁלַּיִם הָיוּ מְלוֹיִן
אוֹתוֹ. עַד סָכָה הָרֵאשׁוֹנָה. עָשָׂר סָכּוֹת מִירוּשָׁלַּיִם וְעַד
צוּק. תִּשְׁעִים רִיס שְׁבַעָה וּמֵחָצָה לְכָל מִיל:

ה עַל כָּל סָכָה וְסָכָה אוֹמְרִים לוֹ. הָרִי מְזוֹן וְהָרִי מִים. וּמְלוֹיִן
אוֹתוֹ מִסָּכָה לְסָכָה. חוּץ מֵאַחֲרוֹנָה שְׁבָהֶן. שְׁאִינוּ מַגִּיעַ
עִמּוֹ לַצּוּק. אֶלֶּא עוֹמֵד מֵרְחוֹק. וְרוֹאֶה אֶת מַעֲשָׂיו:

ו מָה הָיָה עוֹשֶׂה חוֹלֵק לְשׁוֹן שֶׁל זְהוּרִית. חָצִיו קָשׁוּר
בְּסָלַע וְחָצִיו קָשׁוּר בֵּין שְׁתֵּי קַרְנָיו. וְדַחְפוֹ לְאַחֲרוֹיו. וְהוּא
מִתְגַּלְגֵּל וְיוֹרֵד. וְלֹא הָיָה מַגִּיעַ לְחָצִי הָהָר. עַד שֶׁנַּעֲשֶׂה
אַבְרִים אַבְרִים. בָּא וַיֵּשֶׁב לוֹ תַּחַת סָכָה אַחֲרוֹנָה עַד
שֶׁתַּחֲשֹׁד. וּמֵאִמָּתִי מְטֵמָא בְּגָדִים. מְשִׁיצָא חוּץ לְחוֹמַת
יְרוּשָׁלַּיִם. רַבִּי שְׁמַעוֹן אוֹמֵר. מִשְׁעַת דְּחִיתוֹ לַצּוּק:

ז בָּא לוֹ אֶצֶל פֶּר וְשַׁעִיר הַנִּשְׂרָפִין. קָרַעַן וְהוֹצִיא אֶת
אִמּוּרֵיהֶן. נִתְּנָן בְּמֶגֶס. וְהַקְטִירָם עַל גְּבִי הַמִּזְבֵּחַ. קִלְעֹן
בְּמִקְלָעוֹת וְהוֹצִיאוֹן לְבֵית הַשְּׂרִיפָה. וּמֵאִמָּתִי מְטֵמָאִין
בְּגָדִים. מְשִׁיצָאוּ חוּץ לְחוֹמַת הָעֶזְרָה. רַבִּי שְׁמַעוֹן אוֹמֵר
מְשִׁיצִית הָאוֹר בְּרַבֵּן:

ח אָמְרוּ לוֹ לִכְהֵן גָּדוֹל־הַגֵּיעַ שְׁעִיר לַמִּדְבָּר־וּמִנֵּי הָיוּ יוֹדְעִין
שֶׁהַגֵּיעַ שְׁעִיר לַמִּדְבָּר־דְּרָכָיוֹת הָיוּ עוֹשִׂין וּמִנִּיפִין בְּסוּדְרֵין
וְיוֹדְעִין שֶׁהַגֵּיעַ שְׁעִיר לַמִּדְבָּר־אָמַר רַבִּי יְהוּדָה וְהֵלֵא סִימָן
גָּדוֹל הָיָה לָהֶם־מִירוּשָׁלַם וְעַד בֵּית הַדּוּדוֹ שְׁלֹשָׁה מִלִּין־
הוֹלְכִין מִלִּל וְחוֹזְרִין מִלִּל־וְשׁוֹהִין כְּדֵי מִלִּל־וְיוֹדְעִין שֶׁהַגֵּיעַ
שְׁעִיר לַמִּדְבָּר־

ברייטא

והיא משנה לפי תי"ט

רַבִּי יִשְׁמַעֵאל אוֹמֵר־וְהֵלֵא סִימָן אַחֵר הָיָה לָהֶם־לְשׁוֹן שֶׁל
זְהוּרִית־הָיָה קָשׁוּר עַל פֶּתַח־וּ שֶׁל הַיֶּכֶל־וּכְשֶׁהַגֵּיעַ שְׁעִיר
לַמִּדְבָּר־הָיָה הַלְשׁוֹן מִלְּבִין שֶׁנֶּאֱמַר אִם יִהְיוּ חֲטָאִיכֶם
כְּשָׁנִים כְּשֶׁלֶּג יִלְבִּינוּ־

פרק ז

בא לוֹ כֹּהֵן גָּדוֹל לְקָרוֹת־אִם רָצָה לְקָרוֹת בְּבִגְדֵי בּוֹץ־
קוֹרָא־וְאִם לֹא־קוֹרָא בְּאַצְטָלִית לָבֵן מְשֻׁלּוֹ־חֲזֹן
הַכִּנְסֶת גּוֹטֵל סֵפֶר תּוֹרָה־וְנוֹתְנוּ לְרֹאשׁ הַכִּנְסֶת־וְרֹאשׁ
הַכִּנְסֶת נּוֹתְנוּ לְסִגָּן־וְהַסִּגָּן נּוֹתְנוּ לְכֹהֵן גָּדוֹל־וְכֹהֵן גָּדוֹל
עוֹמֵד־וּמִקְבֵּל־ (וְקוֹרָא עוֹמֵד)־וְקוֹרָא אַחֲרֵי מוֹת וְאֵד־
בְּעֶשְׂרִי־וְגוֹלֵל סֵפֶר תּוֹרָה־וּמִנִּיחוּ בְּחִיקוֹ־וְאוֹמֵר־יֹתֵר
מִמָּה שֶׁקָּרָאתִי לְפָנֶיכֶם־כְּתוּב כָּאֵן־וּבְעֶשְׂרִי שֶׁבְּחוֹמֶשׁ
הַפָּקֶדִים קוֹרָא עַל פֶּה־וּמִבְרָךְ עָלֶיהָ שְׁמִנָּה בְּרָכוֹת־עַל
הַתּוֹרָה־וְעַל הָעֲבוֹדָה־וְעַל הַהוֹדָאָה־וְעַל מַחִילַת הָעוֹן־

וְעַל הַמִּקְדָּשׁ (בַּפָּנִי עֲצֻמוֹ) וְעַל יִשְׂרָאֵל (בַּפָּנִי עֲצֻמָּן) וְעַל
הַכֹּהֲנִים (בַּפָּנִי עֲצֻמָּן) וְעַל שְׂאֵר הַתְּפִלָּה:

ב הָרוּאָה כֹּהֵן גָּדוֹל כְּשֶׁהוּא קוֹרֵא אֵינוֹ רוֹאֶה פֶּר וְשֹׁעִיר
הַנִּשְׂרָפִין וְהָרוּאָה פֶּר וְשֹׁעִיר הַנִּשְׂרָפִין אֵינוֹ רוֹאֶה כֹּהֵן
גָּדוֹל כְּשֶׁהוּא קוֹרֵא לֹא מִפְּנֵי שְׂאֵינוֹ רֹשָׁאִי אֲלֵא שֶׁהִיטָּה
דָּרֶךְ רְחוּקָה וּמִלֵּאכֶת שְׁגִיחָהּ שׁוֹה כְּאַחַת:

ג אִם בְּבִגְדֵי בּוץ קוֹרֵא קֹדֶשׁ יָדָיו וְרַגְלָיו פָּשֵׁט יֶרֶד
וְטָבַל עָלָה וְנִסְתַּפַּגּ הִבִּיאוּ לוֹ בִּגְדֵי זָהָב וְלִבָּשׁ וְקֹדֶשׁ
יָדָיו וְרַגְלָיו וַיֵּצֵא וַעֲשֶׂה אֶת אֵילּוֹ וְאֶת אֵיל הָעֵם וְאֶת
שִׁבְעַת כִּבְשִׁים תְּמִימִים (בְּנֵי שָׁנָה) דְּבָרֵי רַבִּי אֱלִיעֶזֶר
רַבִּי עֲקִיבָא אֹמֵר עִם תְּמִיד שֶׁל שַׁחַר הָיוּ קָרְבִּין וּפֶר
הָעוֹלָה וְשֹׁעִיר הַנִּנְעָשָׂה בַּחוּץ הָיוּ קָרְבִּין עִם תְּמִיד שֶׁל בֵּין
הָאַרְבָּעִים:

ד קֹדֶשׁ יָדָיו וְרַגְלָיו וּפָשֵׁט וַיֶּרֶד וְטָבַל וְעָלָה וְנִסְתַּפַּגּ
הִבִּיאוּ לוֹ בִּגְדֵי לָבָן וְלִבָּשׁ וְקֹדֶשׁ יָדָיו וְרַגְלָיו וְנִכְנָס לְהוֹצִיא
אֶת הַכֹּף וְאֶת הַמַּחֲתָה קֹדֶשׁ יָדָיו וְרַגְלָיו וּפָשֵׁט וַיֶּרֶד
וְטָבַל עָלָה וְנִסְתַּפַּגּ הִבִּיאוּ לוֹ בִּגְדֵי זָהָב וְלִבָּשׁ וְקֹדֶשׁ יָדָיו
וְרַגְלָיו וְנִכְנָס לְהַקְטִיר קֶטֶרֶת שֶׁל בֵּין הָעֶרְבִים וְלִהְיוֹת
אֶת הַנִּירוֹת וְקֹדֶשׁ יָדָיו וְרַגְלָיו וּפָשֵׁט הִבִּיאוּ לוֹ בִּגְדֵי עֲצֻמוֹ
וְלִבָּשׁ וּמִלּוֹן אוֹתוֹ עַד בֵּיתוֹ וַיּוֹם טוֹב הָיָה עוֹשֶׂה לְאוֹהֲבָיו
בְּשַׁעָה שִׁינָּא בְּשָׁלוֹם מִן הַקֹּדֶשׁ:

ה כֹּהֵן גָּדוֹל מְשַׁמֵּשׁ בְּשִׁמּוֹנָה כָּלִים וְהַהֲדִיּוֹט בְּאַרְבָּעָה
בְּכַתְנֹת וּמִכְנָסִים וּמִצְנָפֶת וְאַבְנֵט מוֹסִיף עָלָיו כֹּהֵן גָּדוֹל
חֹשֶׁן וְאַפֻּד וּמַעִיל וְצִיץ בָּאֵלוּ נִשְׁאָלִין בְּאוּרִים וְתָמִים
וְאֵין נִשְׁאָלִין בָּהֶן לַהֲדִיּוֹט אֶלָּא לְמַלְךְ וּלְבֵית דִּין וְלַמִּי
שֶׁהֻצְבּוֹר צָרִיךְ בּוֹ:

פרק ח

י' הַכַּפּוּרִים אָסוּר בְּאֲכִילָה וּבִשְׁתִּיָּה וּבִרְחִיצָה
וּבִסִּיכָה וּבִנְעִילַת הַסַּנְדֵּל וּבִתְשֻׁמִּישׁ הַמָּטָה וְהַמֶּלֶךְ
וְהַכֹּהֵן יִרְחֲצוּ אֶת פְּנֵיהֶם וְהַחִיָּה תִנְעוֹל אֶת הַסַּנְדֵּל דְּבָרֵי
רַבִּי אֱלִיעֶזֶר וְחַכָּמִים אוֹסְרִין:

ב הָאוֹכֵל כְּכֹתֶבֶת הַגֶּסֶה כְּמוֹהָ וּכְגִרְעִינָתָה וְהַשּׁוֹתֶה
מִלֹּא לְגִמּוֹ חַיִּיב כֹּל הָאוֹכֵלִין מִצִּטְרָפִין לְכְּכֹתֶבֶת וְכֹל
הַמִּשְׁקִין מִצִּטְרָפִין לְמִלֹּא לְגִמּוֹ הָאוֹכֵל וְשׁוֹתֶה אֵין
מִצִּטְרָפִין:

ג אֲכַל וְשָׁתָה בְּהֶעֱלֵם אַחַת אֵינוֹ חַיִּיב אֶלָּא חֲטָאת אַחַת
אֲכַל וְשָׁתָה וַעֲשֵׂה מִלֹּאכָה חַיִּיב שְׁתֵּי חֲטָאוֹת אֲכַל
אוֹכֵלִין שְׁאֵינָן רְאוּיִין לְאֲכִילָה וְשָׁתָה מִשְׁקִין שְׁאֵינָן רְאוּיִין
לְשְׁתִּיָּה וְשָׁתָה צִיר אוֹ מִרְּס פָּטוּר:

ד הַתִּינוּקוֹת אֵין מַעֲנִין אוֹתָם בְּיוֹם הַכַּפּוּרִים אֲבָל מִחֲנֻכִּין
אוֹתָם לִפְנֵי שָׁנָה וּלְפָנֵי שְׁנָתִים בְּשִׁבְלִי שִׁיְהִיו רְגִילִין
בַּמִּצּוֹת:

ה עוברָה שְׁהִרְיָחָהּ. מֵאֲכִילִין אוֹתָהּ עַד שֶׁתָּשִׁיב נִפְשָׁהּ.
חֹלָה מֵאֲכִילִין אוֹתוֹ עַל פִּי בְּקִיאִין. וְאִם אֵין שָׁם בְּקִיאִין.
מֵאֲכִילִין אוֹתוֹ עַל פִּי עֲצָמוֹ. עַד שִׁיאֲמַר דִּי:

י מִי שֶׁאֲחִזּוּ בְּלִמּוּס. מֵאֲכִילִין אוֹתוֹ אֲפִילוּ דְּבָרִים טְמֵאִים
עַד שִׁיאֲוִרוּ עֵינָיו. מִי שֶׁנִּשְׁכּוּ כָּלֵב שׁוֹתָהּ. אֵין מֵאֲכִילִין
אוֹתוֹ מִחֲצֵר כָּבֵד שָׁלוֹ. וְרַבִּי מֵתִיא בֶּן חֲרָשׁ מִתִּיר. וְעוֹד
אָמַר רַבִּי מֵתִיא בֶּן חֲרָשׁ הַחֹשֶׁשׁ בְּגִירוֹנוֹ. מִטִּילִין סֵם
בְּתוֹךְ פִּיו בְּשֵׁבֶת. מִפְּנֵי שֶׁהוּא סָפֵק נִפְשׁוֹת. וְכָל סָפֵק
נִפְשׁוֹת דּוֹחָה אֶת הַשֵּׁבֶת:

י' מִי שֶׁנִּפְלָה עָלָיו מִפּוֹלֶת. סָפֵק הוּא שָׁם. סָפֵק אֵינוֹ שָׁם.
סָפֵק חֵי. סָפֵק מֵת. סָפֵק נִכְרִי. סָפֵק יִשְׂרָאֵל. מִפְּקָחִין עָלָיו
אֶת הַגָּל. מִצְאוֹהוּ חֵי. מִפְּקָחִין עָלָיו. וְאִם מֵת. יִגִּיחוּהוּ:

ח' חֲטָאֵת וְאָשָׁם וְדָאִי מְכַפְּרִין. מִיתָה וְיוֹם הַכְּפוּרִים
מְכַפְּרִין עִם הַתְּשׁוּבָה. תְּשׁוּבָה מְכַפֶּרֶת עַל עֲבִירוֹת קְלוֹת.
עַל עֲשֵׂה וְעַל לֹא תַעֲשֶׂה. וְעַל הַחֲמוּרוֹת הִיא תּוֹלָה עַד
שִׁיבּוֹא יוֹם הַכְּפוּרִים וַיִּכְפֹּר:

ט' הָאֹמֵר אַחֲטָא וְאָשׁוּב אַחֲטָא וְאָשׁוּב אֵין מְסַפִּיקִין בִּידּוֹ
לַעֲשׂוֹת תְּשׁוּבָה. אַחֲטָא וְיוֹם הַכְּפוּרִים מְכַפֵּר. אֵין יוֹם
הַכְּפוּרִים מְכַפֵּר. עֲבִירוֹת שְׁבִין אָדָם לְמָקוֹם. יוֹם הַכְּפוּרִים
מְכַפֵּר. עֲבִירוֹת שְׁבִין אָדָם לְחִבְרוֹ. אֵין יוֹם הַכְּפוּרִים
מְכַפֵּר. עַד שִׁירְצָה אֶת חִבְרוֹ. אֶת זֶה דָּרַשׁ רַבִּי אֶלְעָזָר
בֶּן עֲזַרְיָה. מְכַל חֲטָאֲתֵיכֶם לִפְנֵי יְיָ תִּתְּהֶרוּ. עֲבִירוֹת שְׁבִין

אָדָם לְמָקוֹם יוֹם הַכַּפּוּרִים מְכַפֵּר. עֲבִירוֹת שֶׁבֵּין אָדָם
לְחֵבִירוֹ. אֵין יוֹם הַכַּפּוּרִים מְכַפֵּר עַד שִׁירְצָה אֶת חֵבִירוֹ.
אָמַר רַבִּי עֲקִיבָא אֲשֶׁרִיכֶם יִשְׂרָאֵל. לִפְנֵי מִי אַתֶּם מְטַהְרִין.
מִי מְטַהֵר אֶתְכֶם. אֲבִיכֶם שְׁבַשְׁמִים. שֶׁנֶּאֱמַר וְזָרַקְתִּי
עָלֵיכֶם מִים טְהוֹרִים וְטַהַרְתֶּם. וְאָמַר מִקּוֹה יִשְׂרָאֵל יֵי.
מִה מִקּוֹה מְטַהֵר אֶת הַטְּמֵאִים. אֵף הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
מְטַהֵר אֶת יִשְׂרָאֵל: סליק

מסכת סוכה

פרק א

סָכָה שֶׁהִיא גְבוּהָה לְמַעַלָּה מִעֲשָׂרִים אַמָּה פְּסוּלָה: רַבִּי
יְהוּדָה מְכַשִּׁיר: וְשֵׁאִינָה גְבוּהָה עֲשָׂרָה טַפְחִים:
וְשֵׁאִין לָהּ שְׁלֹשׁ דְּפָנוֹת וְשַׁחֲמָתָה מְרַבָּה מַצְלָתָה: פְּסוּלָה:
סָכָה יִשְׁנָה בֵּית שְׁמַאי פּוֹסְלִין: וּבֵית הַלֵּל מְכַשִּׁירִין: וְאִיזוֹ
הִיא סָכָה יִשְׁנָה: כָּל שֶׁעָשְׂאָה קֶדֶם לַחֵג שְׁלֹשִׁים יוֹם: אֲבָל
אִם עָשְׂאָה לְשֵׁם חֵג: אֶפִּילוּ מִתְחַלֶּת הַשְּׁנָה בְּשָׂרָה:

בִּהְעוֹשָׂה סָכָתוֹ תַּחַת הָאֵילָן כְּאֵלוּ עָשְׂאָה בְּתוֹךְ הַבַּיִת:
סָכָה עַל גִּבִּי סָכָה: הָעֲלִיזוֹנָה בְּשָׂרָה: וְהַתְּחַתּוֹנָה פְּסוּלָה:
רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר: אִם אֵין דִּיּוּרִין בְּעֲלִיזוֹנָה: הַתְּחַתּוֹנָה
בְּשָׂרָה:

ג פָּרֶס עָלֶיהָ סֵדִין מִפְּנֵי הַחֲמָה: אוֹ תַּחְתִּיהָ מִפְּנֵי הַנָּשֶׁר:
אוֹ שִׁפְרֶס עַל גִּבִּי הַקִּנּוֹף פְּסוּלָה: אֲבָל פּוֹרֶס הוּא: עַל גִּבִּי
נִקְלִיטֵי הַמָּטָה:

ד הִדְלָה עָלֶיהָ אֶת הַגָּפֶן: וְאֶת הַדִּלְעָת: וְאֶת הַקִּיסוֹם: וְסִכְךָ
עַל גְּבֵה פְּסוּלָה: וְאִם הָיָה סִכּוּךְ הַרְבֵּה מֵהֵן: אוֹ שֶׁקֶצָצָן:
בְּשָׂרָה: זֶה הַכֵּל: כָּל דָּבָר שֶׁהוּא מְקַבֵּל טִמְאָה: וְאֵין גְּדוּלוֹ
מִן הָאָרֶץ: אֵין מְסַכֵּכִין בּוֹ: וְכָל דָּבָר שֶׁאִינוֹ מְקַבֵּל טִמְאָה:
וְגְדוּלוֹ מִן הָאָרֶץ: מְסַכֵּכִין בּוֹ:

ה' חבילי קש. וחבילי עצים. וחבילי זרדין אין מסככין בהן.
וכלן שהתירן. בשרות. וכלן בשרות לדפנות:

י' מסככין בנסרים. דברי רבי יהודה. ורבי מאיר אוסר. נתן
עליה נסר. שהוא רחב ארבעה טפחים. בשרה. ובלבד
שלא יישן תחתיו:

י' תקרה שאין עליה מעזיבה. רבי יהודה אומר בית שמאי
אומרים מפקפק ונוטל אחת מבנות. ובית הלל אומרים
מפקפק או נוטל אחת מבנות. רבי מאיר אומר נוטל
אחת מבנות ואינו מפקפק:

י"ה המקרה סכתו בשפודין. או בארוכות המטה. אם יש
ריוח ביניהן כמותן. בשרה. החוטט בגדיש לעשות בו
סכה אינה סכה:

ט' המשלשל דפנות מלמעלה למטה. אם גבוה מן הארץ
שלשה טפחים פסולה. מלמעלה למעלה. אם גבוה מן
הארץ עשרה טפחים בשרה. רבי יוסי אומר בשם
שמלמטה למעלה עשרה טפחים. כך מלמעלה למטה
עשרה טפחים. הרחיק את הסכוד מן הדפנות שלשה
טפחים פסולה:

י' בית שנפחת וסכך על גביו. אם יש מן הכתל לסכוד
ארבע אמות פסולה. וכן חצר שהיא מקפת אכסדרה.

סָכָה גְדוּלָּה שֶׁהַקִּיפּוּיָהּ בְּדָבָר שֶׁאֵין מְסַכְכִּין בּוֹ. אִם יֵשׁ
תַּחְתָּיו אַרְבַּע אַמּוֹת פְּסוּלָה:

י"א הָעוֹשֶׂה סִכְתּוֹ כַּמִּין צָרִיף. אוֹ שֶׁסִּמְכָהּ לַכֶּתֶל. רַבִּי
אֱלִיעֶזֶר פּוֹסֵל מִפְּנֵי שֶׁאֵין לָהּ גִּגִּי. וְחֻכָּמִים מְכַשִּׁירִין.
מִחֲצֵלֶת קָנִים גְּדוּלָּה. עֲשָׂאָהּ לְשִׁכִּיבָה. מְקַבֶּלֶת טִמְאָה.
וְאֵין מְסַכְכִּין בָּהּ. לְסִכּוּד מְסַכְכִּין בָּהּ וְאֵינָהּ מְקַבֶּלֶת
טִמְאָה. רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר אַחַת קֶטֶנָּה וְאַחַת גְּדוּלָּה.
עֲשָׂאָהּ לְשִׁכִּיבָה מְקַבֶּלֶת טִמְאָה. וְאֵין מְסַכְכִּין בָּהּ. לְסִכּוּד
מְסַכְכִּין בָּהּ וְאֵינָהּ מְקַבֶּלֶת טִמְאָה:

פרק ב

הַיֵּשֶׁן תַּחַת הַמָּטָה בְּסָכָה. לֹא יֵצֵא יָדֵי חוּבָתוֹ. אָמַר רַבִּי
יְהוּדָה נוֹהֲגִין הֵינּוּ. שֶׁהֵינּוּ יֹשְׁנִים תַּחַת הַמָּטָה
בְּפָנֵי הַזְּקָנִים. וְלֹא אָמְרוּ לָנוּ דָּבָר. אָמַר רַבִּי שִׁמְעוֹן מַעֲשֵׂה
בְּטָבִי עֲבָדוֹ שֶׁל רַבִּן גַּמְלִיאֵל שֶׁהָיָה יֹשֵׁן תַּחַת הַמָּטָה.
וְאָמַר לָהֶן רַבִּן גַּמְלִיאֵל לַזְּקָנִים. רְאִיתֶם טָבִי עֲבָדִי שֶׁהוּא
תֹלְמִיד חָכָם. וְיֹדֵעַ שֶׁעֲבָדִים פְּטוּרִים מִן הַסָּכָה. לְפִיכָךְ
יֹשֵׁן הוּא תַּחַת הַמָּטָה. וּלְפִי דְרָכָנוּ לְמַדְנֹה שֶׁהַיֵּשֶׁן תַּחַת
הַמָּטָה לֹא יֵצֵא יָדֵי חוּבָתוֹ:

ב' הַסּוֹמֵךְ סִכְתּוֹ בְּכָרְעֵי הַמָּטָה כְּשֶׁרָה. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר
אִם אֵינָהּ יְכוּלָּה לְעִמּוּד בְּפָנֵי עֲצָמָה. פְּסוּלָה. סָכָה
הַמְדַּבֵּלֶלֶת וְשֹׁצֵלֶתָהּ מִרְבָּה מִחֲמַתָּהּ כְּשֶׁרָה. הַמְעוֹבָה

בְּמִין בֵּית אֶף עַל פִּי שְׂאִין הַכּוֹכָבִים נִרְאִים מִתּוֹכָהּ.
בְּשֶׁרָה:

ג הָעוֹשֶׂה סָכְתוֹ בְּרֹאשׁ הָעֵגְלָה אוֹ בְּרֹאשׁ הַסְּפִינָה.
בְּשֶׁרָה וְעוֹלִין לָהּ בַּיּוֹם טוֹב בְּרֹאשׁ הָאֵילָן אוֹ עַל גִּבִּי
גָּמֶל בְּשֶׁרָה וְאִין עוֹלִין לָהּ בַּיּוֹם טוֹב שְׁתֵּים בְּאֵילָן וְאַחַת
בְּיַד אָדָם אוֹ שְׁתֵּים בְּיַד אָדָם וְאַחַת בְּאֵילָן בְּשֶׁרָה.
וְאִין עוֹלִין לָהּ בַּיּוֹם טוֹב שְׁלֹשָׁה בְּיַד אָדָם וְאַחַת בְּאֵילָן.
בְּשֶׁרָה וְעוֹלִין לָהּ בַּיּוֹם טוֹב זֶה הַכָּלָל כָּל שֵׁינִטֵּל הָאֵילָן
וְיִכּוֹלָה לַעֲמֹד בַּפָּנִי עֲצָמָהּ בְּשֶׁרָה וְעוֹלִין לָהּ בַּיּוֹם טוֹב:

ד הָעוֹשֶׂה סָכְתוֹ בֵּין הָאֵילָנוֹת וְהָאֵילָנוֹת דְּפָנוֹת לָהּ.
בְּשֶׁרָה שְׁלוּחֵי מַצֹּה פְּטוּרִין מִן הַסֶּכֶה חוֹלִין וּמִשְׁמִשִּׁיהֶן.
פְּטוּרִין מִן הַסֶּכֶה אוֹכְלִין וְשׁוֹתִין עֲרָאֵי חוּץ לַסֶּכֶה:

ה מַעֲשֶׂה וְהִבִּיאוּ לוֹ לָרֶבֶן יוֹחָנָן בֶּן זִכְאִי לְטַעֹם הַתְּבָשִׁיל.
וּלְרֶבֶן גְּמְלִיאֵל שְׁתֵּי כּוֹתֵבוֹת וְדָלִי שֶׁל מִים וְאָמְרוּ הָעָלוּם
לַסֶּכֶה וּכְשֶׁנָּתְנוּ לוֹ לְרַבִּי צְדוֹק אָכַל פָּחוֹת מִכִּבִּיצָה נָטְלוּ
בַּמֶּפֶה וְאָכְלוּ חוּץ לַסֶּכֶה וְלֹא בִירֶךְ אַחֲרָיו:

ו רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר אַרְבַּע עֲשָׂרָה סְעוּדוֹת חֵיִב אָדָם
לֶאֱכֹל בַּסֶּכֶה אַחַת בַּיּוֹם וְאַחַת בַּלַּיְלָה וּחֲכָמִים אוֹמְרִים
אִין לְדַבֵּר קֶצֶף חוּץ מִלַּיְלָה יוֹם טוֹב רִאשׁוֹן שֶׁל חָג בַּלְבָּד.
וְעוֹד אָמַר רַבִּי אֱלִיעֶזֶר מִי שֶׁלֹּא אָכַל בַּלַּיְלָה יוֹם טוֹב
הָרִאשׁוֹן יִשְׁלִים בַּלַּיְלָה יוֹם טוֹב הָאַחֲרוֹן וּחֲכָמִים אוֹמְרִים

אין לדבר תשלומין. על זה נאמר מעות לא יוכל לתקון
וחסרון לא יוכל להמנות:

^י מי שהיה ראשו ורבו בספה ושלחנו בתוך הבית. בית
שמאי פוסלין. ובית הלל מכשירין. אמרו להן בית הלל
לבית שמאי. לא כך היה מעשה שהלכו זקני בית שמאי
וזקני בית הלל לבקר את רבי יוחנן בן החורני. ומצאוהו
שהיה יושב ראשו ורבו בספה ושלחנו בתוך הבית. (ולא
אמרו לו דבר.) אמרו להן בית שמאי משם ראיה. אף
הם אמרו לו. אם בן היית נוהג לא קימת מצות ספה
מימך:

^ח נשים ועבדים וקטנים. פטורים מן הספה. קטן שאינו
צריך לאמו חייב בספה. מעשה וילדה כלתו של שמאי
הזקן. ופחת את המעזיבה. וסבך על גבי המטה בשביל
הקטן:

^ט כל שבעת הימים. אדם עושה סכתו קבע וביתו עראי.
ירדו גשמים. מאימתי מתר לפנות משתסרח המקפה.
משלו משל למה הדבר דומה. לעבד שבא למזוג בוס
לרבו. ושפך לו קתון על פניו:

פרק ג

לולב הגזול והיבש פסול. של אשרה ושל עיר הנדחת
 פסול. נקטם ראשו. נפרצו עליו פסול. נפרדו עליו
 כשר. רבי יהודה אומר יאגדנו מלמעלה. ציני הר הברזל
 כשרות. לולב שיש בו שלשה טפחים כדי לנגע בו
 כשר:

^א הדס הגזול והיבש פסול. של אשרה ושל עיר הנדחת
 פסול. נקטם ראשו. נפרצו עליו. או שהיו ענביו מרבות
 מעליו פסול. ואם מעטן כשר. ואין ממעטין ביום טוב:

^ג ערבה גזולה ויבשה פסולה. של אשרה. ושל עיר
 הנדחת פסולה. נקטם ראשה. נפרצו עליה והצפצפה
 פסולה. כמושה ושנשרו מקצת עליה. ושל בעל כשרה:

^ד רבי ישמעאל אומר. שלשה הדסים ושתי ערבות. לולב
 אחד. ואתרוג אחד. אפילו שנים קטומים ואחד אינו
 קטום. רבי טרפון אומר אפילו שלשתן קטומים. רבי
 עקיבא אומר בשם שלולב אחד. ואתרוג אחד. כן הדס
 אחד. וערבה אחת:

^ה אתרוג הגזול והיבש. פסול. של אשרה. ושל עיר
 הנדחת. פסול. של ערלה. פסול. של תרומה טמאה.
 פסול. של תרומה טהורה. לא יטול. ואם נטל כשר. של

דמאי בית שמאי פוסלין ובית הלל מכשירין של מעשר
שני בירושלים לא יטול ואם נטל כשר:

^י עלתה חזזית על רבו. נטלה פטמתו. נקלף. נסדק. נקב
וחסר כל שהוא פסול. עלתה חזזית על מיעוטו. נטל
עוקצו. נקב ולא חסר כל שהוא כשר. אתרוג הכושי.
פסול. והירוק ככרתי. רבי מאיר מכשיר. ורבי יהודה
פוסל:

^י שיעור אתרוג הקטן. רבי מאיר אומר פאגוז. רבי יהודה
אומר כביצה. ובגדול כדי שיאחוז שנים בידו אחת. דברי
רבי יהודה. רבי יוסי אומר אפילו אחד (בשתי ידי):

^ח אין אוגדין את הלולב אלא במינו. דברי רבי יהודה.
רבי מאיר אומר אפילו במשיחה. אמר רבי מאיר מעשה
באנשי ירושלים שהיו אוגדין את לולביהן בגימזנים של
זהב. אמרו לו במינו היו אוגדין אותו מלמטה:

^ט והיכן היו מנענעין. בהודו ליי תחלה וסוף. ובאנא יי
הושיעה נא. דברי בית הלל. בית שמאי אומרים אף
באנא יי הצליחה נא. אמר רבי עקיבא צופה הייתי ברבן
גמליאל ורבי יהושע שכל העם היו מנענעין את לולביהן
והן לא נענעו. אלא באנא יי הושיעה נא (בלבד). מי שבא
בדרך ולא היה בידו לולב לטול. לכשיפגס לביתו יטול
על שלחנו. לא נטל שחרית יטול בין הערבים. שכל היום
כשר ללולב:

י' מי שהיה עבד או אשה או קטן מקרין אותו. עונה אחריהן מה שהן אומרים. ותהי לו מארה. אם היה גדול מקרא אותו עונה אחריו הללויה:

יא מקום שנהגו לכפול יכפול. לפשוט יפשוט. לברך אחריו יברך אחריו. הכל כמנהג המדינה. הלוקח לולב מחבירו בשביעית. נותן לו אתרוג במתנה. לפי שאין רשאי ללקחו בשביעית:

יב בראשונה היה לולב נטל במקדש שבעה. ובמדינה יום אחד. משחרב בית המקדש. התקין רבן יוחנן בן זכאי שיהא לולב נטל במדינה שבעה זכר למקדש. ושיהא יום הניף כלו אסור:

יג יום טוב ראשון של חג שחל להיות בשבת. כל העם מוליכין את לולביהן לבית הכנסת. למחרת משכימין ובאים. כל אחד ואחד מכיר את שלו ונוטלו. מפני שאמרו חכמים אין אדם יוצא ידי חובתו ביום טוב הראשון של חג בלולבו של חבירו. ושאר ימי החג אדם יוצא ידי חובתו בלולבו של חבירו:

יד רבי יוסי אומר יום טוב ראשון של חג שחל להיות בשבת. ושכח והוציא את הלולב לרשות הרבים. פטור. מפני שהוציאו ברשות:

^{טו} מִקְבֵּלֶת אִשָּׁה מִיד בְּנֵהּ. וּמִיד בַּעֲלָהּ. וּמַחְזִירָתוֹ לַמִּים
בְּשַׁבָּת. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר. בְּשַׁבָּת מַחְזִירִין. בְּיוֹם טוֹב
מוֹסִיפִין. וּבְמוֹעֵד מַחְלִיפִין. קָטָן הַיּוֹדֵעַ לִנְעֻגַע חַיִּיב בְּלוּלָב:

יום ט

פרק ד

לוּלָב וְעֶרְבָה. שֶׁשָּׂה וְשִׁבְעָה. הֵהָלֵל וְהַשְׁמָחָה שְׁמוֹנָה.
סָפָה וְנִסּוּךְ הַמִּים שִׁבְעָה. וְהַחֲלִיל חֲמִשָּׁה וְשֶׁשָּׁה:

^ב לִלוּלָב שִׁבְעָה. כִּיצַד יוֹם טוֹב הָרִאשׁוֹן שֶׁל חָג שָׁחַל לַהֲיוֹת
בְּשַׁבָּת. לִלוּלָב שִׁבְעָה. וְשָׂאֵר כָּל הַיָּמִים שֶׁשָּׂה:

^ג עֶרְבָה שִׁבְעָה. כִּיצַד יוֹם שְׁבִיעִי שֶׁל עֶרְבָה שָׁחַל לַהֲיוֹת
בְּשַׁבָּת. עֶרְבָה שִׁבְעָה. וְשָׂאֵר כָּל הַיָּמִים שֶׁשָּׂה:

^ד מִצּוֹת לִלוּלָב כִּיצַד יוֹם טוֹב הָרִאשׁוֹן שֶׁל חָג שָׁחַל לַהֲיוֹת
בְּשַׁבָּת. (כָּל הָעָם) מוֹלִיכִין אֶת לִוְלָבֵיהֶם לְהֵר הַבַּיִת
מֵעֶרֶב שַׁבָּת. וְהַחֲזָנִים מְקַבְּלִין מֵהֶן. וְסוֹדְרִין אוֹתָן עַל גְּבִי
אֲצֻטָּבָא. וְהַזְקָנִים מְנִיחִין אֶת שְׁלֵהֶן בַּלְשָׁפָה. וּמְלַמְּדִים
אוֹתָם לֵאמֹר כָּל מִי שֶׁמָּגִיעַ לִוְלָבִי בִידּוֹ הָרִי הוּא לוֹ בְּמַתָּנָה.
לְמַחֵר מְשַׁכֵּמִין וּבָאִין. וְהַחֲזָנִים זוֹרְקִים אוֹתָם לַפְּנִיָּה.
וְהֵן מַחְסִיפִין וּמַכִּין אִישׁ אֶת חֲבִירוֹ. וְכִשְׂרָאוּ בֵּית דִּין
שָׁבְאוּ לִידֵי סַכָּנָה. הִתְקִינוּ שֶׁיֵּהָא כָּל אֶחָד וְאֶחָד נוֹטֵל
בְּבֵיתוֹ:

ה' מַצּוֹת עֲרֵבָה בִּיצֵד. מָקוֹם הָיָה לַמָּטָה מִירוּשָׁלַיִם וְנִקְרָא מוֹצֵא. יוֹרְדִין לָשֶׁם וּמִלֻּקְטִין מִשָּׁם. מַרְבִּיּוֹת שֶׁל עֲרֵבָה. וּבִאֵין וְזוֹקְפִין אוֹתָן בְּצִדֵי הַמִּזְבֵּחַ וְרֹאשֵׁיהֶן כְּפּוֹפִין עַל גְּבִי הַמִּזְבֵּחַ. תִּקְעוּ וְהִרְיעוּ וְתִקְעוּ. בְּכָל יוֹם מְקִיפִין אֶת הַמִּזְבֵּחַ פַּעַם אַחַת. וְאוֹמְרִים אָנָּה יְיָ הוֹשִׁיעָה נָּא אָנָּה יְיָ הַצְלִיחָה נָּא. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר אֲנִי וְהוּ הוֹשִׁיעָה נָּא. וְאוֹתוֹ הַיּוֹם מְקִיפִין אֶת הַמִּזְבֵּחַ שִׁבְעָה פְּעָמִים. בְּשַׁעַת פְּטִירְתָּן מֵהֶן אוֹמְרִים. יוֹפִי לָךְ מִזְבֵּחַ יוֹפִי לָךְ מִזְבֵּחַ. רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר לֵיָּה וּלְךָ מִזְבֵּחַ (לֵיָּה וּלְךָ מִזְבֵּחַ):

י' כַּמַּעֲשָׂהּוּ בַחֹל כִּךְ מַעֲשָׂהּוּ בְּשַׁבָּת. אֵלֹא שֶׁהָיוּ מְלַקְטִין אוֹתָן מֵעֶרֶב שַׁבָּת וּמִנִּיחִים אוֹתָן בְּגִיגִיּוֹת שֶׁל זֶהָב כְּדִי שֶׁלֹּא יִכְמוֹשׁ. רַבִּי יוֹחָנָן בֶּן בְּרוּקָא אוֹמֵר חֲרִיּוֹת שֶׁל דָּקֶל הָיוּ מְבִיאִין. וְחוֹבְטִין אוֹתָן בְּקֶרֶקַע בְּצִדֵי הַמִּזְבֵּחַ. וְאוֹתוֹ הַיּוֹם נִקְרָא יוֹם חֲבוּט חֲרִיּוֹת:

י' מִיד הַתִּינוּקוֹת שׁוֹמְטִין אֶת לולְבֵיהֶן. וְאוֹכְלִין אֶת־רוֹגֵיהֶן:

ח' הַהִלֵּל וְהַשְׁמִחָה שְׁמוֹנָה. בִּיצֵד. מְלַמֵּד שְׁחִיב אָדָם בַּהִלֵּל וּבַשְׁמִחָה וּבִכְבוֹד יוֹם טוֹב הָאֲחֵרוֹן שֶׁל חָג כְּשֶׁאֵר כָּל יְמוֹת הַחָג. סִפָּה שִׁבְעָה. בִּיצֵד. גָּמַר מִלֶּאֱכֹל לֹא יִתִּיר סִפָּתוֹ. אֲבָל מוֹרִיד אֶת הַכֵּלִים מִן הַמִּנְחָה וּלְמַעַלָּה. מִפְּנֵי כְבוֹד יוֹם טוֹב הָאֲחֵרוֹן שֶׁל חָג:

ט' נְסוּךְ הַמִּים (שִׁבְעָה). בִּיצֵד. צְלוּחִית שֶׁל זֶהָב מִחֻזָּקת שְׁלֹשָׁה לֹזְגִים. הָיָה מְמַלֵּא מִן הַשְּׁלֹחַ. הִגִּיעוּ לְשַׁעַר הַמִּים.

תקעו והריעו ותקעו. עלה בכבש ופנה לשמאלו. ושני ספלים של כסף היו שם. רבי יהודה אומר של סיד היו. אלא שהיו משחרין פניהם מפני היין. ומנקבין כמין שני חטמין דקין. אחד מעבה. ואחד דק. כדי שיהיו שניהם כלין בבית אחת. מערבי של מים. מזרחי של יין. עירה של מים לתוד של יין. ושל יין לתוד של מים יצא. רבי יהודה אומר. בלוג היה מנסך כל שמונה. ולמנסך אומרים לו הגביה ידך. שפעם אחת נסך אחד על גבי רגליו. ורגמוהו כל העם באתרוגיהן:

כמעשהו בחול כך מעשהו בשבת. אלא שהיה ממלא מערב שבת חבית של זהב שאינה מקדשת. מן השלוח. ומניחה בלשכה. נשפכה או נתגלתה. היה ממלא מן הכיור. שהיין והמים המגלין. פסולים על גבי המזבח:

פרק ה

החליל חמשה וששה. זהו החליל של בית השואבה. שאינו דוחה לא את השבת ולא את יום טוב. אמרו. כל מי שלא ראה שמחת בית השואבה. לא ראה שמחה מימיו:

ב. במוצאי יום טוב הראשון של חג. היו יורדין לעזרת נשים. ומתקנין שם תקון גדול. ומגורות של זהב היו שם. וארבעה ספלים של זהב בראשיהן. וארבע סלמות לכל

אֶחָד וְאֶחָד וְאַרְבָּעָה יְלָדִים מִפְּרָחֵי כְּהֵנָה וּבִידֵיהֶם כַּדִּים
 שֶׁל שֶׁמֶן. שֶׁל מֵאָה וְעֶשְׂרִים לֹוג. שֶׁהֵן מְטִילִין לְכָל סֶפֶל
 וְסֶפֶל:

^א מִבְּלֵאֵי מִכְנָסֵי כְּהֵנִים וּמִהַמֵּינֵיהֶן. הָיוּ מִפְּקִיעִין. וּבָהֶן הָיוּ
 מְדַלִּיקִין. לֹא הָיְתָה חֲצֵר בִּירוּשָׁלַיִם שְׂאִינָהּ מֵאִירָהּ מֵאוֹר
 בֵּית הַשּׁוֹאֵבָה:

^ד חֲסִידִים וְאַנְשֵׁי מַעֲשֵׂה. הָיוּ מִרְקָדִים לִפְנֵיהֶם
 בַּאֲבֻקוֹת שֶׁל אוֹר שְׂבִידֵיהֶן. וְאוֹמְרִים לִפְנֵיהֶן דְּבָרֵי
 שִׁירוֹת וְתִשְׁבָּחוֹת. וְהַלּוֹים בְּכִנּוּרוֹת וּבִנְבָלִים וּבִמְצֻלָּתַיִם
 וּבַחֲצוֹצְרוֹת. וּבְכָלִי שִׁיר בְּלֹא מִסְפָּר. עַל חֲמִשָּׁה עָשָׂר
 מַעֲלוֹת הַיּוֹרְדוֹת מֵעֶזְרַת יִשְׂרָאֵל לַעֲזֶרֶת נָשִׁים. כְּנָגֵד
 חֲמִשָּׁה עָשָׂר שִׁיר הַמַּעֲלוֹת שְׁבַת־הַלֵּיל. שֶׁעָלִיָּהֶן לוֹיִם
 עוֹמְדִים בְּכָלִי שִׁיר וְאוֹמְרִים שִׁירָה. עֹמְדוֹ שְׁנֵי הַכְּהֵנִים
 בְּשַׁעַר הָעֶלְיוֹן. שִׁיּוֹרֵד מֵעֶזְרַת יִשְׂרָאֵל לַעֲזֶרֶת נָשִׁים. וְשְׂתֵי
 חֲצוֹצְרוֹת בִּידֵיהֶן. קָרָא הַגָּבֵר. תִּקְעוּ וְהִרְיעוּ וְתִקְעוּ. הִגִּיעוּ
 לְמַעֲלָה עֲשִׂירִית. תִּקְעוּ וְהִרְיעוּ וְתִקְעוּ. הִגִּיעוּ לַעֲזָרָה
 תִּקְעוּ וְהִרְיעוּ וְתִקְעוּ. הָיוּ תוֹקְעִין וְהוֹלְכִין עַד שֶׁמִּגִּיעִין
 לְשַׁעַר הַיּוֹצֵא לַמִּזְרָח. הִגִּיעוּ לְשַׁעַר הַיּוֹצֵא מִמִּזְרָח.
 הִפְכוּ פָנֵיהֶן לְמַעְרָב וְאָמְרוּ. אֲבוֹתֵינוּ שֶׁהָיוּ בְּמָקוֹם הַזֶּה.
 אַחֲרֵיהֶם אֵל הֵיכָל יְיָ וּפָנֵיהֶם קִדְמָה. וְהֵמָּה מִשְׁתַּחֲוִיָּתָם
 קִדְמָה לְשֹׁמֵשׁ. וְאָנוּ לָיָה עֵינֵינוּ. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר הָיוּ שׁוֹנִין
 וְאוֹמְרִין אָנוּ לָיָה. וְלָיָה עֵינֵינוּ:

ה אין פּוֹחַתִּין מֵאַחַת וְעֶשְׂרִים תְּקִיעוֹת בַּמִּקְדָּשׁ. וְאִין מוֹסִיפִין עַל אַרְבָּעָה וּשְׁמוֹנָה. בְּכָל יוֹם הָיוּ שָׁם עֶשְׂרִים וְאַחַת תְּקִיעוֹת (בַּמִּקְדָּשׁ). שְׁלֹשׁ לַפְּתִיחַת שְׁעָרִים. תִּשְׁעַ לְתַמִּיד שֶׁל שַׁחַר. וְתִשְׁעַ לְתַמִּיד שֶׁל בֵּין הָעֶרְבִים. וּבִמְוִסָּפִין הָיוּ מוֹסִיפִין עוֹד תִּשְׁעַ. וּבְעֶרֶב שַׁבַּת הָיוּ מוֹסִיפִין עוֹד שֵׁשׁ. שְׁלֹשׁ לְהַבְטִיל הָעָם מִמְּלָאכָה. וְשְׁלֹשׁ לְהַבְדִּיל בֵּין קֹדֶשׁ לְחוּל. עֶרֶב שַׁבַּת שַׁבְּתוֹךְ הַחֹג הָיוּ שָׁם שְׁמוֹנָה וְאַרְבָּעִים. שְׁלֹשׁ לַפְּתִיחַת שְׁעָרִים. שְׁלֹשׁ לַשַּׁעַר הָעֲלִיזֹן. וְשְׁלֹשׁ לַשַּׁעַר הַתַּחְתּוֹן. וְשְׁלֹשׁ לְמַלּוֹי הַמִּים. וְשְׁלֹשׁ עַל גְּבֵי מִזְבֵּחַ. תִּשְׁעַ לְתַמִּיד שֶׁל שַׁחַר. וְתִשְׁעַ לְתַמִּיד שֶׁל בֵּין הָעֶרְבִים. וְתִשְׁעַ לְמוֹסָפִין. שְׁלֹשׁ לְהַבְטִיל אֶת הָעָם מִמְּלָאכָה. וְשְׁלֹשׁ לְהַבְדִּיל בֵּין קֹדֶשׁ לְחוּל:

י יוֹם טוֹב הָרֵאשׁוֹן שֶׁל חָג הָיוּ שָׁם שְׁלֹשָׁה עָשָׂר פָּרִים וְאַלִּים שְׁנַיִם וּשְׁעִיר אֶחָד. נִשְׁתַּיְרוּ שָׁם אַרְבָּעָה עָשָׂר כִּבְשִׂים לְשִׁמּוֹנָה מִשְׁמֵרוֹת. בְּיוֹם הָרֵאשׁוֹן שָׁשָׁה מְקַרְבִּין שְׁנַיִם שְׁנַיִם. וְהִשְׁאָר אֶחָד אֶחָד. בְּשַׁנִּי חֲמִשָּׁה מְקַרְבִּין שְׁנַיִם שְׁנַיִם. וְהִשְׁאָר אֶחָד אֶחָד. בְּשְׁלִישִׁי אַרְבָּעָה מְקַרְבִּין שְׁנַיִם שְׁנַיִם. וְהִשְׁאָר אֶחָד אֶחָד. בְּרִבְעִי שְׁלֹשָׁה מְקַרְבִּין שְׁנַיִם שְׁנַיִם. וְהִשְׁאָר אֶחָד אֶחָד. בְּחֲמִישִׁי שְׁנַיִם מְקַרְבִּין שְׁנַיִם שְׁנַיִם. וְהִשְׁאָר אֶחָד אֶחָד. בְּשִׁשִּׁי אֶחָד מְקַרֵּב שְׁנַיִם. וְהִשְׁאָר אֶחָד אֶחָד. בְּשַׁבְּעִי כֻּלָּן שְׁוִין. בְּשְׁמִינִי חֲזָרוּ לְפָנֶי כְּבָרְגָלִים. אָמְרוּ מִי שֶׁהִקְרִיב פָּרִים הַיּוֹם לֹא יִקְרִיב לְמַחֵר. אֶלָּא חוֹזְרִין חֲלִילָה:

י' בשלשה פרקים בשנה היו כל המשמרות שוות.
באימורי הגגלים. ובחלוק לחם הפנים. בעצרת אומרים
לו. הילך מצה הילך חמץ. משמר שזמנו קבוע הוא
מקריב תמידין נדרים ונדבות. ושאר קרבנות צבור.
ומקריב את הכל. יום טוב הסמוך לשבת בין מלפניה בין
לאחריה. היו כל המשמרות שוות בחלוק לחם הפנים:

ח' חל להיות יום אחד להפסיק בנתיים. משמר שזמנו
קבוע היה נוטל עשר חלות. והמתעבב נוטל שתים.
ובשאר ימות השנה הנכנס נוטל שש. (והיוצא נוטל
שש). רבי יהודה אומר הנכנס נוטל שבע. והיוצא
נוטל חמש. הנכנסין חולקין בצפון. והיוצאין בדרום.
בלגה לעולם חולקת בדרום. וטבעתה קבועה. וחלונה
סתומה: סליק

מסכת תענית

מסכת שקלים

פרק א

בְּאַחַד בְּאֶדָר מְשַׁמֵּיעִין עַל הַשְּׁקָלִים. וְעַל הַכִּלָּאִים.
בַּחֲמִשָּׁה עָשָׂר בּו'. קוֹרִין אֶת הַמְּגִילָה בִּכְרָכִים.
וּמִתְקַנֵּין אֶת הַדְּרָכִים. וְאֶת הָרְחוּבוֹת. וְאֶת מְקוֹאוֹת
הַמַּיִם. וְעוֹשִׂין כָּל צָרְכֵי הָרִבִּים. וּמַצִּינִין אֶת הַקְּבֵרוֹת.
וְיוֹצֵאִין אֶף עַל הַכִּלָּאִים:

ב אָמַר רַבִּי יְהוּדָה בְּרֵאשׁוֹנָה הָיוּ עוֹקְרִין וּמִשְׁלִיכִין
לְפָנֶיהֶם. מִשְׁרְבוּ עוֹבְרֵי עֲבִירָה. הָיוּ עוֹקְרִין וּמִשְׁלִיכִין עַל
הַדְּרָכִים. הִתְקִינוּ שִׁיהוּ מִפְּקִירִין כָּל הַשָּׂדֶה כְּלָה:

ג בַּחֲמִשָּׁה עָשָׂר בּו'. שְׁלַחֲנוֹת הָיוּ יוֹשְׁבֵין בְּמִדְיָנָה. בְּעֶשְׂרִים
וּחֲמִשָּׁה יָשְׁבוּ בְּמִקְדָּשׁ. מִשְׁיִשְׁבוּ בְּמִקְדָּשׁ. הִתְחִילוּ
לְמִשְׁכֵּן. אֶת מִי מִמִּשְׁכָּנִין. לְוִיִּם וְיִשְׂרָאֵלִים. גָּרִים וְעֶבְדִּים
מְשׁוֹחָרְרִים. אָבֵל לֹא נָשִׁים. וְעֶבְדִּים. וּקְטָנִים. כָּל קָטָן
שֶׁהִתְחִיל אָבִיו לְשָׁקוֹל עַל יָדוֹ. שׁוֹב אֵינוֹ פּוֹסֵק. וְאֵין
מִמִּשְׁכָּנִין אֶת הַכֹּהֲנִים. מִפְּנֵי דְרָכֵי שְׁלוֹם:

ד אָמַר רַבִּי יְהוּדָה הַעִיד בֶּן בּוֹכְרֵי בִּיבְנָה. שֶׁכָּל כֹּהֵן
שֶׁשׁוּקָל אֵינוֹ חוּטֵא. אָמַר לוֹ רֶבֶן יוֹחָנָן בֶּן זִכְאִי לֹא כִי.
אֲלֹא כָּל כֹּהֵן שֶׁאֵינוֹ שׁוּקָל חוּטֵא. אֲלֹא שֶׁהַכֹּהֲנִים דּוֹרְשִׁים
מִקְרָא זֶה לְעֶצְמָן. וְכָל מִנְחַת כֹּהֵן כָּלִיל תִּהְיֶה לֹא תֵאכַל.

הואיל והעמר ושתי הלחם ולחם הפנים שלנו. היאך
נאכלים:

ה אף על פי שאמרו. אין ממשכנין נשים ועבדים קטנים.
אם שקלו מקבלין מידן. הגוי והכותי ששקלו. אין מקבלין
מידן. ואין מקבלין מידם קני זבים וקני זבות וקני יולדות.
וחטאות ואשמות. אבל נדרים ונדבות מקבלין מידן. זה
הכלל. כל שנדר ונדב מקבלין מידן. וכל שאינו לא נדר
ולא נדב אין מקבלין מידן. וכן הוא מפורש על ידי עזרא.
(שנאמר) לא לכם ולנו לבנות בית לאלהינו:

י ואלו שחייבין בקלבון לויים וישראלים. וגרים ועבדים
משוחררים. אבל לא (כהנים) נשים ועבדים וקטנים.
השוקל על ידי כהן. על ידי אשה. על ידי עבד. על ידי
קטן. פטור. ואם שקל על ידו. ועל יד חבירו חייב בקלבון
אחד. רבי מאיר אומר שני קלבנות. הנותן סלע ונוטל
שקל. חייב שני קלבנות:

י השוקל על ידי עני. ועל ידי שכנו. ועל יד בן עירו פטור.
ואם הלויים חייב. האחין השתפין שחייבים בקלבון.
פטורין ממעשר בהמה. ושחייבין במעשר בהמה. פטורין
מן הקלבון. וכמה הוא קלבון. מעה כסף. דברי רבי מאיר.
וחכמים אומרים חצי:

פרק ב

מִצָּרְפִּין שְׁקִלִים לְדַרְכֹּנוֹת. מִפְּנֵי מִשְׁאֵי הַדֶּרֶךְ. כְּשֶׁם
שֶׁהָיוּ שׁוּפְרוֹת בַּמִּקְדָּשׁ. כִּךְ הָיוּ שׁוּפְרוֹת
בַּמִּדְיָנָה. בְּנֵי הָעִיר שִׁשְׁלָחוּ אֶת שְׁקָלֵהֶן. נִגְנְבוּ אוֹ
שִׁנְאָבְדוּ. אִם נִתְרַמָּה (הַתְּרוּמָה). נִשְׁבָּעִין לַגִּזְבָּרִים. וְאִם
לֹא. נִשְׁבָּעִין לְבְנֵי הָעִיר. וּבְנֵי הָעִיר שׁוֹקְלִין תַּחְתִּיהֶן.
נִמְצְאוּ אוֹ שֶׁחֲזִירוֹם הַגִּנְבִּים. אֵלּוּ וְאֵלּוּ שְׁקָלִין. וְאִין עוֹלִין
לָהֶן לְשָׁנָה הַבָּאָה:

ב הַנּוֹתֵן שְׁקָלוֹ לַחֲבִירוֹ לְשָׁקוֹל עַל יָדוֹ. וְשָׁקְלוֹ עַל יָדֵי
עַצְמוֹ. אִם נִתְרַמָּה תְּרוּמָה מֵעַל. הַשּׁוֹקֵל שְׁקָלוֹ מִמְּעוֹת
הַקֹּדֶשׁ. אִם נִתְרַמָּה תְּרוּמָה וְקִרְבָּה הַבְּהֵמָה. מֵעַל. מִדְּמֵי
מַעֲשֵׂר שְׁנֵי וּמִדְּמֵי שְׁבִיעִית. יֹאכֵל כָּנָגְדוֹ:

ג הַמְכִּינֵם מְעוֹת וְאָמַר הָרִי אֵלּוּ לְשָׁקְלִי. בֵּית שְׁמַאי
אוֹמְרִים מוֹתֵרֵן נִדְבָּה. וּבֵית הַלֵּל אוֹמְרִים מוֹתֵרֵן חוֹלִין.
שְׁאֲבִיא מֵהֶן לְשָׁקְלִי. שְׁוִין שֶׁהַמּוֹתֵר חוֹלִין. אֵלּוּ לְחֻטָּאת
שְׁוִין שֶׁהַמּוֹתֵר נִדְבָּה. שְׁאֲבִיא מֵהֶן חֻטָּאת. שְׁוִין שֶׁמוֹתֵרֵן
חוֹלִין:

ד אָמַר רַבִּי שִׁמְעוֹן מָה בֵּין שְׁקָלִים לְחֻטָּאת. שֶׁלְּשָׁקְלִים
יֵשׁ לָהֶן קֶצֶף וְלְחֻטָּאת אֵין לָהּ קֶצֶף. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר
אֵף לְשָׁקְלִים אֵין לָהֶן קֶצֶף. שֶׁכְּשֶׁעָלוּ יִשְׂרָאֵל מִן הַגּוֹלָה.
הָיוּ שׁוֹקְלִים דַּרְכֹּנוֹת. חֲזָרוּ לְשָׁקוֹל סְלָעִים. חֲזָרוּ לְשָׁקוֹל
טַבָּעִים. וּבִקְשׁוּ לְשָׁקוֹל דִּינָרִים. אָמַר רַבִּי שִׁמְעוֹן אֵף עַל

פי כן יד כלן שוה. אבל חטאת זה מביא בסלע. וזה מביא בשתים. וזה מביא בשלש:

ה מותר שקלים חולין. מותר עשירית האיפה. מותר קני זבים. קני זבות. וקני יולדות. וחטאות ואשמות. מותריהן נדבה. זה הכלל כל שהוא בא לשם חטאת. ולשם אשמה. מותרן נדבה. מותר עולה. לעולה. מותר מנחה. למנחה. מותר שלמים. לשלמים. מותר פסח. לשלמים. מותר נזירים. לנזירים. מותר נזיר. לנדבה. מותר עניים. לעניים. מותר עני. לאותו עני. מותר שבויים. לשבויים. מותר שבוי. לאותו שבוי. מותר המתים. למתים. מותר המת. לזרשיו. רבי מאיר אומר מותר המת. יהא מונח עד שיבא אליהו. רבי נתן אומר מותר המת. בונין לו נפש על קברו:

פרק ג

בשלשה פרקים בשנה. תורמין את הלשכה. בפרוס הפסח. בפרוס עצרת. בפרוס החג. והן גרנות למעשר בהמה. דברי רבי עקיבא. בן עזאי אומר בעשרים ותשעה באדר. ובאחד בסיון. ובעשרים ותשעה באב. רבי אלעזר ורבי שמעון אומרים באחד בניסן. באחד בסיון. בעשרים ותשעה באול. מפני מה אמרו בתשעה ועשרים באול. ולא אמרו באחד בתשרי. מפני שהוא יום טוב. ואי אפשר לעשר ביום טוב. לפיכך הקדימוהו לעשרים ותשעה באול:

ב בשלש קפות של שלש שלש סאין תורמין את הלשכה וכתוב בהן אלף ביי"ת גימ"ל רבי ישמעאל אומר יונית כתוב בהן אלפא ביתא גמלא אין התורם נכנס לא בפרגוד (חפות) ולא במנעל ולא בסנדל ולא בתפלין ולא בקמיע שמא יעני ויאמרו מעון הלשכה העני או שמא יעשיר ויאמרו מתרומת הלשכה העשיר לפי שאדם צריך לצאת ידי הבריות בדרך שצריך לצאת ידי המקום שנאמר והייתם נקים מיי ומישראל ואומר ומצא חן ושכל טוב בעיני אלהים ואדם:

ג של בית רבן גמליאל (היה) נכנס ושקלו בין אצבעותיו וזרקו לפני התורם והתורם מתכוין ודוחפו לקפה אין התורם תורם עד שיאמר להם אתרום והן אומרים לו תרום תרום תרום שלשה פעמים:

ד תרום את הראשונה ומחפה בקטבלאות שניה ומחפה בקטבלאות שלישית לא היה מחפה שמא ישבח (ויתרום) מן הדבר התרום תרום את הראשונה לשם ארץ ישראל והשניה לשם פרכים המקפין לה והשלישית לשום בבל ולשום מדי ולשום מדינות הרחוקות:

פרק ד

הַתְּרוּמָה מֵהָהָיו עוֹשִׂין בָּהּ. לֹקַחִין בָּהּ תְּמִידִין
וּמוֹסְפִין וְנִסְכֵּיהֶם. הָעֹמֵר וּשְׁתֵּי הַלֶּחֶם וְלֶחֶם
הַפָּנִים. וְכָל קֶרְבָּנוֹת הַצִּבּוֹר. שׁוֹמְרֵי סְפִיחִים בְּשִׁבְעִית.
נוֹטְלִין שְׂכָרָן מִתְּרוּמַת הַלֵּשֶׁכָּה. רַבִּי יוֹסִי אוֹמֵר (הַרוּצָה)
מִתְנַדֵּב שׁוֹמֵר חֲנָם. אָמְרוּ לוֹ אַף אֶתָּה אוֹמֵר. שְׂאִינָן בָּאֵין
אֵלָּא מִשָּׁל צִבּוֹר:

ב פָּרָה וְשְׁעִיר הַמִּשְׁתַּלַּח. וְלִשׁוֹן שֶׁל זְהוּרִית. בָּאֵין
מִתְּרוּמַת הַלֵּשֶׁכָּה. כֶּבֶשׂ פָּרָה. וְכֶבֶשׂ שְׁעִיר הַמִּשְׁתַּלַּח.
וְלִשׁוֹן שֶׁבִין קֶרְנָיו. וְאַמַּת הַמַּיִם. וְחֹמַת הָעִיר וּמִגְדָּלוֹתֶיהָ.
וְכָל צִרְכֵי הָעִיר. בָּאֵין מִשִּׁירֵי הַלֵּשֶׁכָּה. אֲבָא שְׂאוּל אוֹמֵר
כֶּבֶשׂ פָּרָה. כֹּהֲנִים גְּדוֹלִים עוֹשִׂין אוֹתוֹ מִשָּׁל עֶצְמוֹ:

ג מוֹתֵר שִׁירֵי הַלֵּשֶׁכָּה מֵהָהָיו עוֹשִׂין בָּהֶן. לֹקַחִין
בָּהֶן יֵינֹת שְׂמָנִים וְסֻלְתוֹת. וְהַשֹּׁכֵר לְהַקְדֵּשׁ. דְּבָרֵי רַבִּי
יִשְׁמַעֵאל. רַבִּי עֲקִיבָא אוֹמֵר אֵין מִשְׁתַּכְּרִין מִשָּׁל הַקֹּדֶשׁ.
וְלֹא מִשָּׁל עֲנִיִּים:

ד מוֹתֵר תְּרוּמָה מֵהָהָיו עוֹשִׂין בָּהּ. רַקוּעֵי זֶהָב צְפוּי לְבֵית
קֹדֶשׁ הַקֹּדֶשִׁים. רַבִּי יִשְׁמַעֵאל אוֹמֵר מוֹתֵר הַפְּרוֹת לְקִיץ
הַמִּזְבֵּחַ. וּמוֹתֵר הַתְּרוּמָה לְכָלִי שָׁרֵת. רַבִּי עֲקִיבָא אוֹמֵר
מוֹתֵר הַתְּרוּמָה לְקִיץ הַמִּזְבֵּחַ וּמוֹתֵר נִסְכִּים לְכָלִי שָׁרֵת.
רַבִּי חֲנַנְיָה סָגַן הַכֹּהֲנִים אוֹמֵר מוֹתֵר נִסְכִּים לְקִיץ הַמִּזְבֵּחַ.
וּמוֹתֵר הַתְּרוּמָה לְכָלִי שָׁרֵת. זֶה וְזֶה לֹא הָיוּ מוֹדִים בַּפְּרוֹת:

ה' מותר הקטרת מה היו עושין בה. מפרישין ממנה שכר האומנין. ומחללין אותה על שכר האומנין. ונותנין אותה לאומנין בשכרן. וחוזרין ולוקחין אותה מתרומה חדשה. ואם בא החדש בזמנו. לוקחין אותה מתרומה חדשה. ואם לאו מן הישנה:

י המקדיש נכסיו. והיו בהן דברים ראויין לקרבנות הצבור. ינתנו לאומנין בשכרן. דברי רבי עקיבא. אמר לו בן עזאי אינה היא המדה. אלא מפרישין מהן שכר האומנין. ומחללין אותן על מעות האומנין. ונותנין אותן לאומנין בשכרן. וחוזרין ולוקחין אותן מתרומה חדשה:

י המקדיש נכסיו. והיתה בהן בהמה ראויה לגבי המזבח. זכרים ונקבות. רבי אליעזר אומר זכרים ימכרו לצרכי עולות. ונקבות ימכרו לצרכי זבחי שלמים. ודמיהן יפלו עם שאר נכסים לבדק הבית. רבי יהושע אומר זכרים עצמן יקרבו עולות. ונקבות ימכרו לצרכי זבחי שלמים. ויביא (בדמיהן עולות) ושאר נכסים יפלו לבדק הבית. רבי עקיבא אומר רואה אני את דברי רבי אליעזר מדברי רבי יהושע. שרבי אליעזר השוה את מדתו. ורבי יהושע חלק. אמר רבי פפוס שמעתי כדברי שניהם שהמקדיש בפירוש כדברי רבי אליעזר. והמקדיש סתם כדברי רבי יהושע:

ה' המקדיש נכסיו. והיו בהן דברים ראויין על גבי המזבח.
 יינות שמנים ועופות. רבי אלעזר אומר ימכרו לצרכי
 אותו המין. ויביא בדמיהם עולות. ושאר נכסים יפלו
 לבדק הבית:

ט אחד לשלשים יום משערין את הלשכה. כל המקבל
 עליו לספק סלתות מארבע עמדות משלש. יספק מארבע.
 משלש ועמדות מארבע יספק מארבע. שיד הקדש על
 העליונה. ואם התליעה סלת התליעה לו. ואם החמיץ
 יין החמיץ לו. ואינו מקבל את מעותיו. עד שיהא המזבח
 מרצה:

פרק ה

אלו הן הממוגין שהיו במקדש. יוחנן בן פינחס על
 החותמות. אחיה על הנסכים. מתתיה בן שמואל
 על הפיסות. פתחיא על הקנין. פתחיא זה מרדכי. למה
 נקרא שמו פתחיא. שהיה פותח בדברים ודורשן. ויודע
 שבעים לשון. בן אחיה על חלי מעים. נחניא חופר שיחין.
 גביני פרוז. בן נבר על נעילת שערים. בן בבי על הפקיע.
 בן ארזה על הצלצל. הגרוס בן לוי על השיר. בית גרמו
 על מעשה לחם הפנים. בית אבטינס על מעשה הקטרת.
 אלעזר על הפרוכות. ופינחס על המלבוש:

^ב אין פּוֹחֲתִין מִשְׁלֹשָׁה גִזְבָּרִים וּמִשְׁבַּעַה אַמְרָכְלִין וְאִין עוֹשִׁין שְׂרָרָה עַל הַצָּבוֹר בְּמִמּוֹן פָּחוֹת מִשְׁנַיִם חוּץ מִבֶּן אַחֲיָה שֶׁעַל חָלִי מַעִים וְאֶלְעָזָר שֶׁעַל הַפְּרוּכּוֹת שְׁאוֹתָן קָבְלוּ (רֹב) הַצָּבוֹר עָלֵיהֶן:

^ג אַרְבַּעַה חוֹתְמוֹת הָיוּ בַּמִּקְדָּשׁ וְכָתוּב עָלֵיהֶן עֶגְלָ זָכָר גְּדִי חוּטָא בֶּן עֲזָאִי אוֹמֵר חֲמִשָּׁה הָיוּ וְאַרְבַּעַת כָּתוּב עָלֵיהֶן עֶגְלָ זָכָר גְּדִי חוּטָא דָּל וְחוּטָא עֲשִׂיר עֶגְלָ מִשְׁמֵשׁ עִם נִסְכֵּי בָקָר גְּדוֹלִים וְקִטְנִים זָכָרִים וְנִקְבוֹת גְּדִי מִשְׁמֵשׁ עִם נִסְכֵּי הַצֹּאן גְּדוֹלִים וְקִטְנִים זָכָרִים וְנִקְבוֹת חוּץ מִשְׁלָ אֱלִים זָכָר מִשְׁמֵשׁ עִם נִסְכֵּי אֱלִים בְּלֶבֶד חוּטָא מִשְׁמֵשׁ עִם נִסְכֵּי שְׁלֹשׁ בְּהֵמוֹת שֶׁל מִצּוֹרְעִין:

^ד מִי שֶׁהוּא מִבְּקֵשׁ נִסְכִּים הוֹלִיךְ לוֹ אֶצֶל יוֹחָנָן שֶׁהוּא מְמוֹנֶה עַל הַחוֹתְמוֹת נוֹתֵן לוֹ מַעוֹת וּמִקְבֵּל מִמֶּנּוּ חוֹתָם בָּא לוֹ אֶצֶל אַחֲיָה שֶׁהוּא מְמוֹנֶה עַל הַנִּסְכִּים וְנוֹתֵן לוֹ חוֹתָם וּמִקְבֵּל מִמֶּנּוּ נִסְכִּים וְלַעֲרֵב בָּאִין זֶה אֶצֶל זֶה וְאַחֲיָה מוֹצִיא אֶת הַחוֹתְמוֹת וּמִקְבֵּל כְּנִגְדֵּן מַעוֹת וְאִם הוֹתִירוּ הוֹתִירוּ לַהֲקַדֵּשׁ וְאִם פָּחַתּוּ הִיא מִשְׁלֵם יוֹחָנָן מִבֵּיתוֹ שִׁיד הַקֹּדֶשׁ עַל הָעֲלִיזָנָה:

^ה מִי שֶׁאַבֵּד מִמֶּנּוּ חוֹתָמוֹ מִמֶּתִּינִין לוֹ עַד הָעֶרֶב אִם מָצָאוּ לוֹ כִּדִּי חוֹתָמוֹ נוֹתֵנִין לוֹ וְאִם לֹא הָיוּ נוֹתֵנִין לוֹ וְשֵׁם הַיּוֹם כָּתוּב עָלֵיהֶן מִפְּנֵי הָרָמָאִין:

י שְׁתֵּי לְשָׁכוֹת הָיוּ בַּמִּקְדָּשׁ. אַחַת לְשֹׁכֶת חֲשָׁאִים. וְאַחַת לְשֹׁכֶת הַכֵּלִים. לְשֹׁכֶת חֲשָׁאִים יֵרָאִי חֲטָא נֹתְנִים לְתוֹכָהּ בַּחֲשָׁאִי. וְעֲנִיִּים בְּנֵי טוֹבִים מִתְּפַרְנְסִין מִתּוֹכָהּ בַּחֲשָׁאִי. לְשֹׁכֶת הַכֵּלִים. כָּל מִי שֶׁהוּא מִתְנַדֵּב כָּלִי. זוֹרְקוֹ לְתוֹכָהּ. וְאַחַד לְשָׁלְשִׁים יוֹם גִּזְבָּרִין פּוֹתְחִין אוֹתָהּ. וְכָל כָּלִי שֶׁמֵּצְאוּ בוֹ צֶרֶד לְבַדֵּק הַבֵּית. מִנִּיחִין אוֹתוֹ. וְהַשָּׂאֵר נִמְכָּרִין. וְדַמִּיהוֹ נוֹפְלִין לְלִשְׁכַּת בֶּדֶק הַבֵּית:

פרק ו

שְׁלֹשָׁה עָשָׂר שׁוּפְרוֹת. שְׁלֹשָׁה עָשָׂר שְׁלַחֲנוֹת. שְׁלֹשׁ עָשָׂר הַשְּׁתַּחֲוִיּוֹת. הָיוּ בַּמִּקְדָּשׁ. שֶׁל בֵּית רַבִּן גְּמְלִיאֵל. וְשֶׁל בֵּית רַבִּי חֲנַנְיָה סֵגֵן הַכֹּהֲנִים. הָיוּ מִשְׁתַּחֲוִין אַרְבָּעָה עָשָׂר. וְהִיכָן הִיתָה יְתִירָה. כְּנֶגֶד דִּיר הָעֵצִים. שָׁפָן מִסֶּרֶת בִּידָם מֵאַבוֹתֵיהֶם. שֵׁשׁ הָאָרוֹן נִגְנָז:

ב מעשה בכהן אחד שהיה מתעסק. וראה הרצפה שהיא משונה מחברותיה. בא ואמר לחבירו. לא הספיק לגמור את הדבר. עד שיצתה נשמתו. וידעו ביחוד ששם הארון נגנז:

ג והיכן היו משתחוים. ארבע בצפון. וארבע בדרום. שלש במזרח. ושתים במערב. כנגד שלשה עשר שערים. שערים דרומיים סמוכין למערב. שער העליון. שער הדלק. שער הבכורות. שער המים. ולמה נקרא שמו

שַׁעַר הַמִּים־שָׁבוּ מִכְּנִיסִין צְלוּחִית שֶׁל מַיִם שֶׁל נְסוּדָּ בַּחֲגֵי רַבִּי אֱלִיעֶזֶר בֶּן יַעֲקֹב אָמַר בּוֹ הַמַּיִם מִפְּכִים וַעֲתִידִין לְהִיּוֹת יוֹצְאִין מִתַּחַת מִפְתָּן הַבַּיִת לְעַמְתָּן בַּצָּפוֹן סְמוּכִין לַמַּעֲרָב שַׁעַר יְכִנְיָה שַׁעַר קָרְבָּן שַׁעַר נָשִׁים שַׁעַר הַשִּׁיר וְלָמָּה נִקְרָא שְׁמוֹ שַׁעַר יְכִנְיָה שָׁבוּ יָצָא יְכִנְיָה בְּגָלוֹתוֹ בַּמִּזְרָח שַׁעַר נִקְנֹזֵר וּשְׁנֵי פִשְׁפָּשִׁין הָיוּ לוֹ אֶחָד בִּימִינוֹ וְאֶחָד בְּשִׁמְאָלוֹ וּשְׁנַיִם בַּמַּעֲרָב שֶׁלֹּא הָיָה לָהֶן שֵׁם:

ד' שְׁלֹשָׁה עָשָׂר שְׁלַחֲנוֹת הָיוּ בַּמִּקְדָּשׁ שְׁמוֹנָה שֶׁל שִׁישׁ בַּבַּיִת הַמִּטְבָּחִים שְׁעָלֶיהֶן מְדִיחִין אֶת הַקְּרָבִים וּשְׁנַיִם בַּמַּעֲרָב הַכֶּבֶשׁ אֶחָד שֶׁל שִׁישׁ וְאֶחָד שֶׁל כֶּסֶף עַל שֶׁ שִׁישׁ הָיוּ נוֹתְנִים אֶת הָאִיבָרִים עַל שֶׁל כֶּסֶף כְּלֵי שֶׁרֶת וּשְׁנַיִם בָּאוּלָם (מִבִּפְנִים) עַל פֶּתַח הַבַּיִת אֶחָד שֶׁל שִׁישׁ וְאֶחָד שֶׁל זָהָב עַל שֶׁל שִׁישׁ נוֹתְנִין לֶחֶם הַפָּנִים בְּכִנְיָסָתוֹ וְעַל שֶׁל זָהָב בִּיצִיאָתוֹ שְׁמַעְלִין בְּקִדְּשׁ וְלֹא מוֹרִידִין וְאֶחָד שֶׁל זָהָב מִבִּפְנִים שְׁעָלָיו לֶחֶם הַפָּנִים תָּמִיד:

ה' שְׁלֹשָׁה עָשָׂר שׁוּפְרוֹת הָיוּ בַּמִּקְדָּשׁ וְכָתוּב עָלֶיהֶן תְּקָלִין חֲדָתִין וְתְקָלִין עֲתִיקִין קִנִּין וְגוֹזְלֵי עוֹלָה עֲצִים וְלְבוֹנָה זָהָב לְכַפּוּרוֹת שֶׁשָּׁה לְנִדְבָה תְּקָלִין חֲדָתִין שֶׁבְּכָל שָׁנָה וּשְׁנָה וַעֲתִיקִין מִי שֶׁלֹּא שָׁקֵל אֶשְׁתַּקֵּד שׁוֹקֵל לְשָׁנָה הַבָּאָה קִנִּין הֵן תּוֹרִין וְגוֹזְלֵי עוֹלָה הֵן בְּנֵי יוֹנָה וְכֹלֵן עוֹלוֹת דְּבָרֵי רַבִּי יְהוּדָה וְחֻכְמִים אֹמְרִים קִנִּין אֶחָד חֲטָאת וְאֶחָד עוֹלָה וְגוֹזְלֵי עוֹלָה כֹּלֵן עוֹלוֹת:

י האומר הרי עלי עצים לא יפחות משני גזרין לבונה לא יפחות מקמץ זהב לא יפחות מדינר זהב ששה לנדבה נדבה מה היו עושין בה לוקחין בה עולות הבשר לשם והעורות לכהנים זה מדרש דרש יהודע כהן גדול אשם הוא אשום אשם ליי זה הכלל כל שהוא בא משום חטא ומשום אשמה ילקח בו עולות הבשר לשם והעורות לכהנים נמצאו שני כתובים קיימים אשם ליי ואשם לכהנים ואומר כסף אשם וכסף חטאות לא יובא בית יי לכהנים יהיו:

פרק ז

מעוֹת שֶׁנִּמְצְאוּ בֵּין הַשְּׁקָלִים לַנִּדְבָה קָרוֹב לַשְּׁקָלִים יִפְּלוּ לַשְּׁקָלִים קָרוֹב לַנִּדְבָה יִפְּלוּ לַנִּדְבָה מִחֻצָּה לַמִּחֻצָּה יִפְּלוּ לַנִּדְבָה בֵּין עֲצִים לַלְבוֹנָה קָרוֹב לַעֲצִים יִפְּלוּ לַעֲצִים לַלְבוֹנָה יִפְּלוּ לַלְבוֹנָה מִחֻצָּה לַמִּחֻצָּה יִפְּלוּ לַלְבוֹנָה בֵּין קִנִּין לַגּוֹזְלֵי עוֹלָה קָרוֹב לַקִּנִּין יִפְּלוּ לַקִּנִּין לַגּוֹזְלֵי עוֹלָה יִפְּלוּ לַגּוֹזְלֵי עוֹלָה מִחֻצָּה לַמִּחֻצָּה יִפְּלוּ לַגּוֹזְלֵי עוֹלָה בֵּין חוֹלִין לַמַּעֲשֵׂר שְׁנִי קָרוֹב לַחוֹלִין יִפְּלוּ לַחוֹלִין לַמַּעֲשֵׂר שְׁנִי יִפְּלוּ לַמַּעֲשֵׂר שְׁנִי מִחֻצָּה לַמִּחֻצָּה יִפְּלוּ לַמַּעֲשֵׂר שְׁנִי זֶה הַכֹּל הוֹלְכִין אַחֵר הַקָּרוֹב (לְהַקֵּל) מִחֻצָּה לַמִּחֻצָּה לְהַחֲמִיר:

^ב מעות שנמצאו לפני סוחרים בהמה לעולם מעשר בהר הבית חולין בירושלים בשעת הרגל מעשר ובשאר כל ימות השנה חולין:

^ג בשר שנמצא בעזרה איברין עולות וחתוכות חטאות בירושלים זבחי שלמים זה וזה תעבר צורתו ויצא לבית השריפה נמצא בגבולין אברין נבלות חתוכות מותרות ובשעת הרגל שהבשר מרבה אף אברין מותרין:

^ד בהמה שנמצאת מירושלים ועד מגדל עדר וכמדתה לכל רוח זכרים עולות נקבות זבחי שלמים רבי יהודה אומר הראוי לפסחים פסחים קדם לרגל שלשים יום:

^ה בראשונה היו ממשכנין את מוצאה עד שהוא מביא נסכיה חזרו להיות מניחין אותה ובורחין התקינו בית דין שיהיו נסכיה באין משל צבור:

^ו אמר רבי שמעון שבעה דברים התקינו בית דין וזה אחד מהן גוי ששלח עולתו ממדינת הים ושלח עמה נסכים קרבין משלו ואם לאו קרבין משל צבור וכן גר שמת והניח זבחים אם יש לו נסכים קרבין משלו ואם לאו קרבין משל צבור ותנאי בית דין הוא על כהן גדול שמת שתהא מנחתו קרבה משל צבור רבי יהודה אומר משל יורשין ושלמה היתה קרבה:

י על המלח ועל העצים. שיהו הפהגים גאותים בהן. ועל הפרה שלא יהו מועלין באפרה. ועל הקנין הפסולות. שיהו באות משל צבור. רבי יוסי אומר המספק את הקנין. מספק את הפסולות:

פרק ח

כל הרוקין הנמצאין בירושלים טהורין. חוץ משל שוק העליון. דברי רבי מאיר. רבי יוסי אומר בשאר ימות השנה. שבאמצע טמאין ושבצדדין טהורין. ובשעת הרגל. שבאמצע טהורין ושבצדדין טמאין. שמפני שהן מועטין. מסתלקין לצדדין:

ב כל הכלים הנמצאים בירושלים דרך ירידה לבית הטבילה טמאין. דרך עליה טהורין. שלא כדרך ירידתן עליתן. דברי רבי מאיר. רבי יוסי אומר כלן טהורין. חוץ מן הסל. והמגריפה. והמריצה. והמיוחדין לקברות:

ג סכין שנמצאת בארבעה עשר. שוחט בה מיד. בשלשה עשר שונה ומטביל. וקופין בין בזה ובין בזה. שונה ומטביל. חל ארבעה עשר להיות בשבת. שוחט בה מיד. בחמשה עשר שוחט בה מיד. נמצאת קשורה לסכין. הרי זה פסבין:

ד פרכת שנטמאת בולד הטמאה. מטבילין אותה בפנים. ומכניסין אותה מיד. ואת שנטמאת באב הטמאה.

מִטְבִּילִין אוֹתָהּ בַּחוּץ וְשׁוֹטְחִין אוֹתָהּ בַּחֵיל (מִפְּנֵי שְׁצִירָכָה הָעֶרֶב שְׁמֶשׁ) וְאִם הָיְתָה חֲדָשָׁה שׁוֹטְחִין אוֹתָהּ עַל גַּג הָאֶצְטָבָא כְּדִי שִׁירָאוּ הָעַם אֶת מְלֹאכְתָּהּ שֶׁהִיא נֹאָה:

ה' רַבֵּן שִׁמְעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר מִשּׁוּם רַבִּי שִׁמְעוֹן בֶּן הֶסְגֵּן פְּרָכַת עֲבִיָּה טַפַּח וְעַל שִׁבְעִים וּשְׁנַיִם נִימִין נִיָּאֲרָגַת וְעַל כָּל נִימָא וְנִימָא אַרְבַּעַה וְעֶשְׂרִים חוּטִין אַרְכָּה אַרְבַּעִים אַמָּה וְרַחֲבָה עֶשְׂרִים אַמָּה וּמִשְׁמוֹנִים וּשְׁתֵּים רִבּוֹא נַעֲשִׂית וּשְׁתֵּים עוֹשִׂין בְּכָל שָׁנָה וְשֹׁלֵשׁ מֵאוֹת כֹּהֲנִים מִטְבִּילִין אוֹתָהּ:

י' בֶּשֶׁר קִדְּשִׁי הַקִּדְּשִׁים שֶׁנִּטְמָא בֵּין בָּאֵב הַטְּמֵאָה בֵּין בּוֹלֵד הַטְּמֵאָה בֵּין בְּפָנִים בֵּין בַּחוּץ בֵּית שְׁמָאי אוֹמְרִים הַכֹּל יִשְׂרָף בְּפָנִים חוּץ מִשְׁנִטְמָא בָּאֵב הַטְּמֵאָה בַּחוּץ וּבֵית הֵלל אוֹמְרִים הַכֹּל יִשְׂרָף בַּחוּץ חוּץ מִמִּי שֶׁנִּטְמָא בּוֹלֵד הַטְּמֵאָה בְּפָנִים:

י' רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר אֶת שֶׁנִּטְמָא בָּאֵב הַטְּמֵאָה בֵּין בְּפָנִים בֵּין בַּחוּץ יִשְׂרָף בַּחוּץ וְאֶת שֶׁנִּטְמָא בּוֹלֵד הַטְּמֵאָה בֵּין בְּפָנִים וּבֵין בַּחוּץ יִשְׂרָף בְּפָנִים רַבִּי עֲקִיבָא אוֹמֵר מְקוֹם טְמֵאתוֹ שֶׁם שְׂרִיפְתּוֹ:

ח' אֲבָרֵי הַתָּמִיד נִתְּנִין מִחֲצִי כֶּבֶשׂ וּלְמִטָּה בַּמַּעֲרָב וְשֵׁל מוֹסְפִין נִתְּנִין מִחֲצִי כֶּבֶשׂ וּלְמִטָּה בַּמִּזְרָח וְשֵׁל רֹאשִׁי חֲדָשִׁים נִתְּנִין עַל כָּרֶכּוֹב הַמִּזְבֵּחַ מִלְּמַעְלָה הַשְּׁקָלִים

וְהַבְּכוֹרִים אֵין נוֹהֲגִין אֶלָּא בִּפְנֵי הַבַּיִת. אֲבָל מַעֲשֵׂר דָּגָן
וּמַעֲשֵׂר בְּהֵמָה וְהַבְּכוֹרוֹת נוֹהֲגִין בֵּין בִּפְנֵי הַבַּיִת בֵּין שְׁלֹא
בִּפְנֵי הַבַּיִת. הַמְּקַדֵּשׁ שְׁקָלִים וּבְכוֹרִים. הֵרִי זֶה קֹדֶשׁ רַבִּי
שִׁמְעוֹן אוֹמֵר הָאוֹמֵר בְּכוֹרִים קֹדֶשׁ. אֵינָן קֹדֶשׁ: סליק

מסכת מגילה